XXII. évfolyam 48. szám Ára: 1 forint 1966. december 1

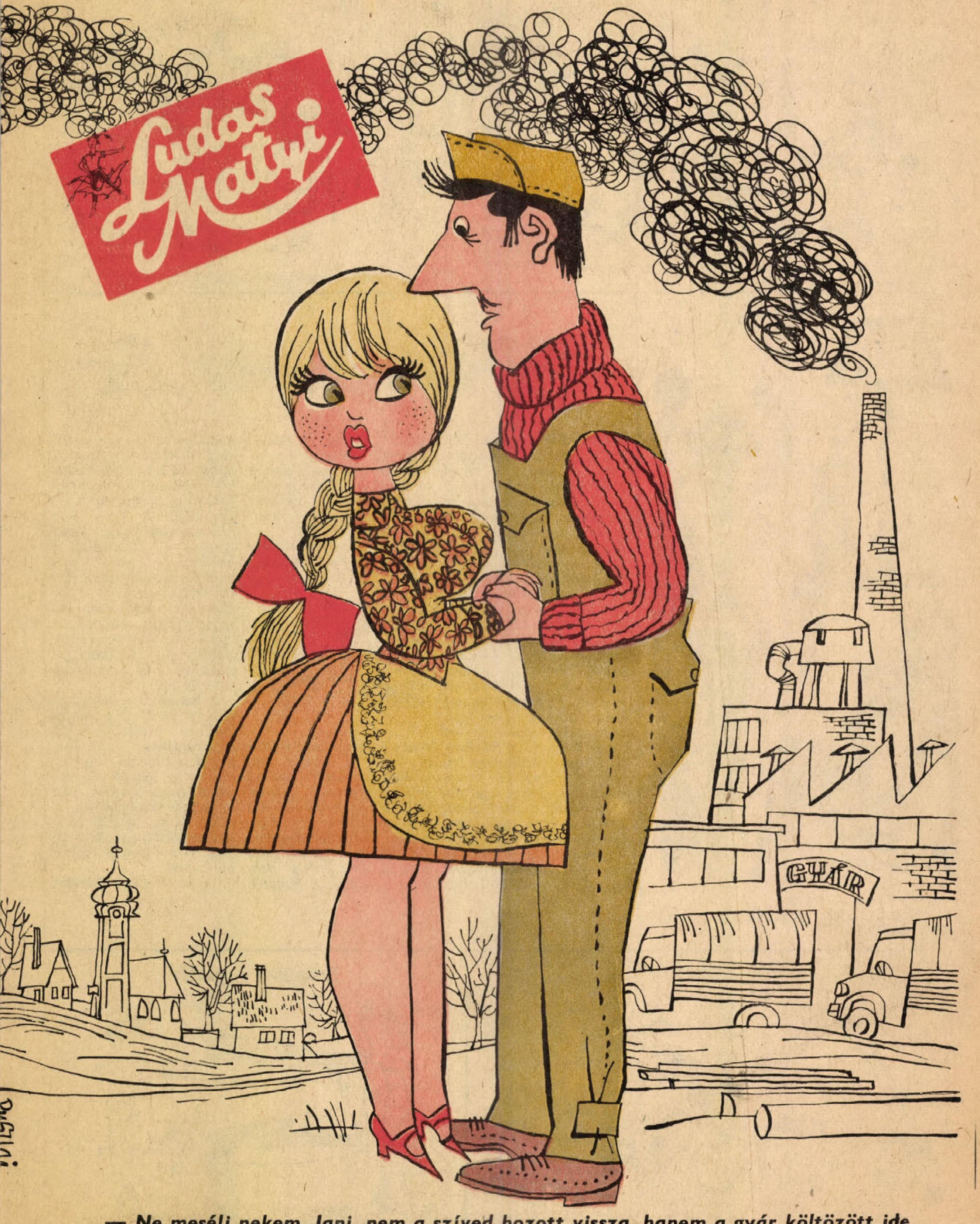
Ludas Matyi
GYÁR

— Ne mesélj nekem, Jani, nem a szíved hozott vissza, hanem a gyár költözött ide a faluba.

Pusztai Pál rajza

Női dolgok

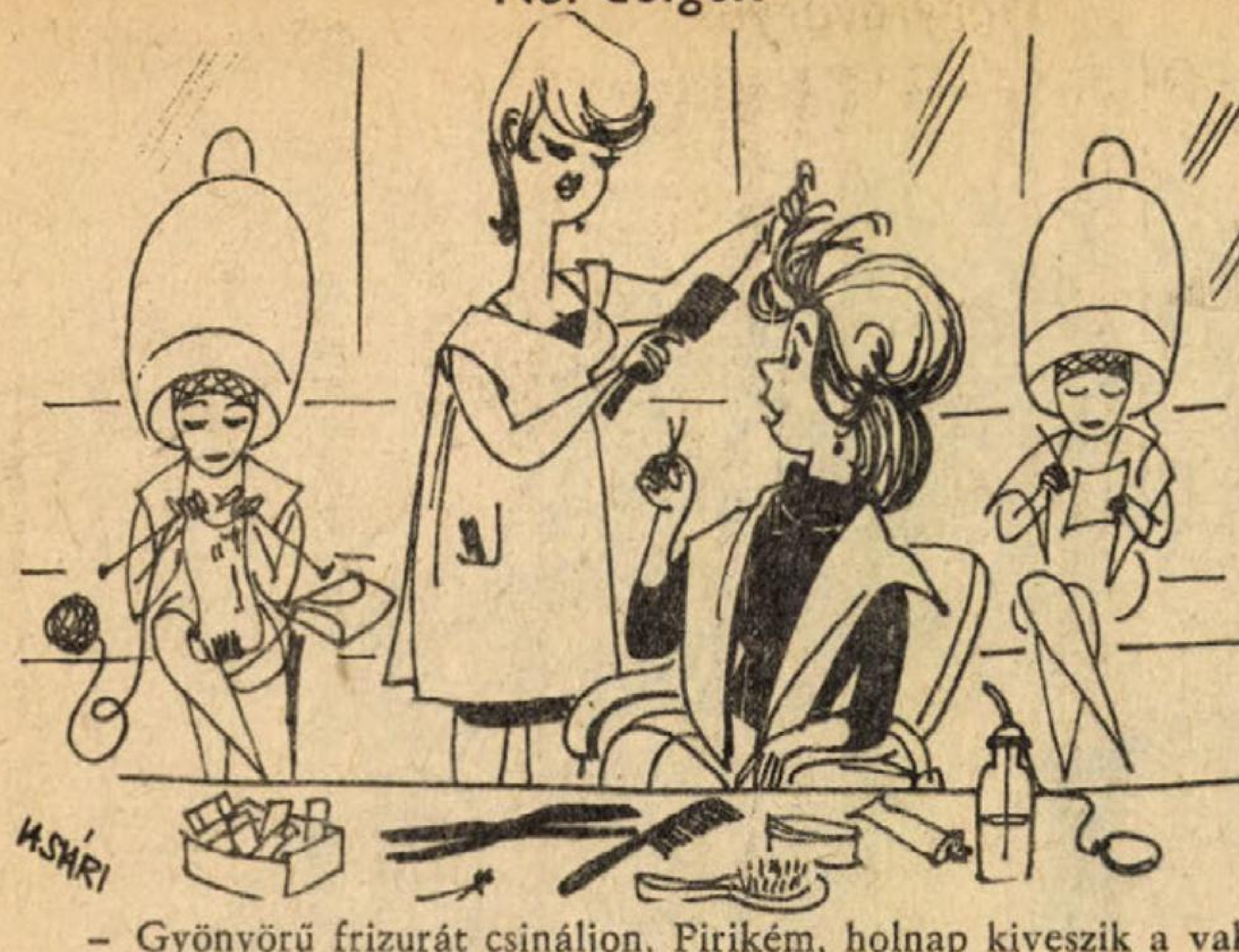

– Gyönyörű frizurát csináljon, Pirikém, holnap kiveszik a vakbelemet.

Családi tanácskozás

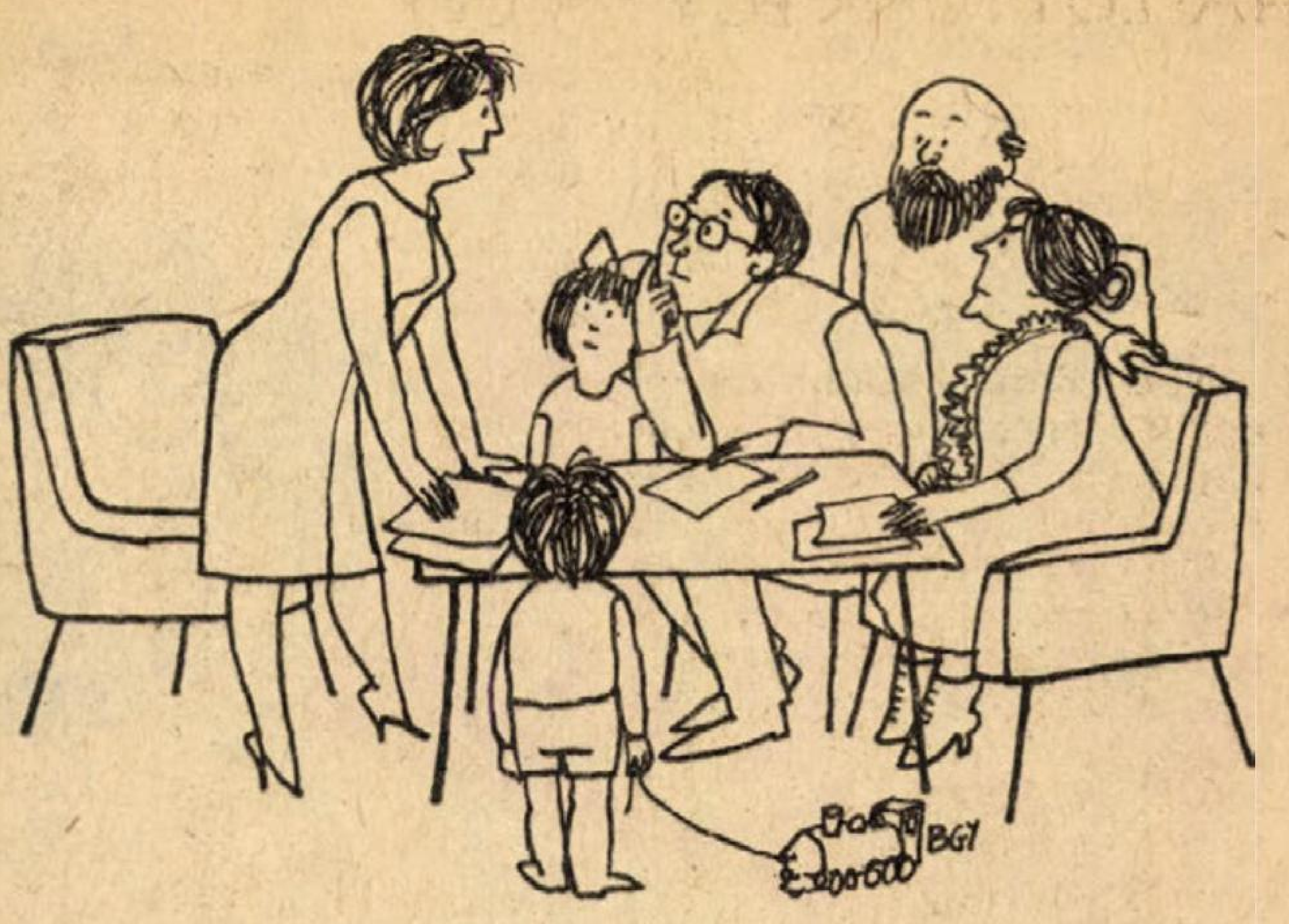

– Új gazdasági mechanizmust kell kialakítanunk!

Ünnep után

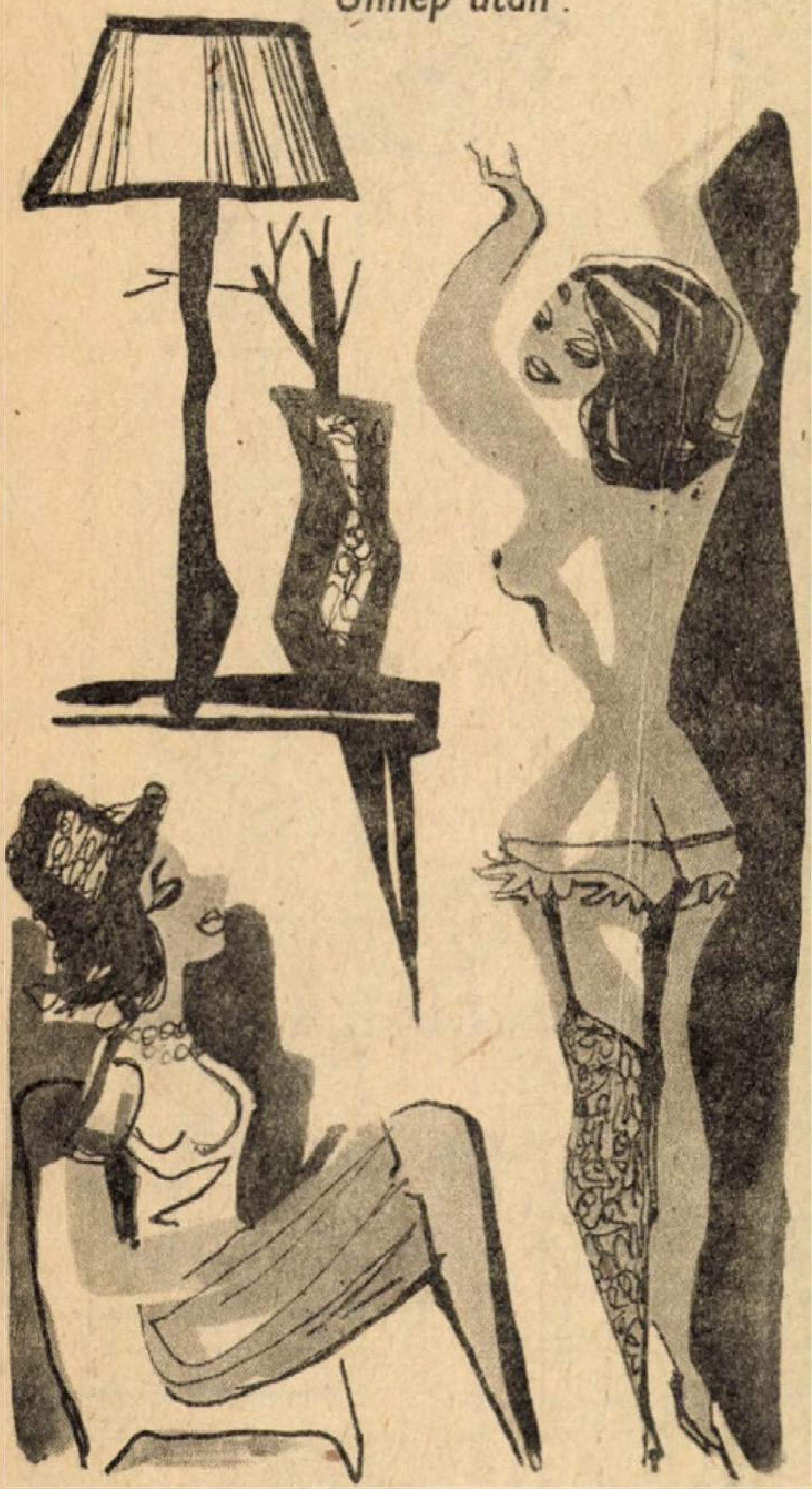

– Mit hozott a Télapód?
– Semmit, a pimasz, de legalább reggelig maradt a drágám . . .

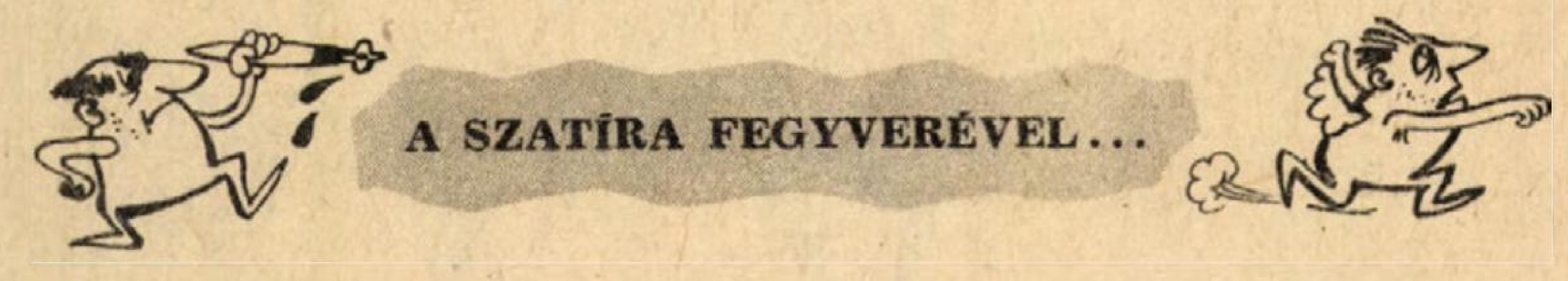

A SZATÍRA FEGYVERÉVEL . . .

Egészen a legutóbbi időkig abban a hitben éltem, hogy a szatíra a világi gyarlóságok világi gyógyszere, amit nem csekély túlzással fegyvernek is szoktak becézni. Aztán a minap betértem egy göcseji műemlék-templomba, s mindjárt a bejáratnál arra kényszerültem, hogy revideáljam korábbi nézeteimet. Egy feltűnő helyen kifüggesztett karikatúra váltotta ki belőlem ezt a hatást. Ez a nagy szakértelemmel készített rajz egy robogó vonatot ábrázol, no meg egy embert, aki természetesen késve érkezett az állomásra, és most csüggedten bámul a távolodó vonat után. A vonatról egy táblára siklott a tekintetem, amelyen ez a tájékoztató jellegű szöveg olvasható: „Mennyország felé a vonat már elment! Vonat már csak a tisztítóhelyre indul!" S hogy a szatíra fegyvere végképp ne tévesszen célt, még ezt is odaírták a karikatúra fölé: „Látod, most is csak anynyit késtél, mint a vasárnapi szentmiséről!"

Mi tagadás, a váratlan meglepetés hatása alatt öröm és büszkeség töltött el: lám, az egyház kölcsönveszi tőlünk a szatíra világi fegyverét, s ettől reméli, hogy jobb útra térnek a lusta és fegyelmezetlen templomlátogatók. De később, amikor kellőképpen leülepedett bennem a szokatlan élmény, sajnálkozva jegyeztem meg: Micsoda naivitás! A Ludas Matyi több mint két évtizede küzd a reggeli késés, a lazaság, a lógás ellen, de nincs róla tudomásunk, hogy bárki is magára vette volna a kritikát, és változtatott volna a magatartásán. Hiú remény tehát, hogy a kifüggesztett karikatúra láttán magukba szállnak az emberek, és ezután másodpercnyi pontossággal érkeznek a vasárnapi szentmisére.

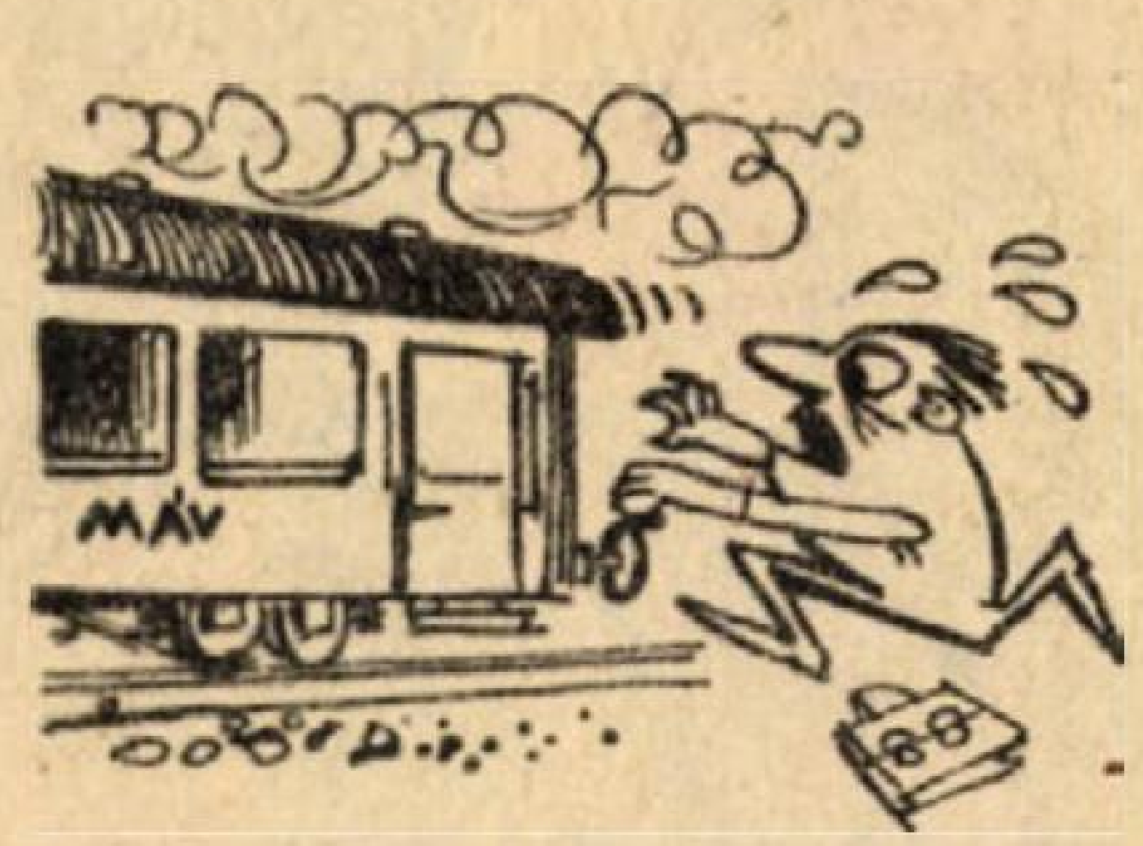

A karikaturistákat mégsem szabad megfosztani attól a hitüktől, hogy munkásságuk kitörölhetetlen nyomokat hagy az emberiség gyarló lelkületében. És ez esetben nem tehetünk különbséget a világi és az egyházi karikaturisták között. Ezek is, azok is a fegyverforgatásból élnek.

Böcz Sándor

Foci

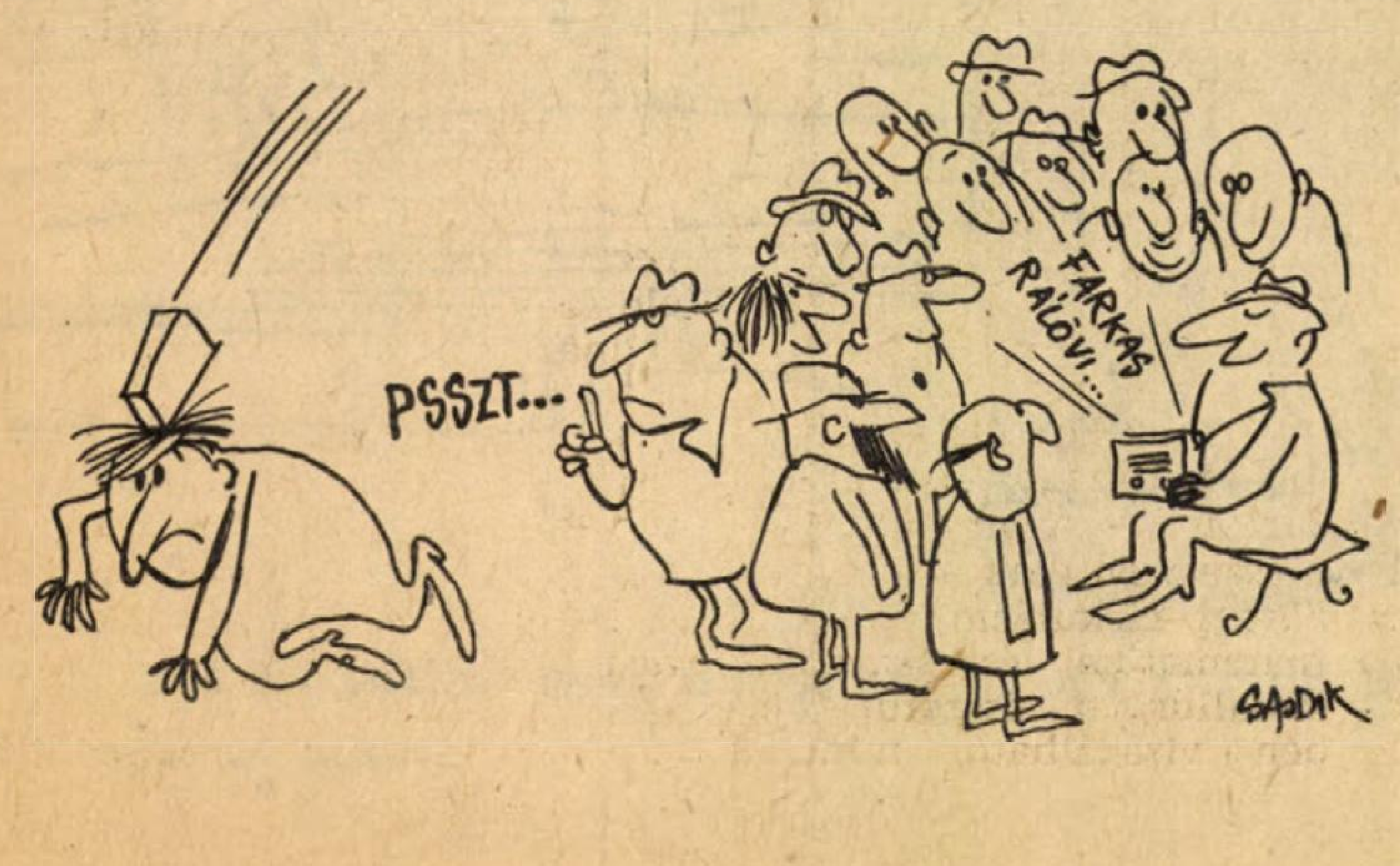
PSSZT...
FARKAS RÁLÖVI...

Takarékos megoldás

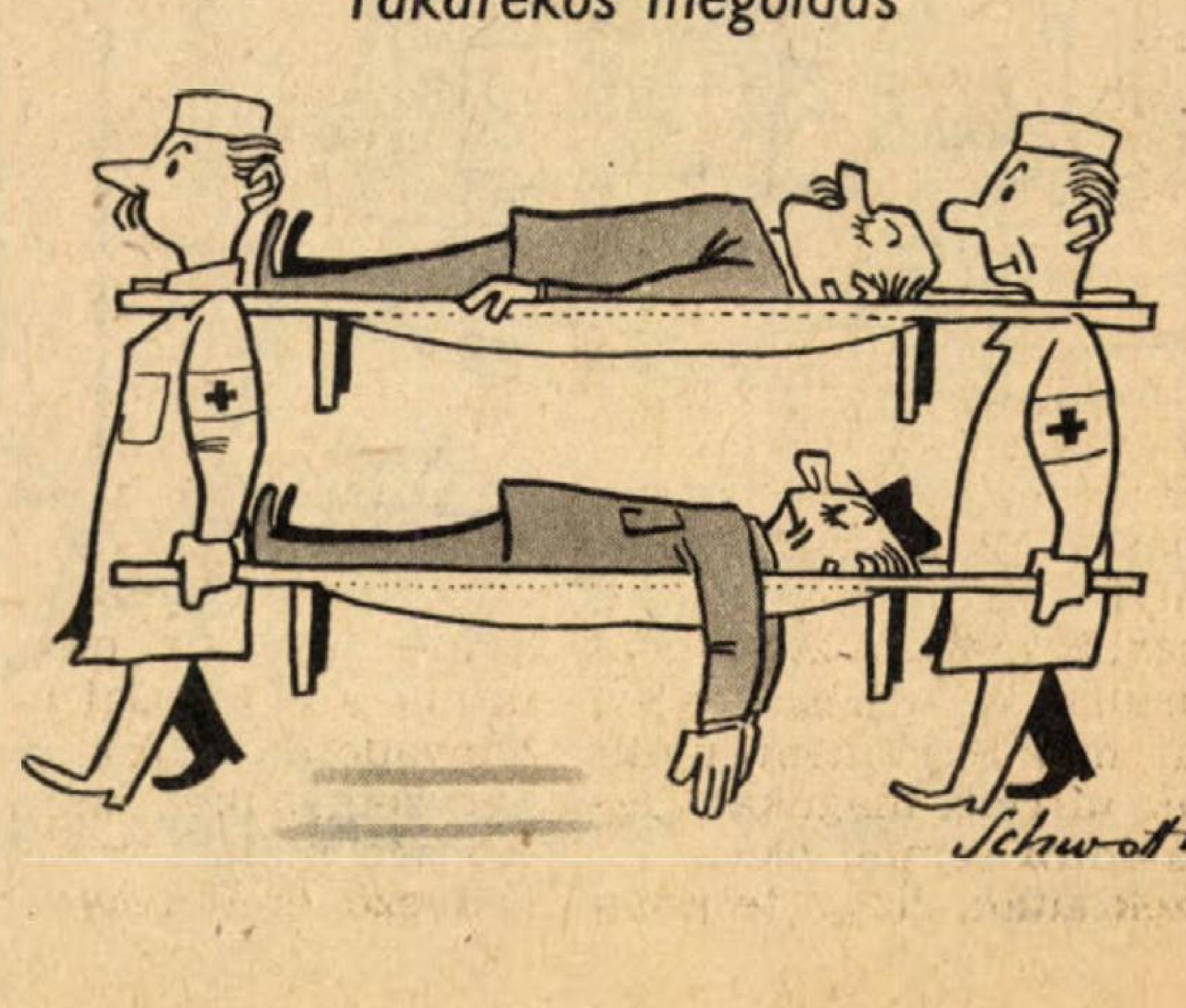

HALLOTTUNK EGY VICCET

New York Manhattan-negyedének egyik bérpalotájában duruzsol egy párocska. Az asszony abban a hiszemben fogadja az udvarlóját, hogy a férje csak másnap érkezik haza üzleti útjáról. Legnagyobb megdöbbenésére kulcskaparászás hallatszik az előszobából: a férj váratlanul megérkezett.

— Most mit csináljunk? — kérdezi rémülten a csábító.

— Nincs más hátra — suttogja megkövülten az asszony —, azonnal ugorj ki az ablakon!

— Megőrültél? A tizenharmadik emeletről?!

Mire a nő erélyesen:

— Most nincs idő babonával törődni!!

Nagyravágyás

Endrődi István rajza

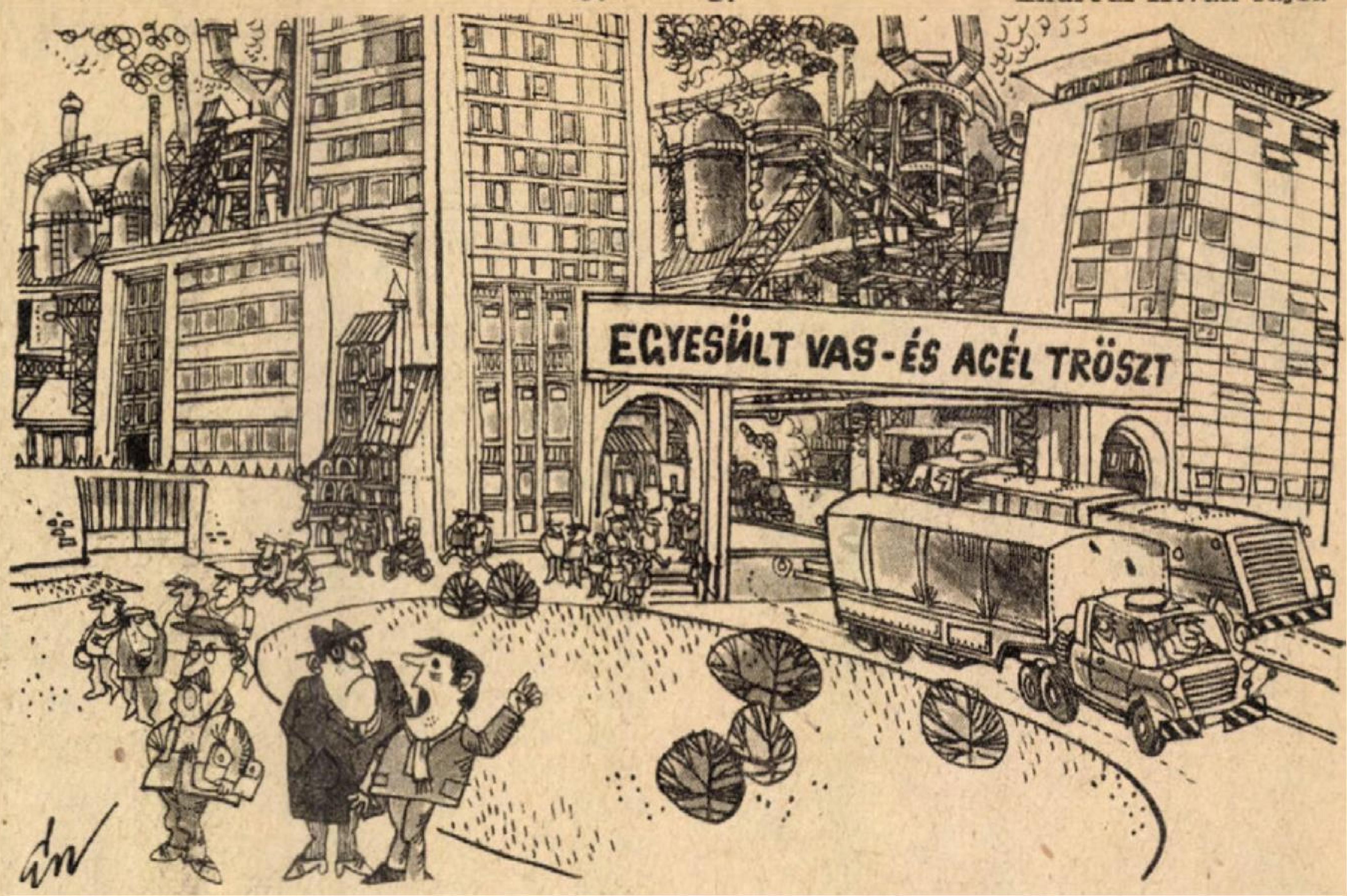
EGYESÜLT VAS- ÉS ACÉL TRÖSZT

– Hej, ha ezt gebinbe nekem adnák . . .

FELTÉTEL

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Nemrégen zajlott le Amerikában a nagy érdeklődéssel várt nehézsúlyú bokszmérkőzés Cassius Clay és „Big Cat" Williams között. A profiszabályok értelmében a versenybizottság olyan bírót jelöl ki, akinek a személyében mindkét küzdő fél megegyezik.

A bizottság elnöke először a bajnokot, Cassius Clayt kérdezte meg:

— Kit kíván versenybírónak?

A bajnok egykedvűen felelte:

— Teljesen önökre bízom. Egyetlen feltételem, hogy tudjon tízig számolni . . .

Lakáscsere

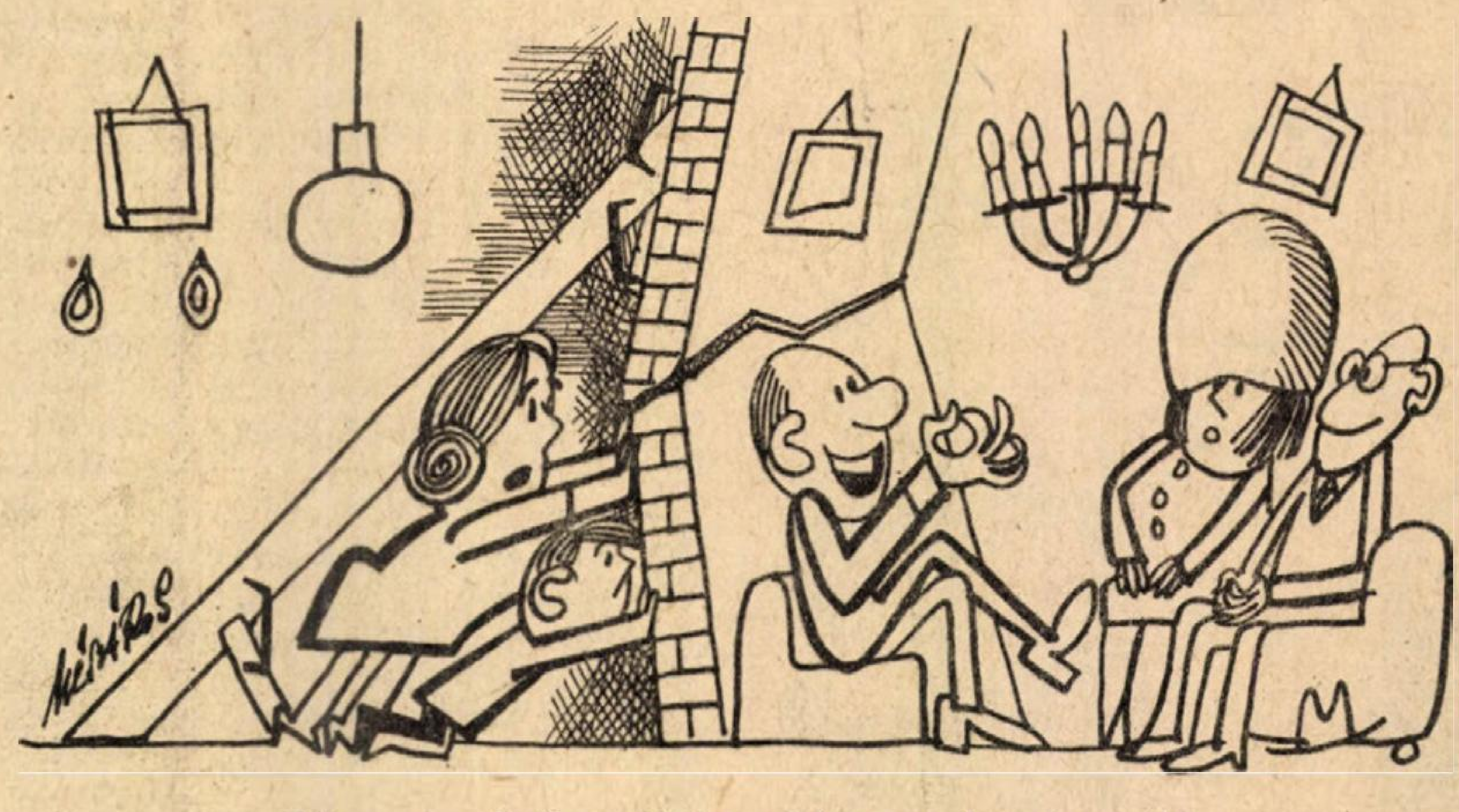

– Uram, nem kell aggódnia, a házat tavaly tatarozták!

Tudnak róla

Először a Körzeti Termeltetőhöz fordultam felvilágosításért: tudnak-e arról, hogy az üzletekben hetek óta nem kapható kék zsajtárfű?

— Tudunk róla — bólintott a Körzeti Termeltető. — A fokozott napfolttevékenység hatására az év első felében a háziasszonyok kétszer annyi zsajtárfűvel ízesített buggyantott csutorkát főztek, mint az előző esztendők átlagos napi középhőmérséklete. Ezzel persze nem számolhattunk előre . . . A megnövekedett szükséglet kielégítésére póthitel előkedvezményt kértünk a reciprok beruházás terhére, egyszámla-bizonylatolással, előbbre hozva a tavalyi keret feleslegét, plusz községfejlesztési hozzájárulás és szülési segély, tehát, ha a Sajó menti nyúlgátak tartják magukat, aggodalomra semmi ok.

Ezek után, hogy teljesen megnyugodjak, a Kerületi Elosztót kerestem fel, a zsajtárfű miatt.

— Tudunk róla — jelentette ki. — Nemcsak honi, európai jelenség ez, mert az anticiklonok miatt az építőipar fokozta a betonfödémek kék zsajtárfűvel való elócsávázását, amivel természetesen nem számolhattunk előre. A magunk részéről gyorsan intézkedtünk, az eredetileg beütemezett húszszázalékos nyugdíjalapból három tonna csomagolási kapacitást áttettünk a létesítményfejlesztési rovatba, megváltoztattuk a gazdasági mutatók hányadosát plusz, mínusz négyzetgyökkel, aminek rövidesen mutatkoznak majd kedvező eredményei.

Még elmentem az Országos Termeltető-Elosztóhoz, hogy maradék kétségeimet is felszámoltassam. Ott is elmondtam, hogy sehol se lehet kapni kék zsajtárfüvet.

ZSAJTÁR FŰ
NINCS

— Tudunk róla — bólintott az Országos Termeltető-Elosztó. — A probléma természetesen csak a világgazdasági cirkuláció általános matematikai és pszichikometallurgiai összefüggéseiben vizsgálható, mint a stressz, a füstköd és a mini szoknya, amihez járul, hogy a rendelt szabóságok mostanában a fazonmerevítéshez sokkal több kék zsajtárfüvet használnak, mint fagifort. Mindezek ellensúlyozására rövidesen olyan constans koefficienseket állítunk be, amelyek equivalensként pótolják a kölcsönhatásos kiesést.

Mindezek alapján megnyugtatom a kedves háziasszonyokat, az építőipart és a rendelt szabóságokat, hogy azok a szervek, amelyek feladata, hogy betervezzék, megtermeltessék és elosszák a kék zsajtárfüvet, tudnak róla, hogy nincs kék zsajtárfű! Sőt, azt is tudják, hogy miért nincs kék zsajtárfű! Sőt, erősen bíznak benne, hogy a jövőben ismét lesz kék zsajtárfű!

Ennél többet igazán senki nem kívánhat tőlük!

Kürti András

A Csendes-óceán egyik szigetén

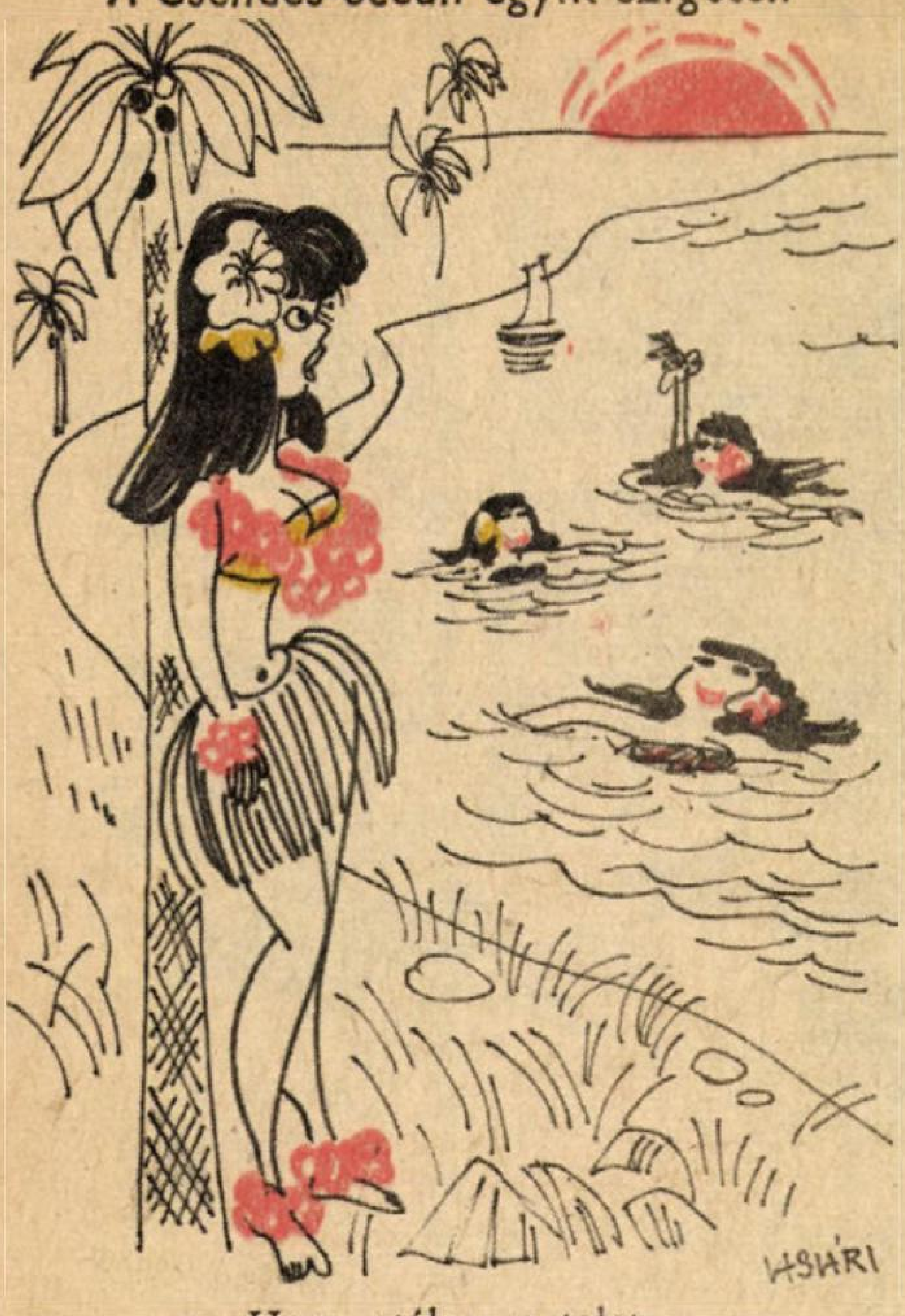

– Hogy utálom a telet . . .

Békaexport

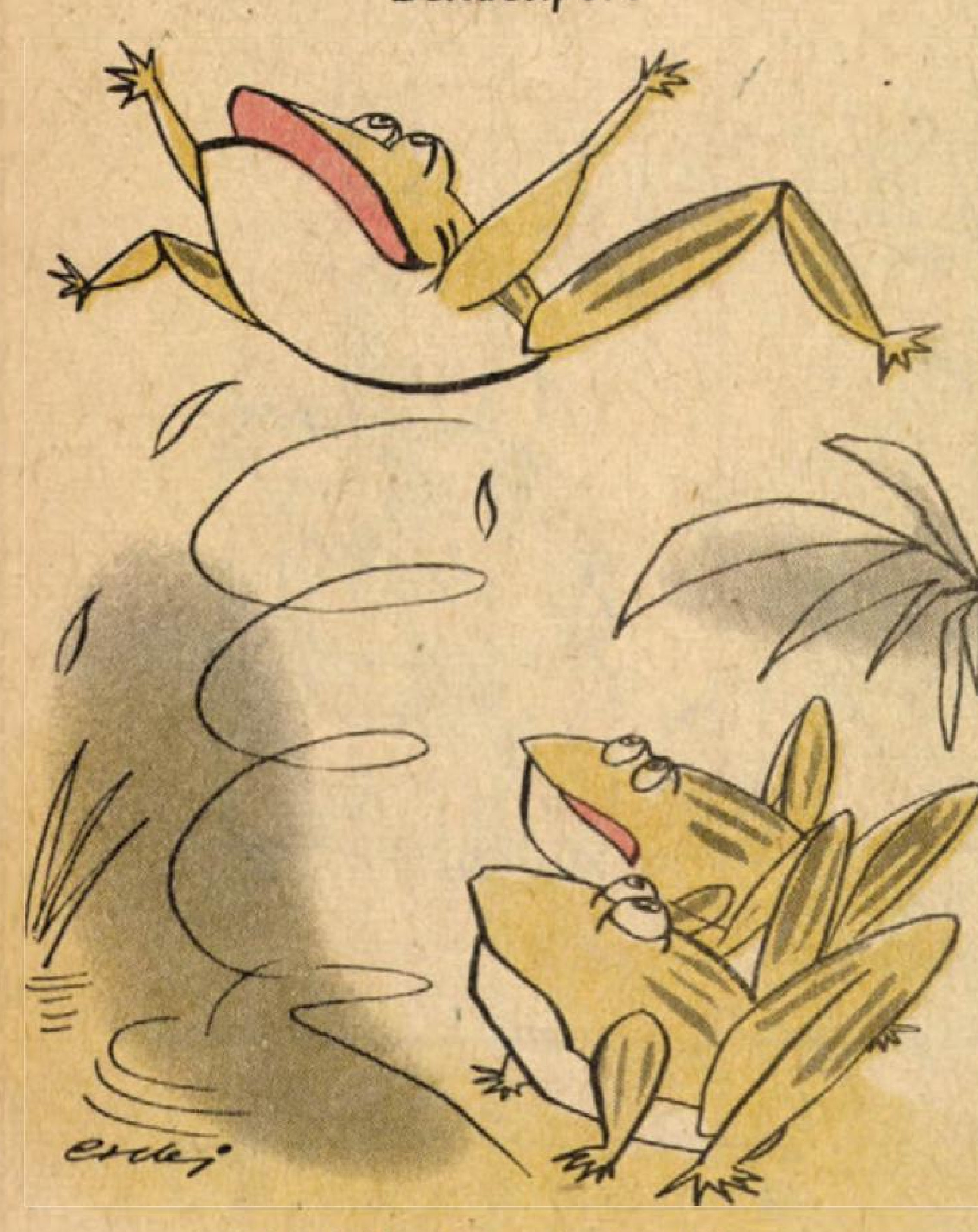

– Megőrült, hogy így ugrál?
– Na hallod, ma tudta meg, hogy államköltségen utazik Nyugatra.

MAFFIA

(LACIKA MONOLÓGJA)

Káldi az egy jó fej, mert mindig van neki valami ötlete. Azt mondta, hogy ő meg én, Szemerével és Vargával játsszunk szövetkezesdit. Mindnyájan nagyon megörültünk ennek, mert mink irtó jó haverok vagyunk egymással, és szeretünk együtt játszani az iskolában is, a napköziben is, és kint a téren, mert ahhoz mind a négyen közel lakunk.

Először alapszabályokat kell csinálni, mondta Káldi, ezt ő tudja, mert apukája szövetkezeti elnök, és elővette a számtanfüzetét, amelyben három pontban már meg is volt írva az alapszabály. Az óra alatt csinálta, és ez állt benne:

1. pont: A szövetkezet tagjai Káldi, Szemere, Varga és Kemenes (ez én vagyok). Több tag nem lehet.

2. pont: A szövetkezet célja, hogy a tagok a szülőtől mindenféléhez hozzájussanak. A szülőtől mindig kérni kell valamit: ruhát, játékot, pénzt és egyebet.

3. pont: A szülő jó, és mindent megtesz a gyerekének, ha tudja, hogy a másik szülő is mindent megtesz az ő gyerekének. Erről a szülőt szorgalmasan fel kell világosítani.

Káldi azt mondta, hogy először mindenki kérjen a szülőtől heti nyolc forint zsebpénzt, otthon meg azt mondta, hogy a Kemenesnek is (azaz nekem!) ennyi zsebpénze van, mire az apukája megadta. Ekkor aztán én mondtam anyunak, hogy Káldinak nyolc forintja van hetenként, ami igaz is volt, nekem meg semmi, és bőgtem. Erre az én apukám is megadta a nyolc forintot, és a Szemere meg a Varga apukája is megadta, mert ők meg aztat mondták, hogy a Káldinak meg nekem is van nyolc forintunk minden héten, ami akkor már igaz is volt.

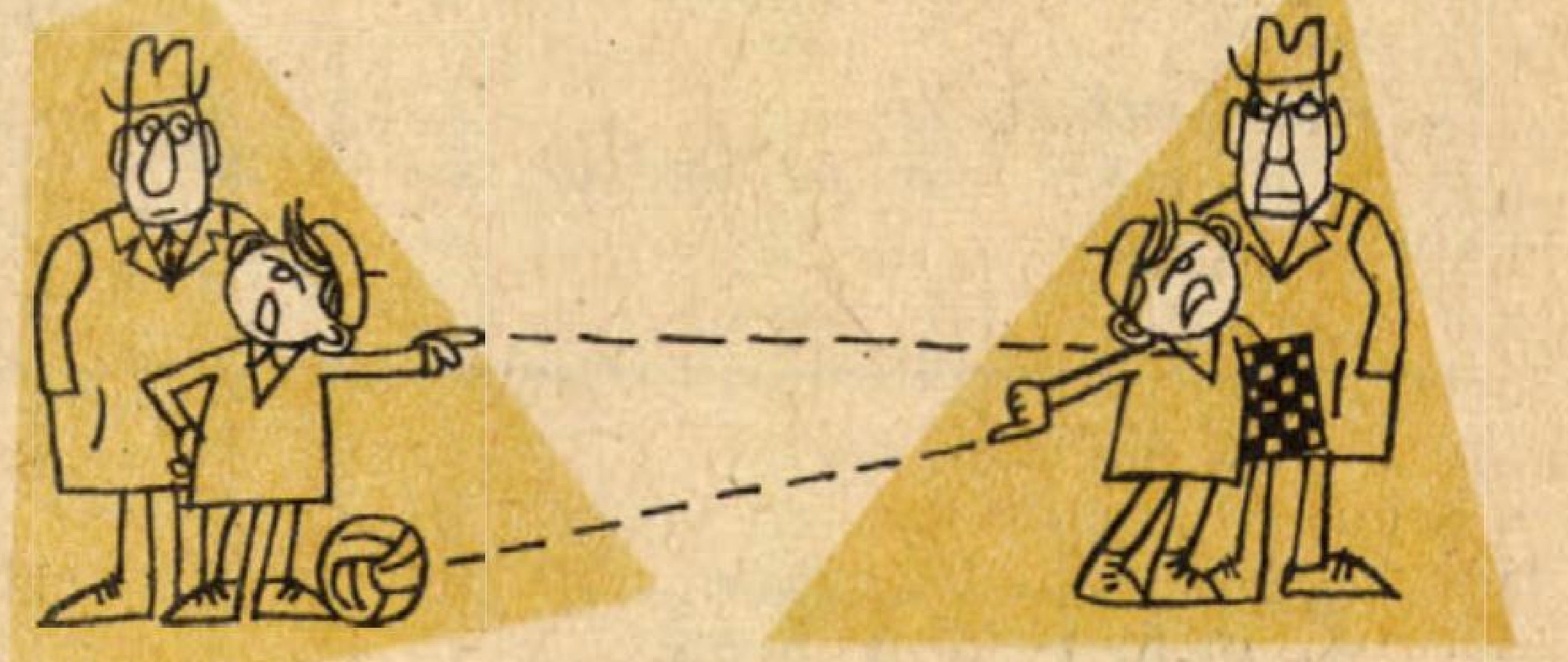

A zsebpénz már megvolt, aztán szép lassan mind a négyen kaptunk a szülőtől ezt is, meg azt is. Nekem már volt gumiexpanderem, sakkom dobozzal, focim és kifordítható anorákom, az egyik oldala piros, a másik meg barna. Káldinak, Szemerének és Vargának is van már mindene.

De hát azért a szülő, ha jó is, gyakran türelmetlen a gyerekkel. Amikor aputól azt kértem, hogy vegyen nekem egy fényképezőgépet, mert Káldinak is van, anyu elkezdett kiabálni, hogy megbolondult ez a gyerek, és nem lehet győzni, ami az utóbbi időben nálunk megy ezzel a gyerekkel, vagyis velem. Anyu nagyon letolt, pedig a fényképezőgépet Káldi mondta ki szövetkezetileg.

Anyu másnap szülői értekezleten volt, és amikor hazajött, azt mondta apunak, hogy a Káldi anyukájának megmondta a fényképezőgépet meg azt, hogy elkényezteti a fiát. Mire Káldi néni azt mondta, hogy anyuék kényeztetnek el engem, mert a Káldi éppen tegnap kért egy fényképezőgépet, mert nekem már vettek anyuék, és nem lehet, hogy neki ne legyen, amikor az ő apukája többet keres, mint az enyém. Aztán beleszólt Szemere meg Varga anyukája is, és azt mondták, hogy ők már meg is vették a gyereküknek a fényképezőgépet.

Apu azonban engem rettentően leszidott, és azt mondta, hogy mi egy valóságos maffia vagyunk, elvette a gumiexpanderemet, a focimat, minden más játékomat, amiért nagyon bőgtem, és kiléptem a szövetkezetből.

Földes György

Boldog öttalálatos

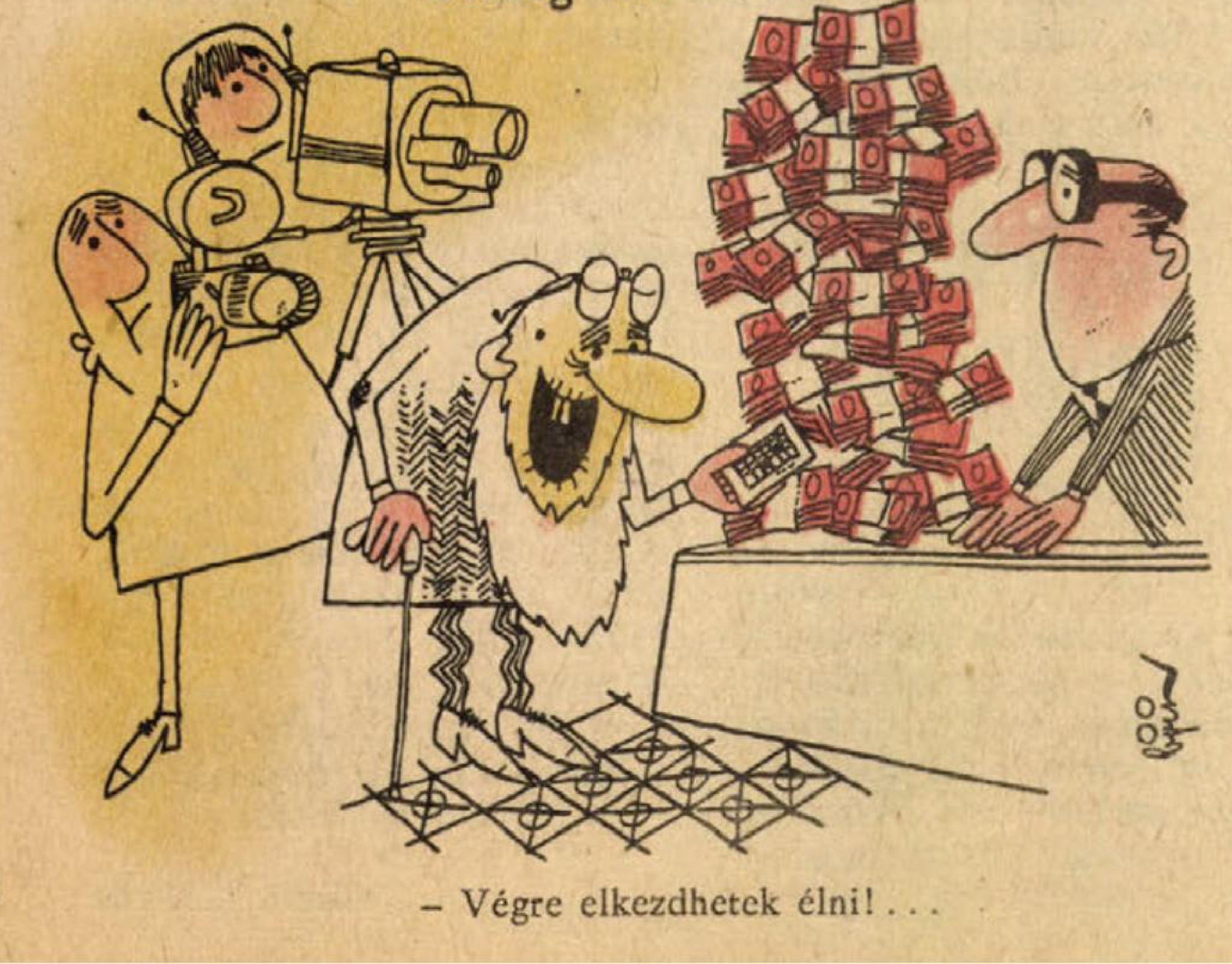

– Végre elkezdhetek élni! . . .

Tisztázandó körülmény

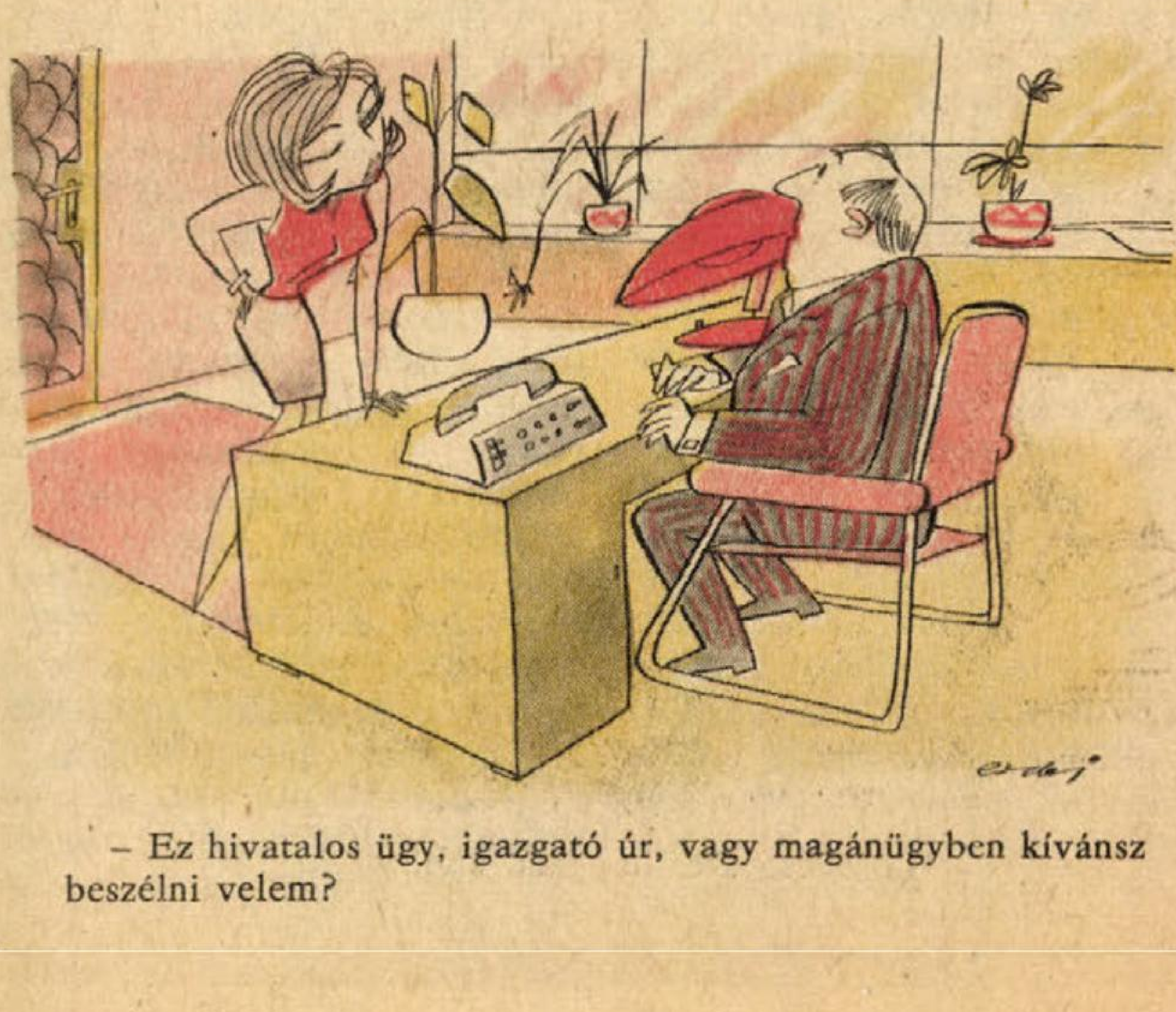

– Ez hivatalos ügy, igazgató úr, vagy magánügyben kívánsz beszélni velem?

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

SCHÖNBRUNNI KÁLYHA

Több évi türelmes várakozás után rendkívüli esemény színhelye volt szerény, Rákóczi út 71. szám alatt levő egyszoba-komfortos hajlékom. Megkaptam a cserépkályhát, amit a HKI még serdülő koromban ígért, ámbár, ha tökéletesen akarom visszatükrözni a valóságot, meg kell hogy mondjam: már két évvel ezelőtt kaptam volna, de akkor lemondtam róla, mert kis méretű szobámba olyan nagy kályhát akartak beépíteni, mint aminőt a schönbrunni kastélyban láttam, Ferenc József vaságyánál.

Hanem most másképpen indult minden. A HKI illetékese – akinek egyébként köszönettel tartozom a kályhaért –, közölte velem álláspontját, miszerint pontosan olyan kályhát kapok, mint aminőt kívánok, se kisebbet, se nagyobbat, széleset is építhetnek, magasat is – ahogy tetszik. Bevallom: az ügyfél ennyire szokatlan megbecsülése már akkor táplált bennem egy parányi gyanút, ami csak erősödött, amikor az ÉM 45. sz. Vállalat emberei lerakták a kapu alatt a csempéket, annyit körülbelül, hogy kályhaépítésben gyakorlatlan szemem is azonnal látta: ebből talán két kályha is kitellenék.

S hogy szemem végül is nem csalt, tegnap szomorú szívvel konstatáltam. Mire ugyanis hazaértem a munkából, állt a kályha, mint a cövek, kis híján a plafonig ér. Vagyis hét csempe magasság helyett (szaknyelven is így mondják) kilenc csempe magasságot építettek, mondván: így biztos nem fogunk fázni, akár az ablakot is kinyithatjuk.

Úgy látszik, itt az év végi hajrá, el kell költeni a pénzt mindenképpen, ezért kaptam én is kétszer akkora kályhát, mint amilyet szerettem volna. Hogy közben a pocsékoláson kívül elrontották a szoba „összképét", formáját is? Tudom: ez már az én magánügyem. Vagy ha mégsem, akkor ezúton bátorkodom bejelenteni, hogy schönbrunni méretű kályhám felülvizsgálat esetén megtekinthető bármikor, kivéve hajnali háromtól reggel kilencig, amikor is ügyeletes vagyok a Rádióban.

Nagymarosi László

Nemzetközi bíróság alakult a háborús bűnök elítélésére

Mészáros András rajza

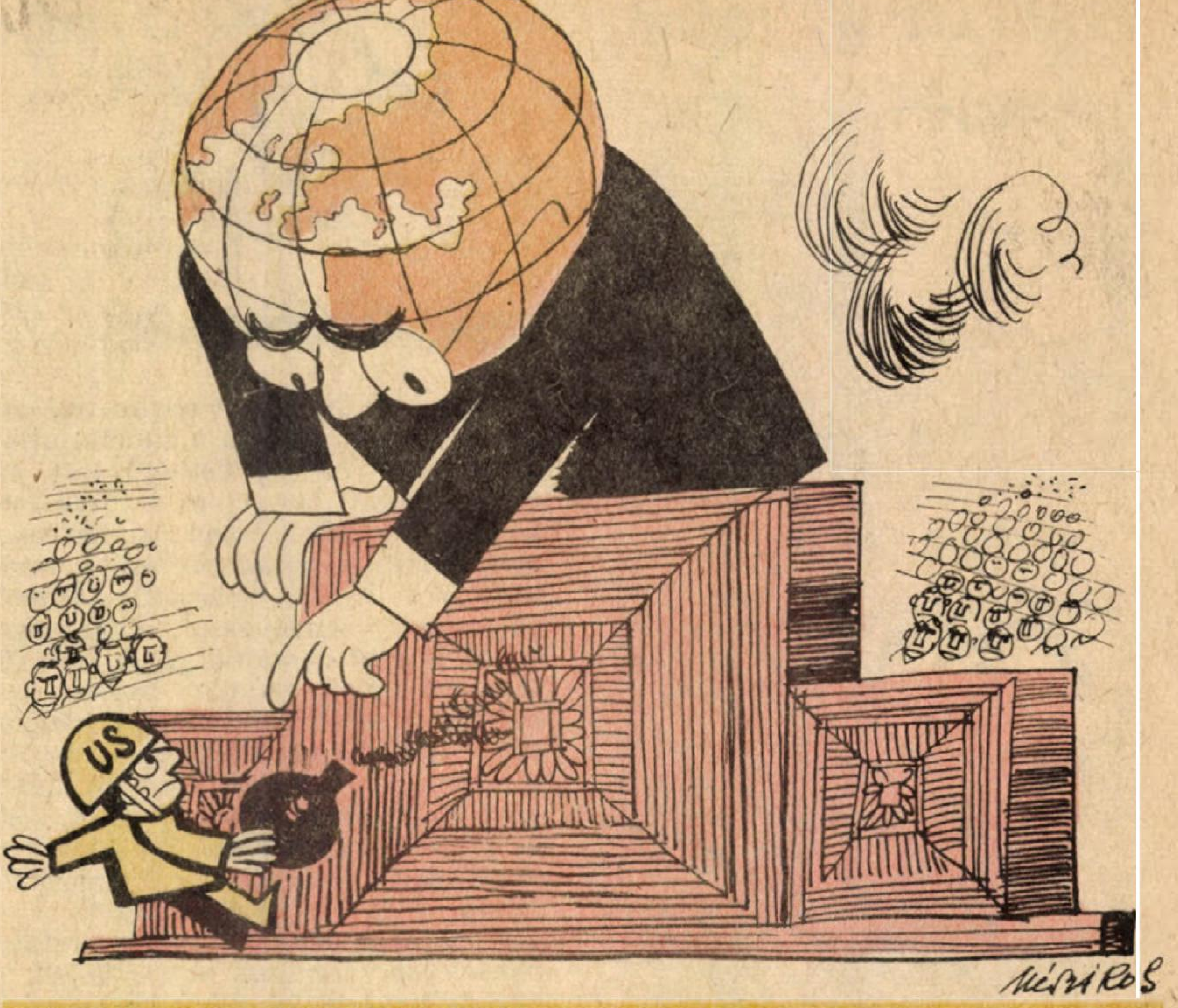

Őszi kerítőhálós befogás

Barát József rajza

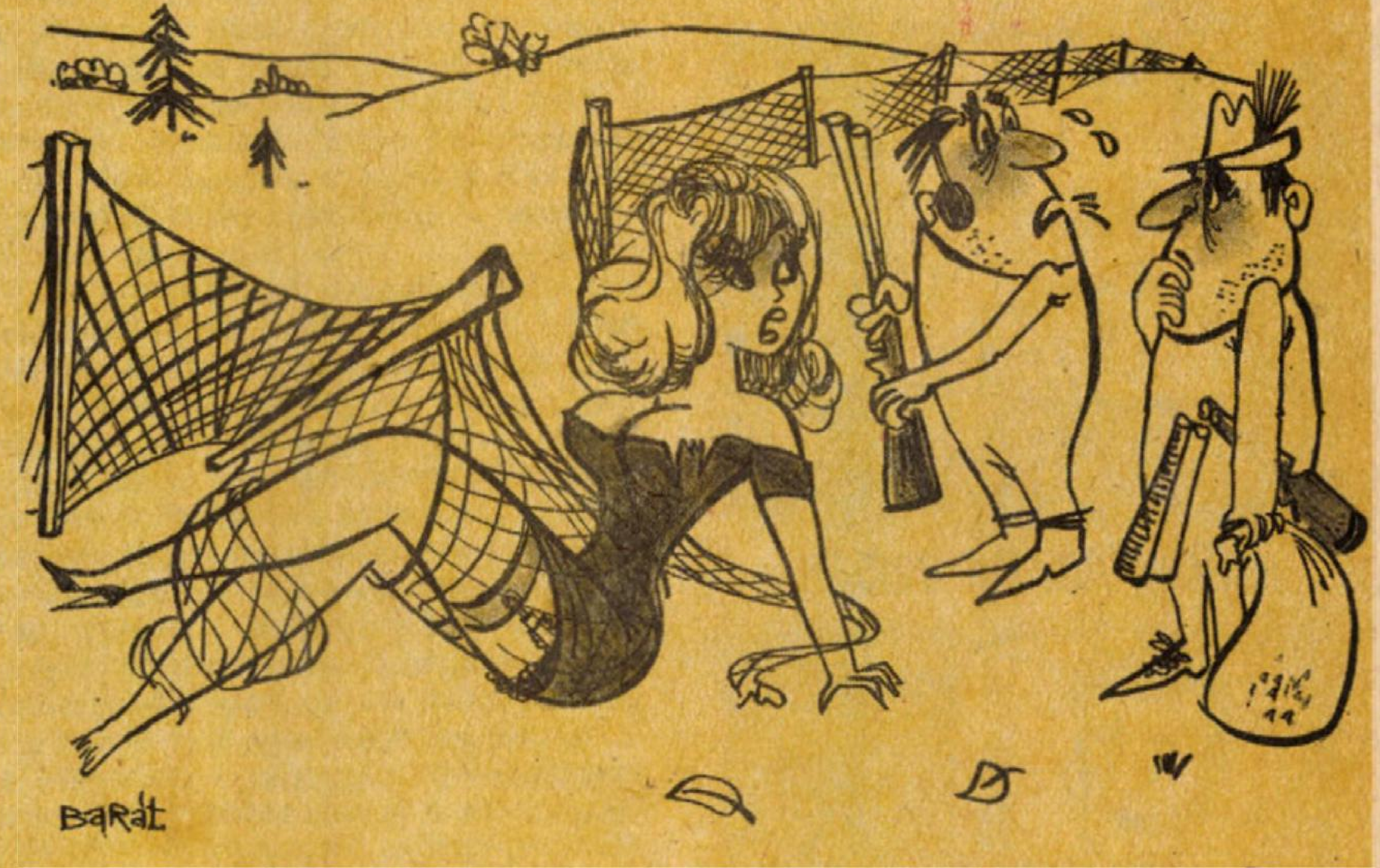

– Úristen! Mit fog szólni ehhez a zsákmányhoz a feleségem? . . .

Pártatlan külföldi bíró

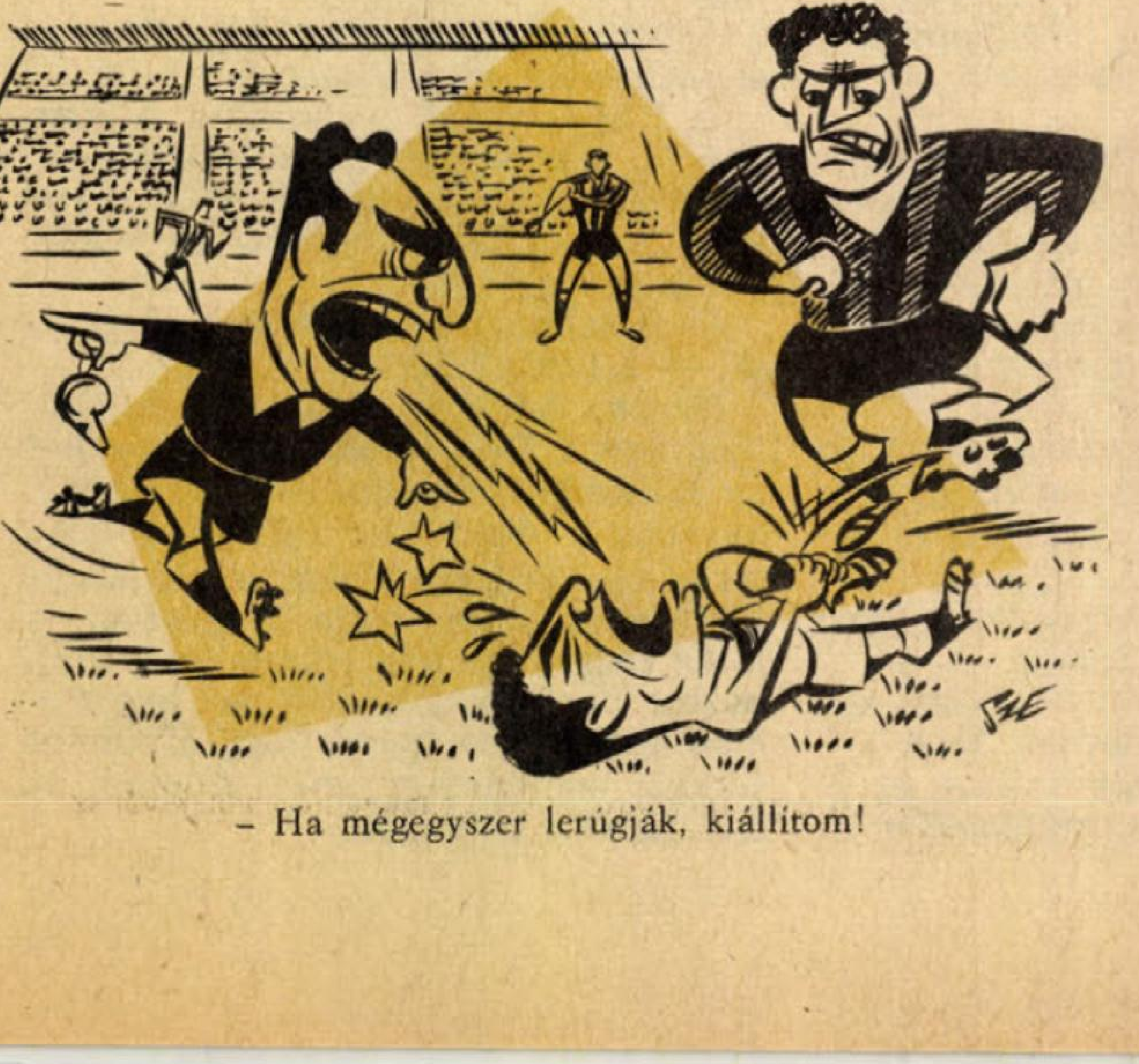

– Ha mégegyszer lerúgják, kiállítom!

Modern idők

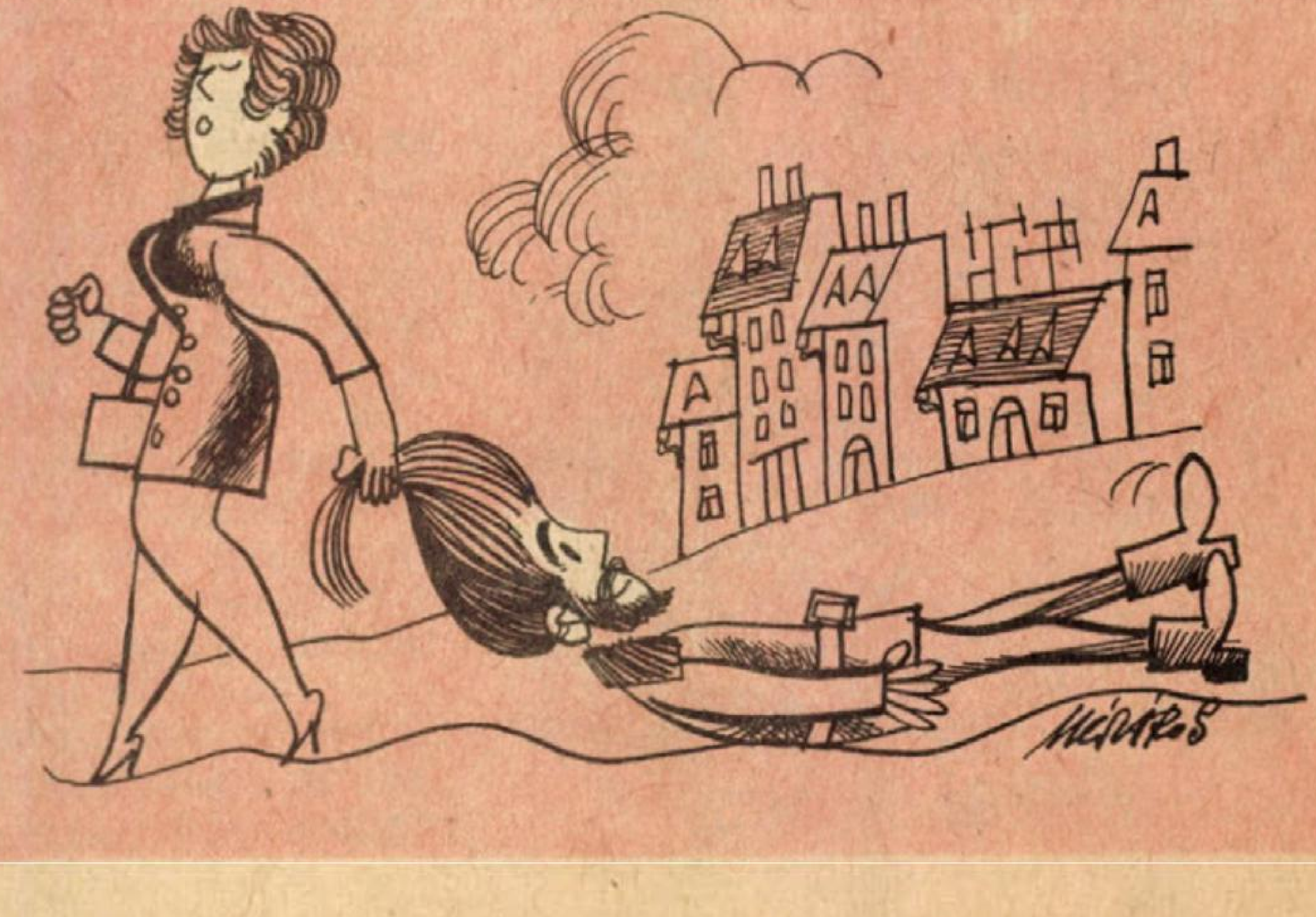

Pusztai Pál rajzai

KÉSZÜLÉKE VÁLOGATJA

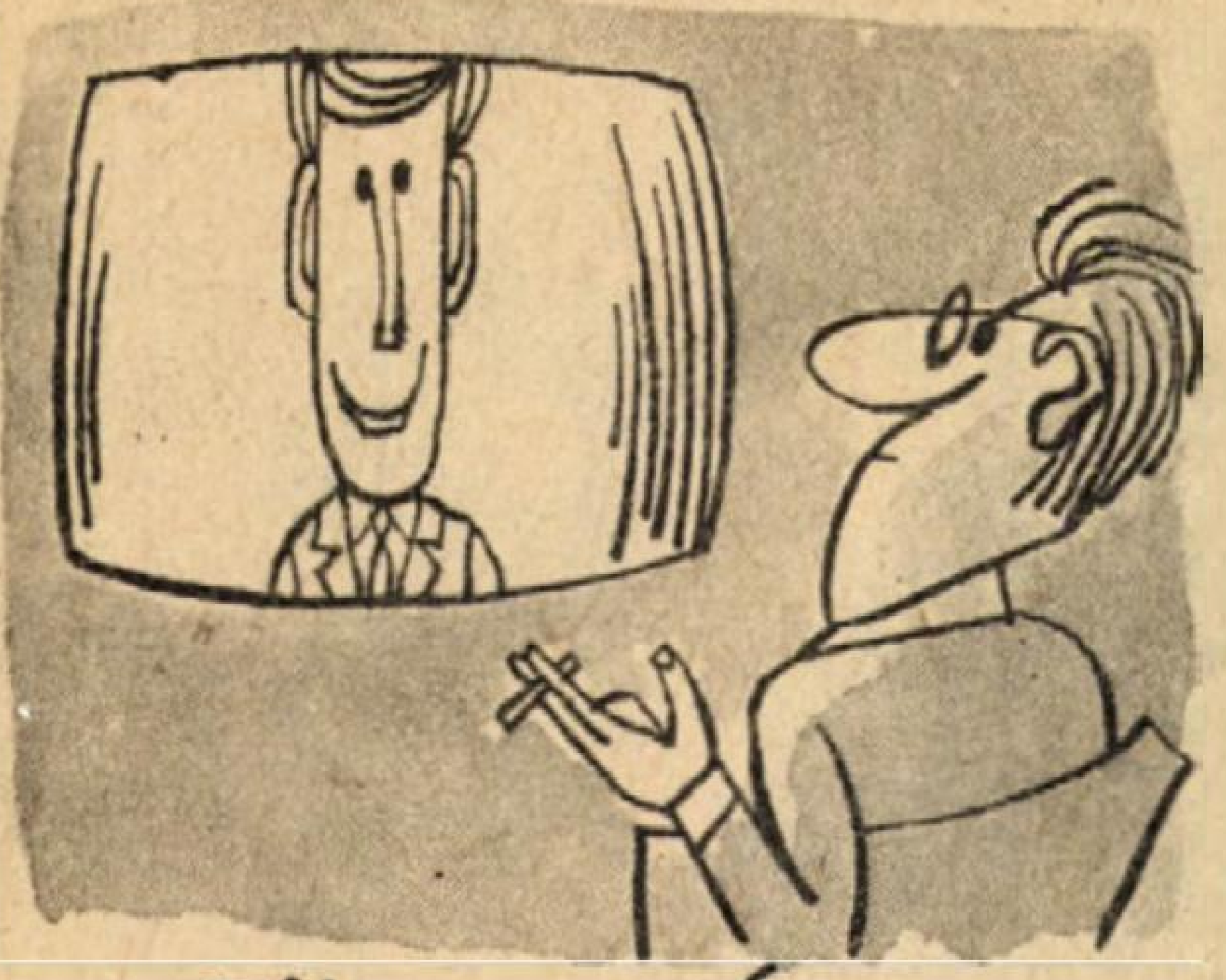

-Milyen sovány...

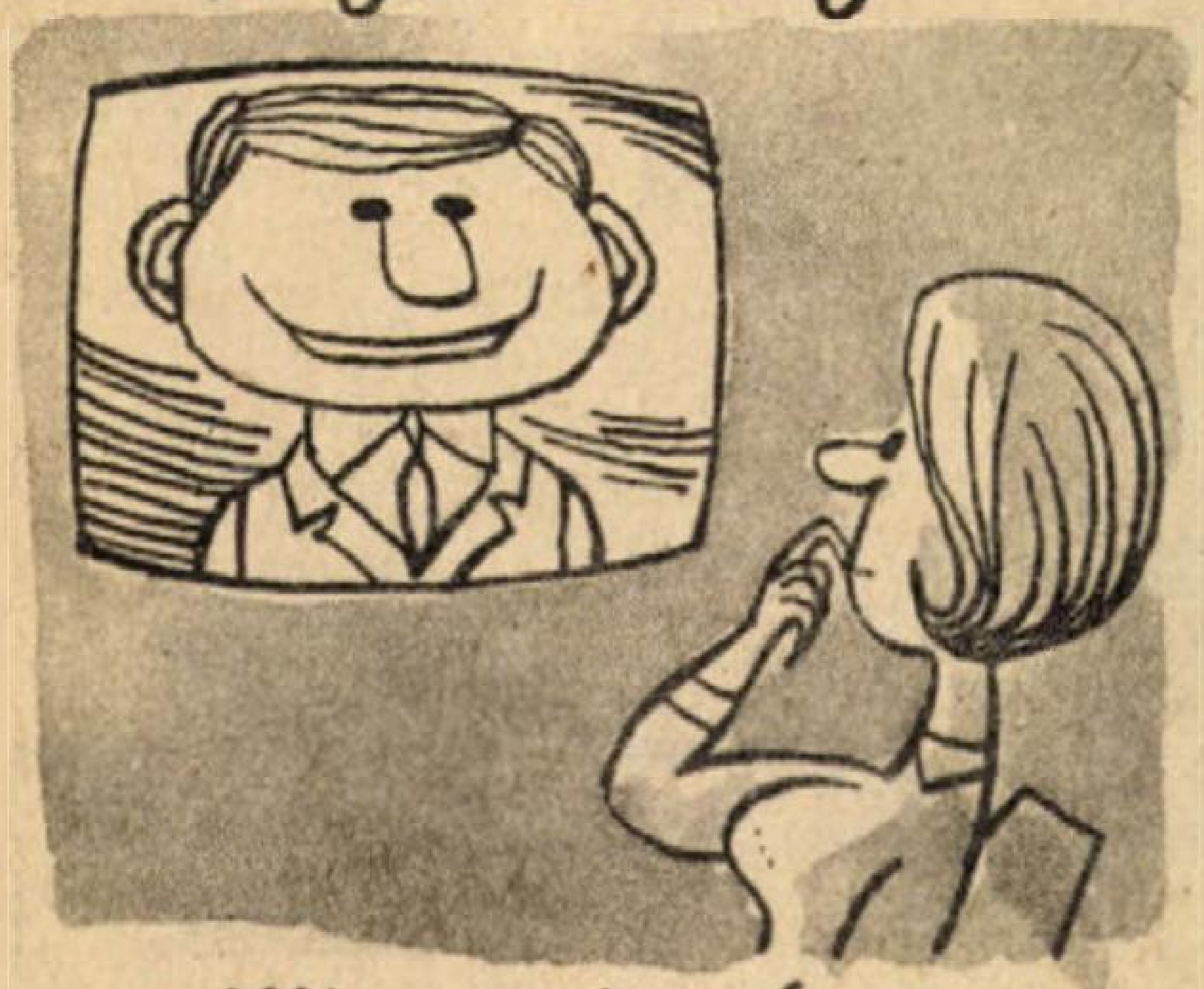

-Milyen kövér...

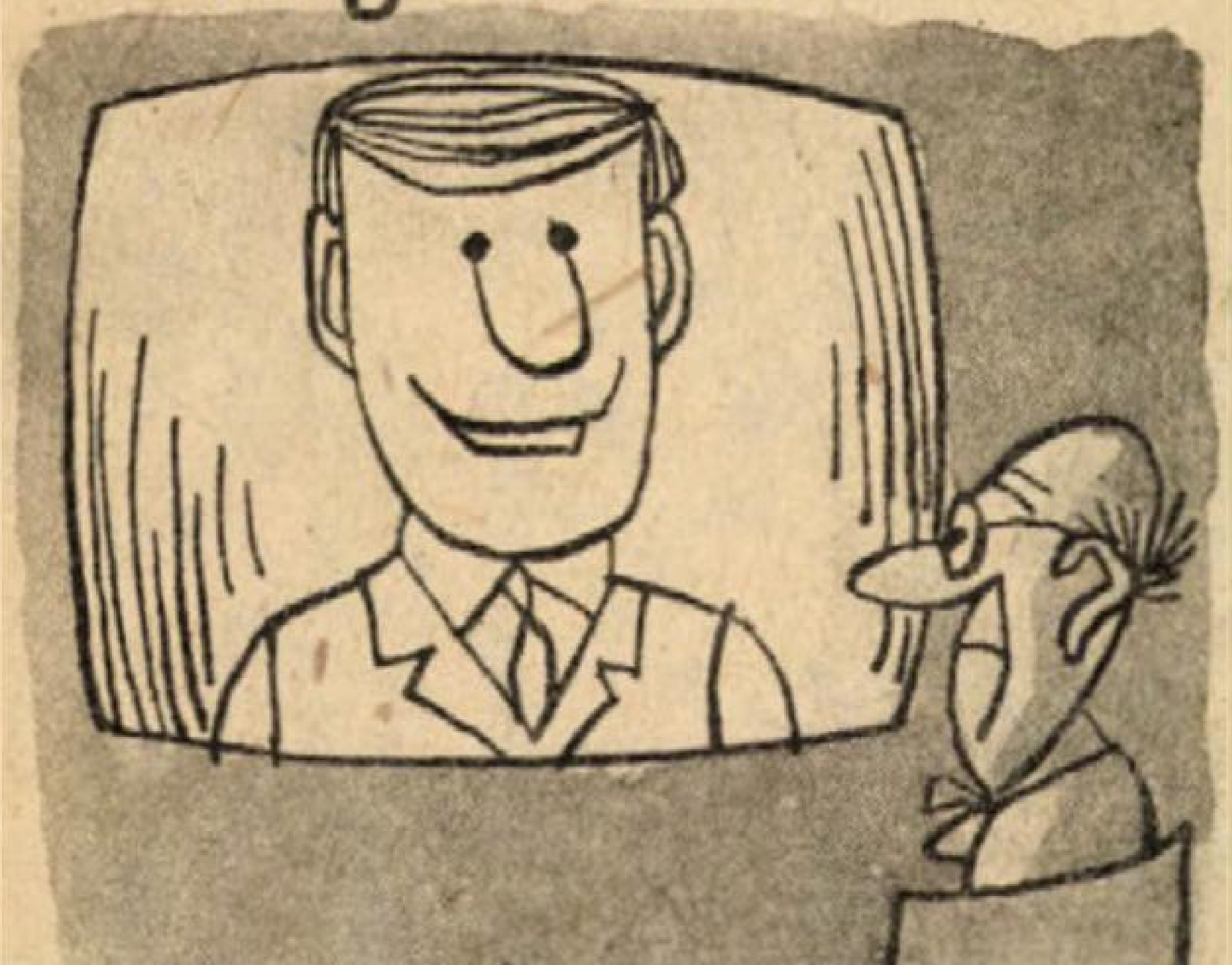

-Nagy melák ember...

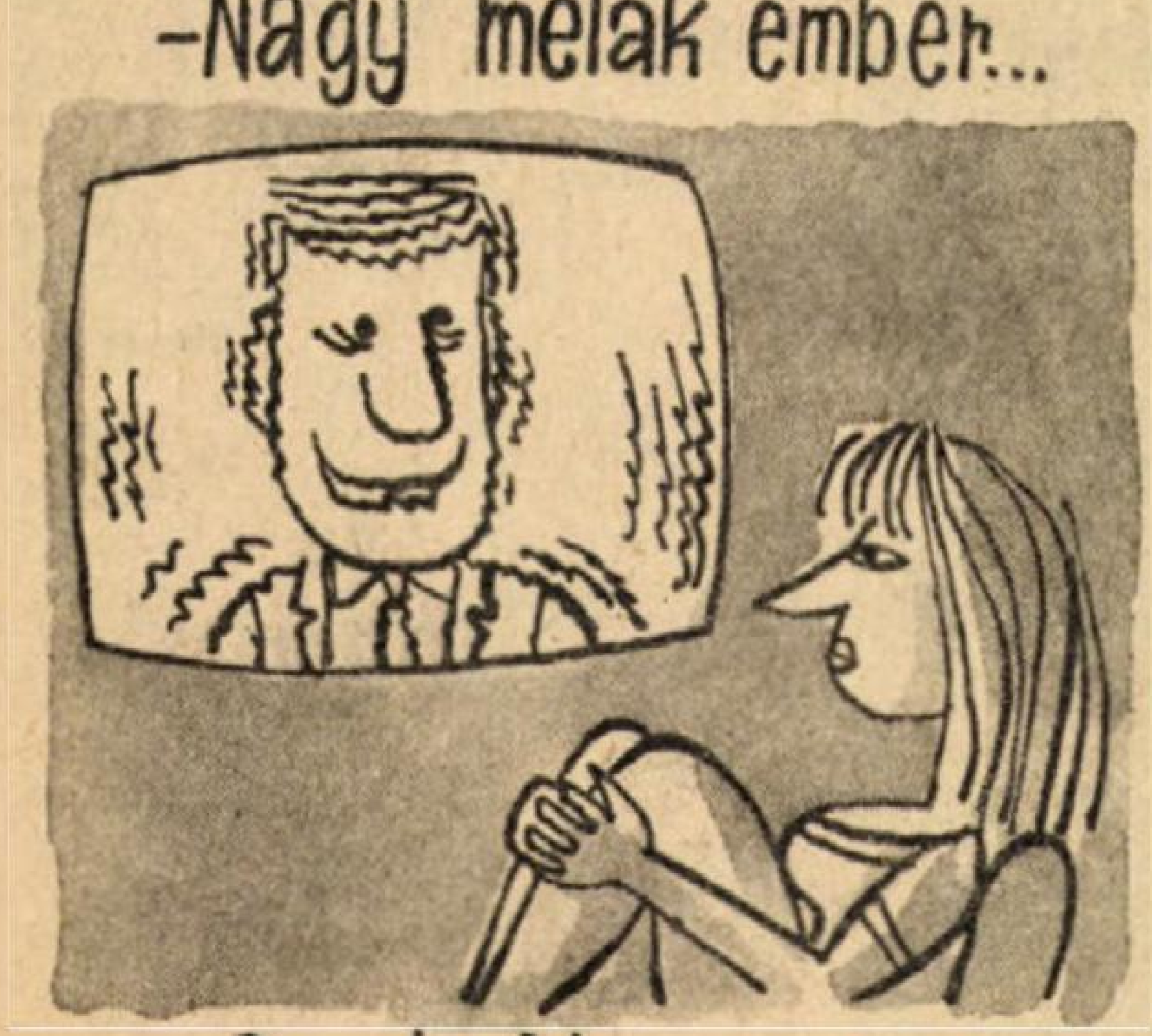

-Ronda ideges pasas

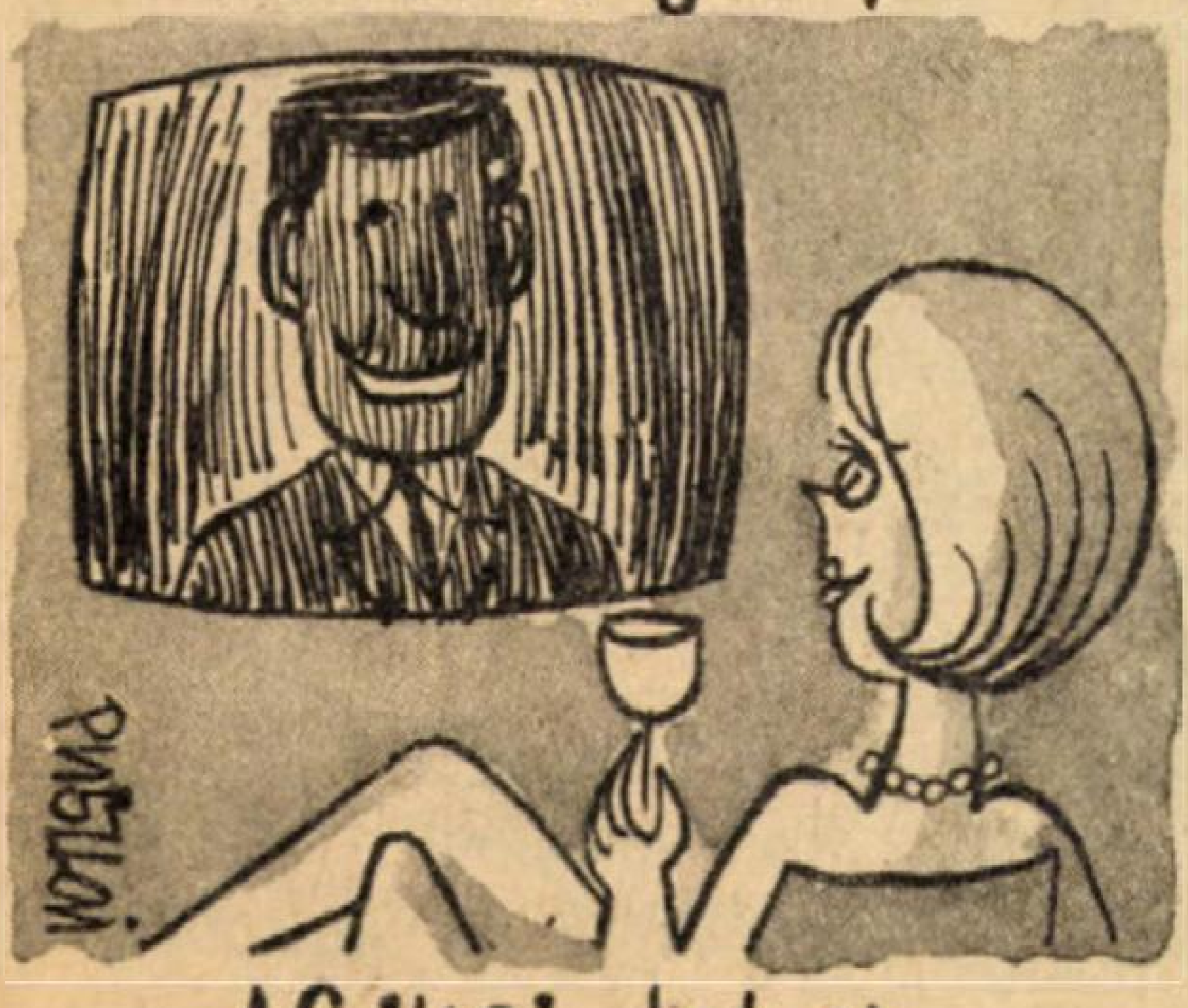

-Afrikai lehet

Hajrá Fradi!

BENJÁMIN LÁSZLÓ

irodalmi paródiái „Kis magyar antológia" címmel jelentek meg a Magvetőnél. A kötetből közöljük az alábbi írást, melynek „szerzője" Karinthy Ferenc.

Abban az időben nagyon rosszul állt a csapat, valahol a tabella alján lógott, ami rögtön érthető lesz, ha tudjuk, hogy én voltam a csapatban a balbekk. (Akkoriban a hátvédet még bekknek mondtuk; azóta, talán némelyest az én nyelvművelő-nyelveléseim eredményeként is, az angol bekkből, ami németül, gondolom, süteményt jelent, magyar hátvéd lett. Mégsem használom az ideillő magyar szót, mert többféleképpen lehet értelmezni: „bal hátvéd" ugyanis egészen más jelent, mint „balhát véd" — nem szeretném az olvasót kétértelműségekkel megzavarni, maradok inkább a jó öreg balbekknél.)

A bajnoki szezon (idény) utolsó mérkőzése sorsdöntő volt nekünk is, ellenfelünknek is: ha kikapunk, mi kiestünk, az ellenfél pedig bajnokságot nyer. De ha legalább döntetlenre kihúzzuk, mi megússzuk a kiesést, az ellenfélnek meg úszik a bajnoksága.

Ellenfelünk legerősebb játékosa Kajászószentpéteri Kázmér volt, becenevén Kajesz, a gólzsák, volt klubtársunk. A mérkőzés előtti héten lépten-nyomon emlegette: úgy kitöm bennünket, hogy betehetnek a múzeum állattárába. Megfoghatatlan volt ez a viselkedése, hiszen korábban, mikor még ő is köztünk hajigálta a bőrt, elhalmoztuk szeretetünkkel, úgyszólván az egész csapat vele foglalkozott. Jómagam is sok ártatlan tréfát csináltam vele; egyszer például egy macskát és egy egeret dugtam a farzsebébe, az egér meg persze oda bújt, ahová tudott, remek jó vicc volt. Az se volt rossz, mikor a nászéjszakáján egy kis kloroform segítségével kiloptuk a feleségét az ágyból, és a sarki hordárt csempésztük a helyébe. És még sok más kedves tréfát eszeltünk ki a szórakoztatására, Kajesz mégis hűtlen lett a csapathoz, most meg egészen megvadulva készült ellenünk.

A nagy meccs előtt edzőm félrehívott. Ünnepélyesen és meghatottan szólt hozzám; életem fölemelő pillanatai voltak ezek.

— Az ellenfél — mondta edzőm —, az ellenfél Kajesszal áll vagy bukik. Kajeszt rád bízom. Most megmutathatod: igaz fradistához méltó vérbeli vízibalbekkszív dobog-e ereidben, avagy csak nyálas humanista vagy-e? Tudod, mit kell tenned! Dixi.

A vízbeugrás után rögvest ráálltam Kajeszra. Először is egy hatalmas pofont kapott, nehogy azt képzelje, hogy félek tőle.

— Hülye — mondta —, mit akarsz? Nincs is itt a labda.

— Nincs? — feleltem nyájasan, és a hónom alá szorítottam a fejét — hát ez a gömböc a hónom alatt, ez a felfújt tojás, ez a természetellenes galagonyabogyó, ez talán sülttök? — és jó nagyot csavartam az orrán.

— Erissz el! — kiabálta a hónom alól — erissz, te vízibarom, játszani akarok, és nem verekedni!

— Játszani akarsz, na ne mondd, hát vízipólós vagy te, vagy kisbaba? — súgtam bele a fülébe, és egyúttal akkorát adtam a gyomrába, hogy rohamszerűen kezdett csuklani. De még neki állt följebb, és mind a tíz körmével a hátam megdolgozásához fogott.

— Úgy, még pimaszkodol is! — ordítottam rá, mert fölháborított sportszerűtlen magatartása — na várj, most majd megtanítlak a vízisport szépségeire!

Először csak szálanként tépkedtem ki a haját, de látva, hogy így meglehetősen lassan haladok, rátértem a nagyobb tételekre. Viszonzásul ő fogait oldalamba mélyesztette. Erre én, a köldöktől kiindulva, megkezdtem hasa módszeres felbontását, ő pedig leszerelte a füleimet. E néhány percig tartó felszíni bemelegítő évődés után a medence fenekén férfiasabb küzdelembe kezdtünk. A részletekre már nem emlékszem, de amikor egy hálóval mindkettőnket kimertek a víz mélyéről, néhány pillanatra magamhoz tértem, és hallottam, hogy a közönség lelkesen kiáltozza a nevemet.

A kórházban, edzőnkkel az élén, az egész csapat meglátogatott.

— Nagy voltál — mondta edzőm, titkolt könnyekkel a szemében —, nagy voltál, hatalmas és szép; nyugodj meg, a labda egyszer se került a kapunkba.

— A labda? — kérdeztem ámulattal — a labda? Hát az is volt?

Három hónapig nyomtam a kórházi ágyat. De bőrfelületem ötvenhét százalékának elvesztéséért bőségesen kárpótolt, hogy a zöld-fehér-lila-piros-kék kritikai folyóirat legközelebbi számában maga Dugószegi, a nagy Dugó, azt írta rólam: ha világnézeti korlátaimat, stiláris fogyatékosságaimat és helyesírási hibáimat sikerül leküzdenem, még vihetem az írói pályán valamire.

Fülöp György rajzai

Johnson híres szerepeiből

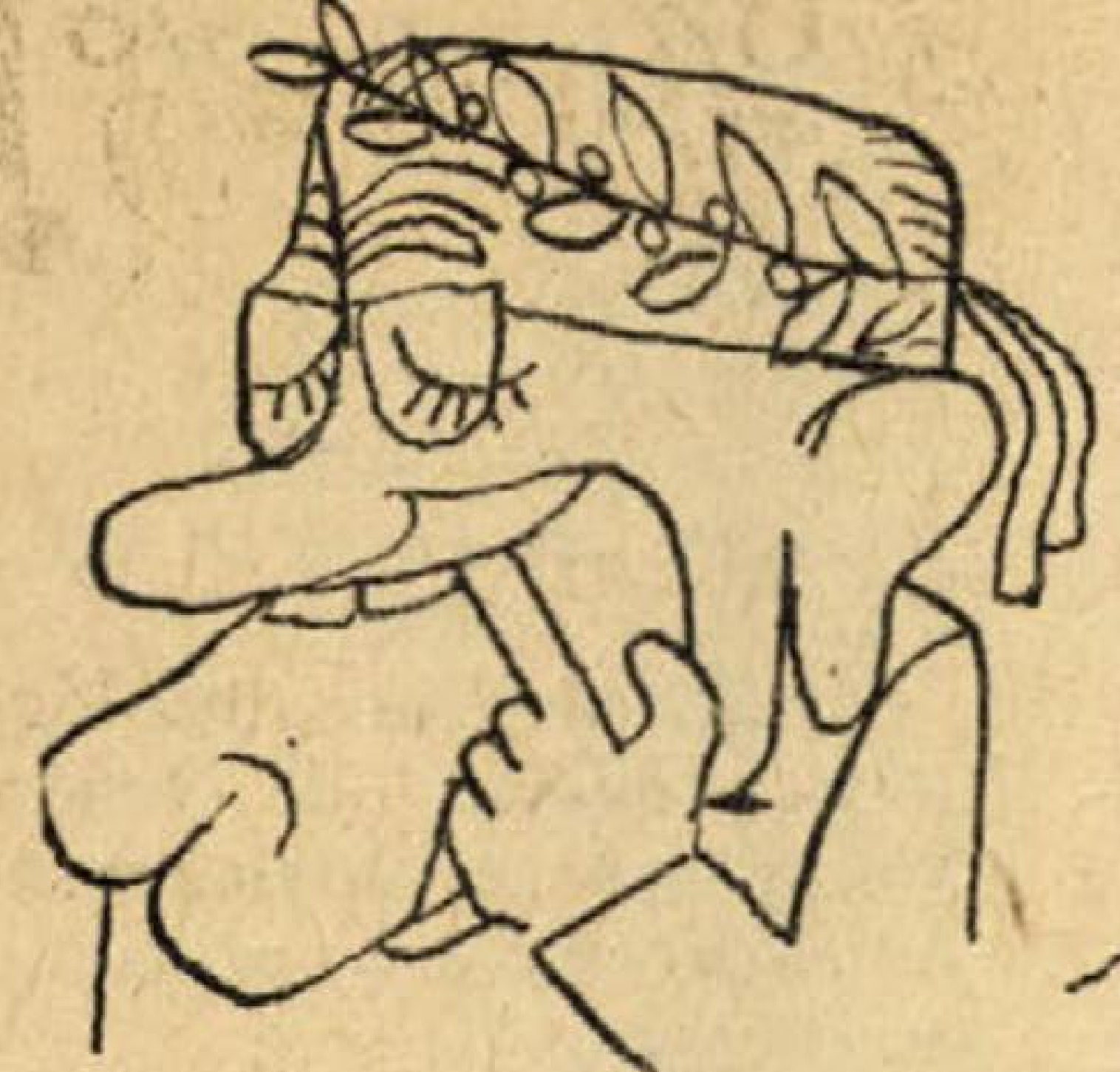

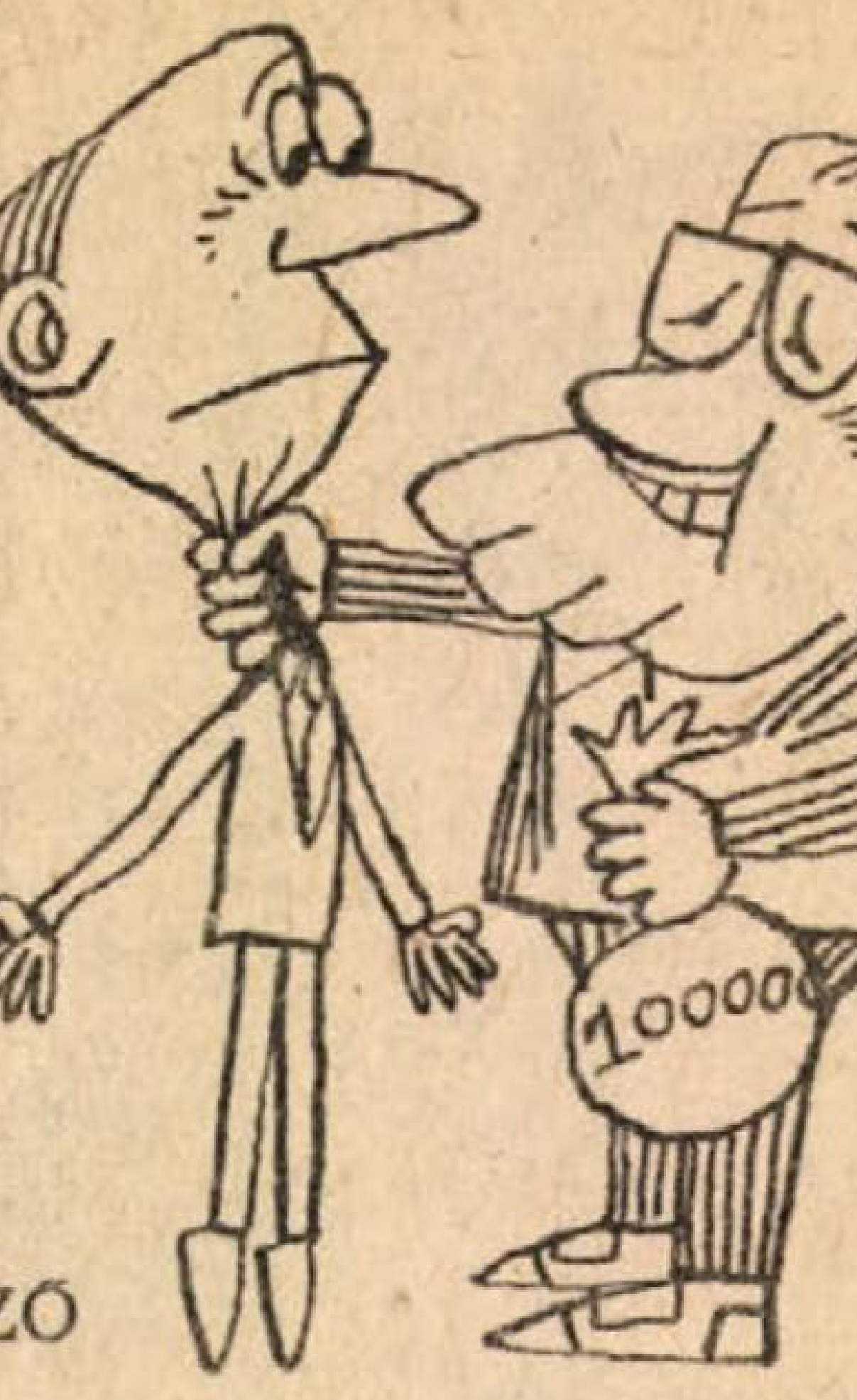

ÖNZETLEN HITELEZŐ

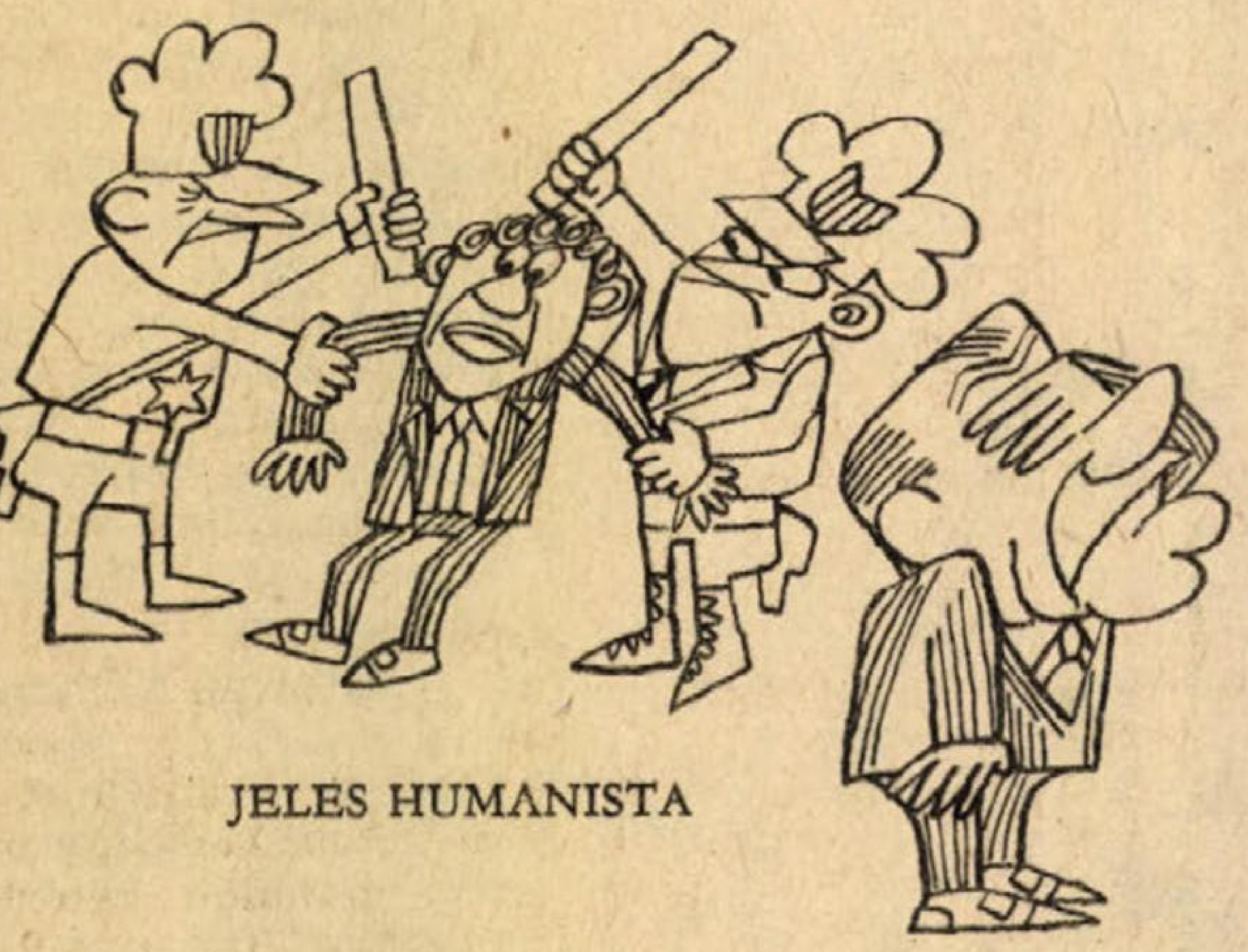

JELES HUMANISTA

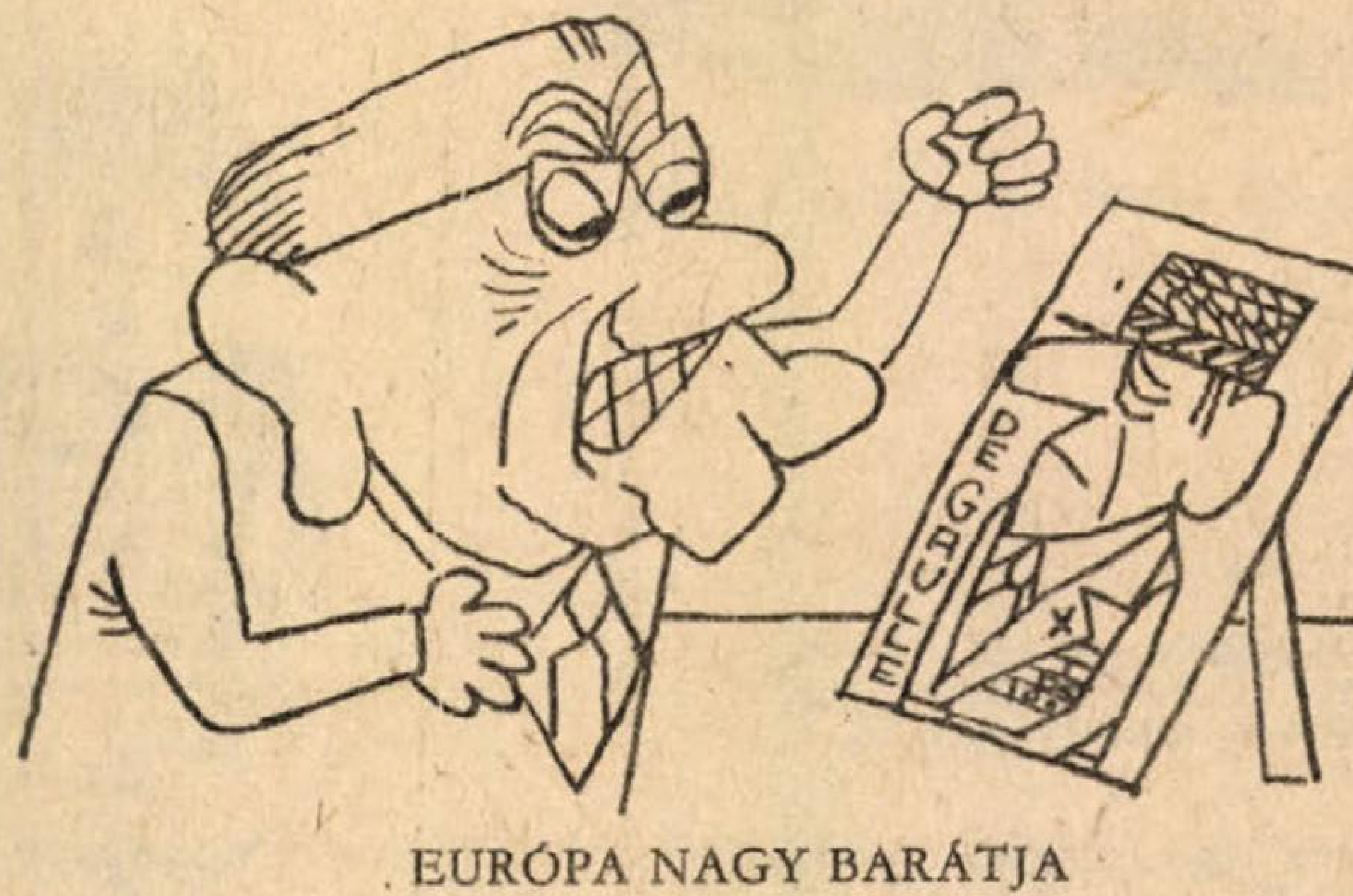

EURÓPA NAGY BARÁTJA

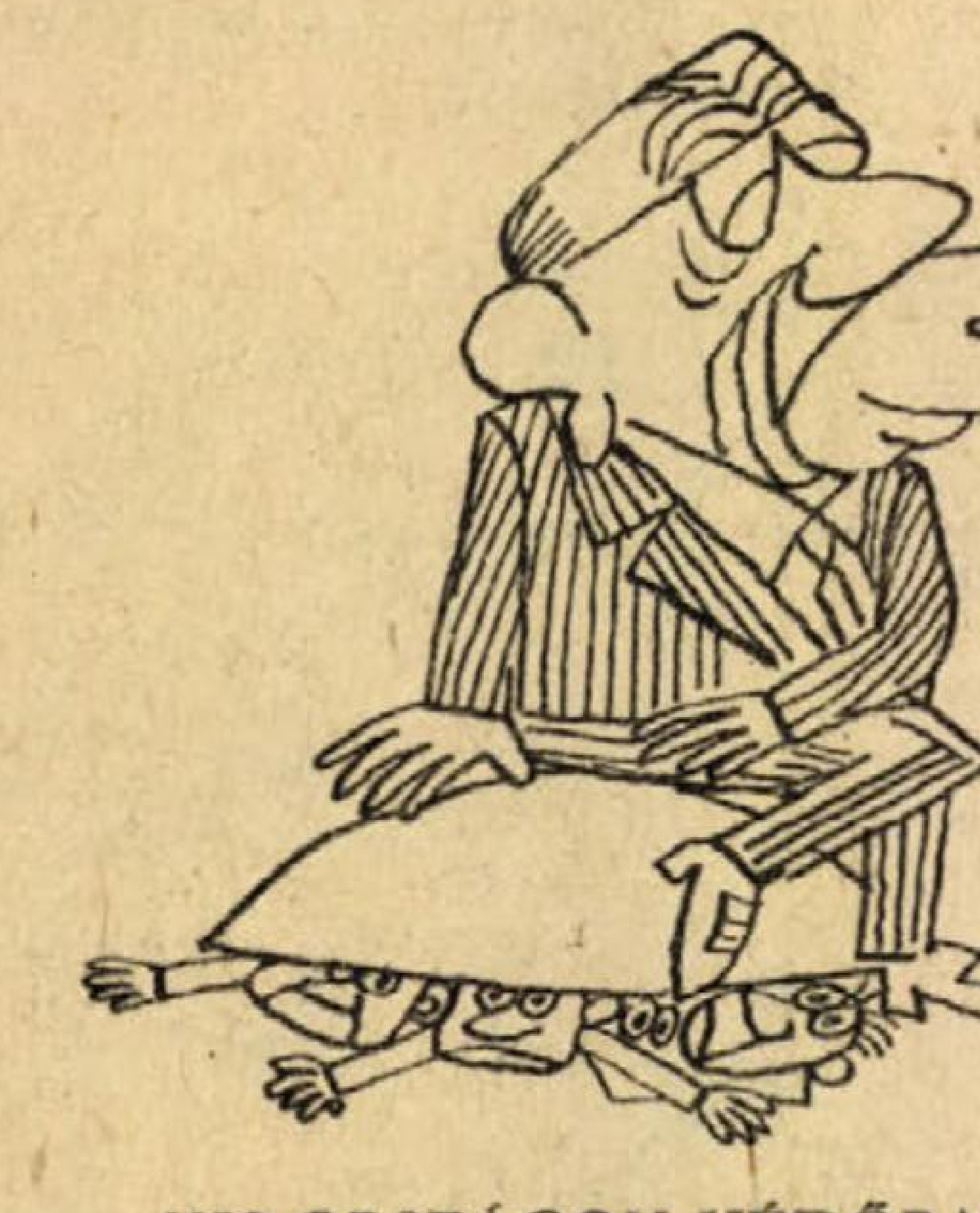

KIS ORSZÁGOK VÉDŐPAJZSA

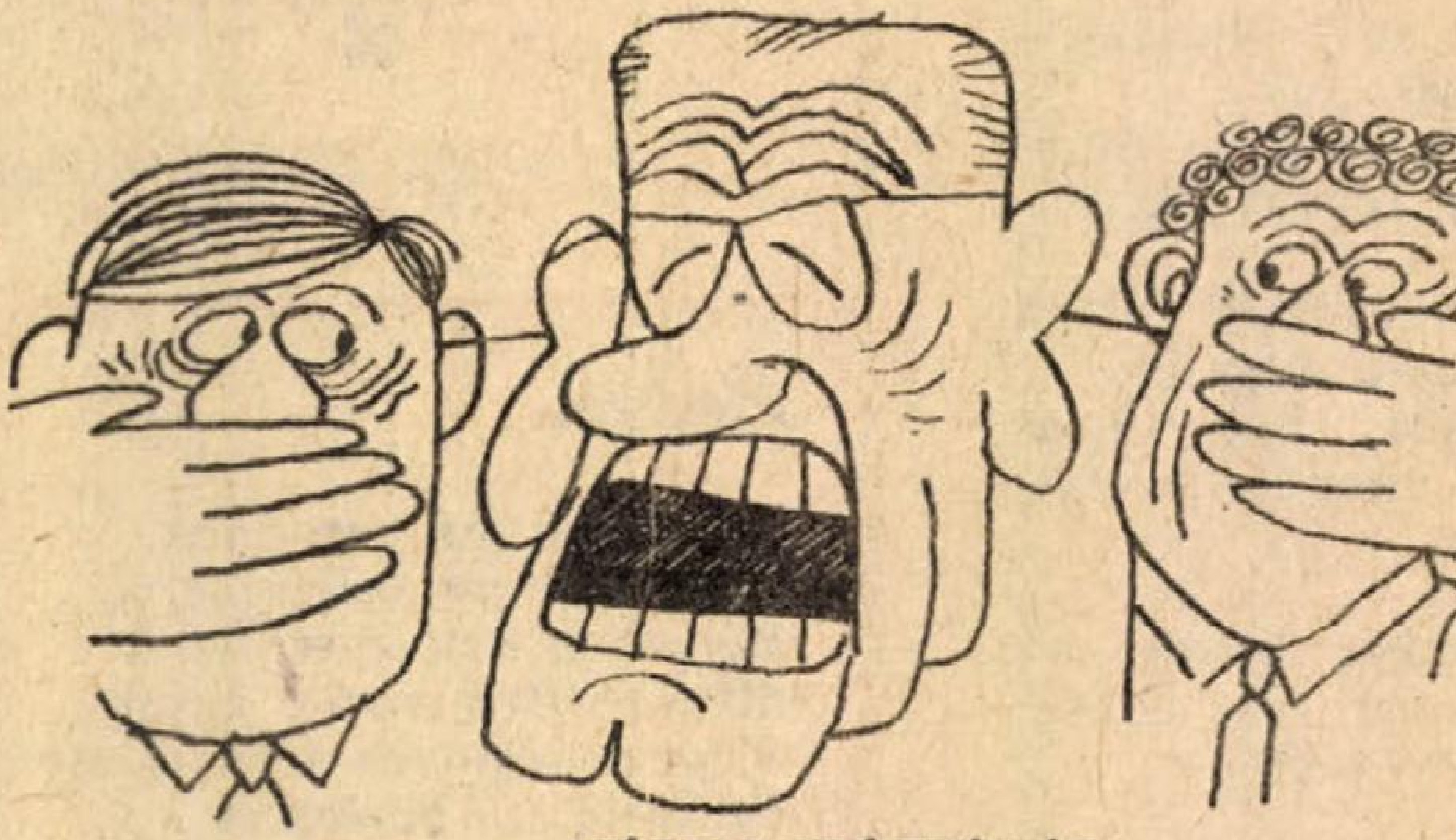

NÉPEK SZÓSZÓLÓJA

Kedves Ludas!

A Vas Népe november 11-i számában olvastam: „Huszonöt résztvevővel zajlott le Vas megye 1966. évi *egyéni sakk világbajnoksága.*" Már az maga meglepett, hogy egy világbajnokságot teljesen suba alatt, a világközvélemény tudta és figyelme nélkül bonyolítottak le. Hát még az mennyire meglepett, mikor a dobogóra kerültek között csupa ismeretlen név szerepelt. Az eddigi világbajnokok és a közismert nagymesterek, úgy látszik, még helyezést sem értek el, mert a nevüket meg sem említette a tudósítás. Hát nem világszenzáció-u-ó?

L. R.
Szombathely

Kisebbik lányom négyesztendős. Szenvedélyes tv-néző, és az esti mosdatást is csak úgy lehet időben lebonyolítani, ha azzal biztatom, hogy nézheti a filmet, vagy ami éppen műsoron van. Nemrég esti meccset közvetítettek, és hogy a mosdás zavartalanul menjen, elővettem a bűvös varázsszót: Siessünk, mert már megy a film! Katika ezzel le is lett fegyverezve, lázasan buzgólkodott – ám amikor mindennel elkészülve, kis köpenykéjében berontott a szobába és meglátta a meccset, csalódottan legyintett:

– Á, én ezt már láttam!

Szathmáry Sándorné
Gyömrő

Élvezettel olvastam a Ludasban a soroksári kenyérről szóló cikket. Élvezetemet némileg rontotta egy-két történelmi pontatlanság, amely a cikkbe becsúszott. A Német-Római Császárság 1806-ban megszűnt, épp ezért ez a cím I. Ferenc József „rendfokozatai" között nem szerepelhetett. Csehországnak pedig nem fejedelme, hanem királya volt első Ferenc Jóska!

Apropó: a szerző szót ejt a körözöttről is, amelynek szerinte kilenc elengedhetetlen tartozéka van. Én csak nyolcról tudok! Úgy látszik, egy fontos „alkatrészt" eddig kihagytam belőle. Vajon *melyiket a kilenc közül?*

K. S.
Budapest

(Mivel több olvasónk is kíváncsi volt a „mind a kilenc elengedhetetlen tartozékával kikevert körözött" receptjére, kérésükre a cikk írója ezúton közli, hogy a valódi körözötthöz az alábbi segédanyagok szükségeltetnek: vaj, liptai túró, köménymag, egy lötytyintésnyi sör, szardella, késhegynyi mustár, pirospaprika, metélőhagyma – magyarul snidling – és só.)

*

Első két pesti aluljárónkat a népnyelv a legközelebbi vendéglátó-üzemről nevezte el, Astoria-aluljárónak, illetve Emke-aluljárónak. Néhány év múlva megépül a Baross téri is. Lehet, hogy azt Fehér Ökör-aluljárónak nevezik el!

N. Gy.
Budapest

Télapó Budapesten

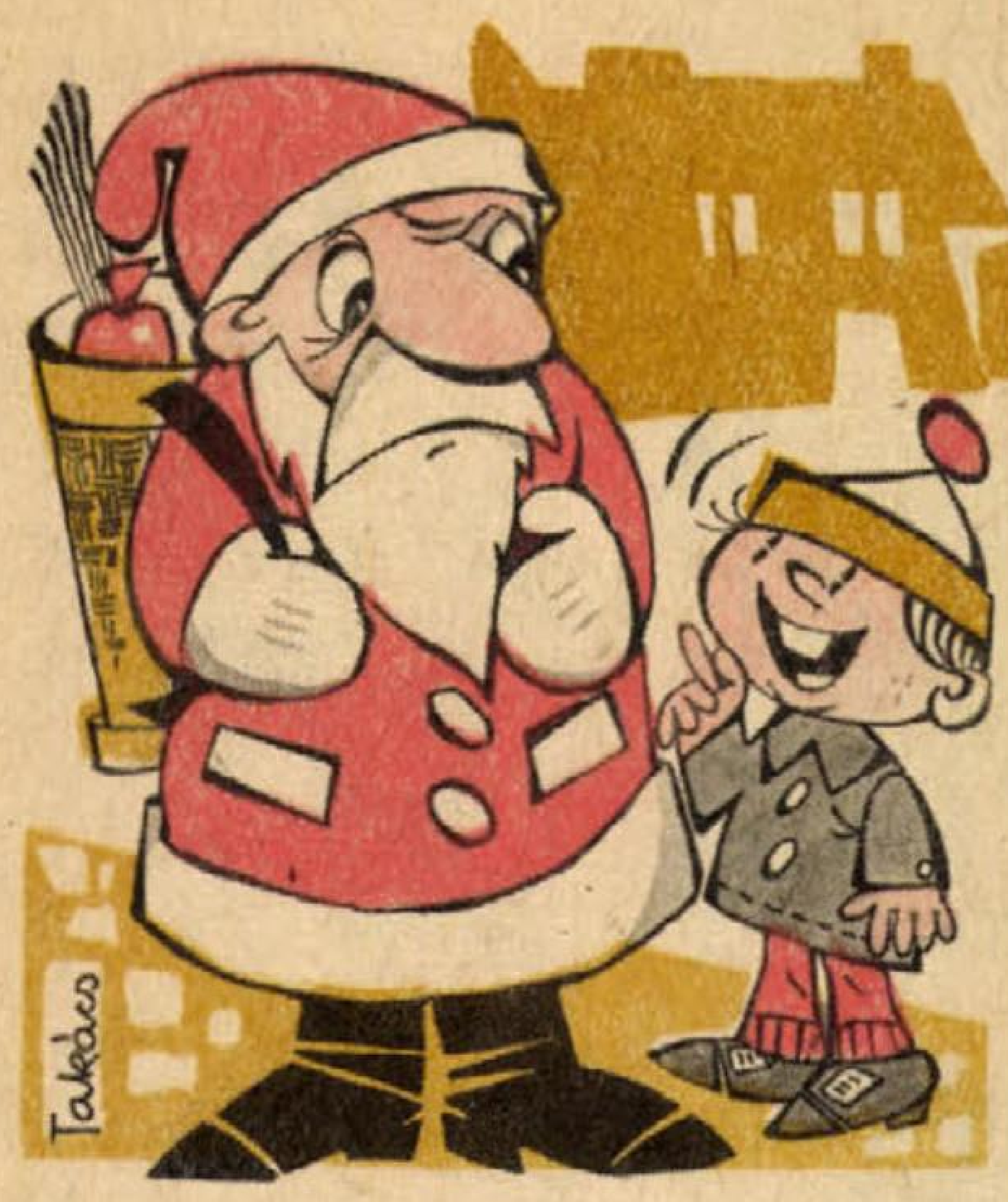

– Maszek tetszik lenni, vagy közületi?

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Povács egy nagyon olcsó kis gyűrűt vesz a feleségének karácsonyra.

– Na, mit szólsz hozzá? – faggatja az asszonyt.

Az asszony meg se mukkan. Povács tovább lelkendezik:

– Gyönyörű darab! Olyan szép, hogy majd megszólal.

– Szerencséd, hogy nem szólal meg – mondja Povácsné.

– Miért?

– Mert akkor biztos azt mondaná, hogy „de smucig fráter ez a Povács"!

*

A bíró kihallgatja a tanút, és felteszi a kérdést:

– Mi az ön véleménye: a vádlott megrögzött alkoholista?

– Ezt nem merném egész határozottan állítani, bíró úr, de ha én egy üveg konyak volnék, nem érezném magamat mellette teljes biztonságban.

*

Egy képügynök mindenáron rá akar sózni egy képet valakire.

– Uram – mondja –, van önnek fogalma arról, mit ér ez a kép? Ezért ötezer dollárt akart adni egy amerikai milliomos.

– Az lehet – feleli a pasas –, de én csak száz forintot adok érte.

– Tessék. Itt a kép – feleli a képügynök. – Ne hurcolják külföldre a magyar művészet remekeit.

Öröm

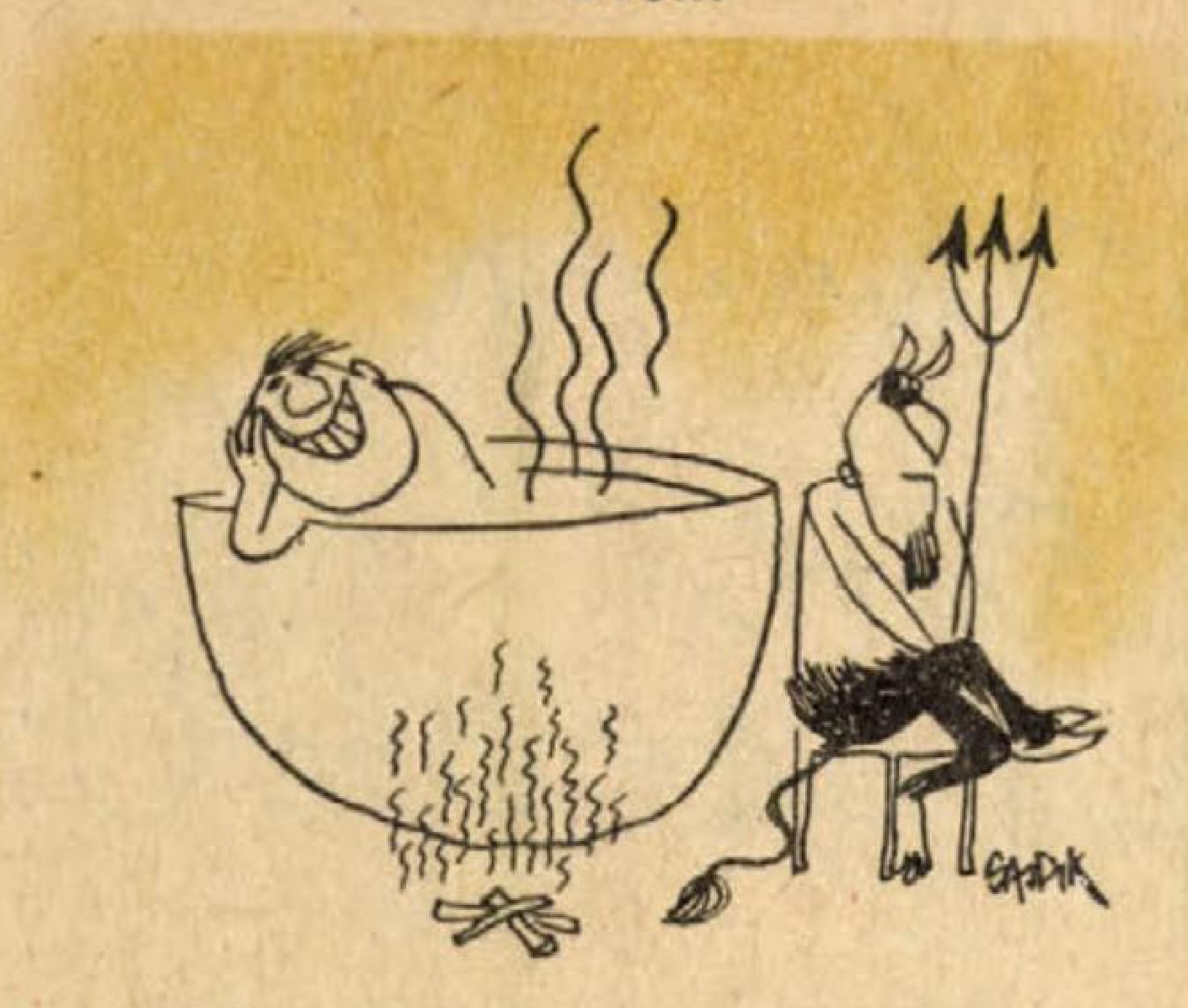

– Micsoda mázlim van! A rokonok mind a mennyországba kerültek.

A tévé rabja

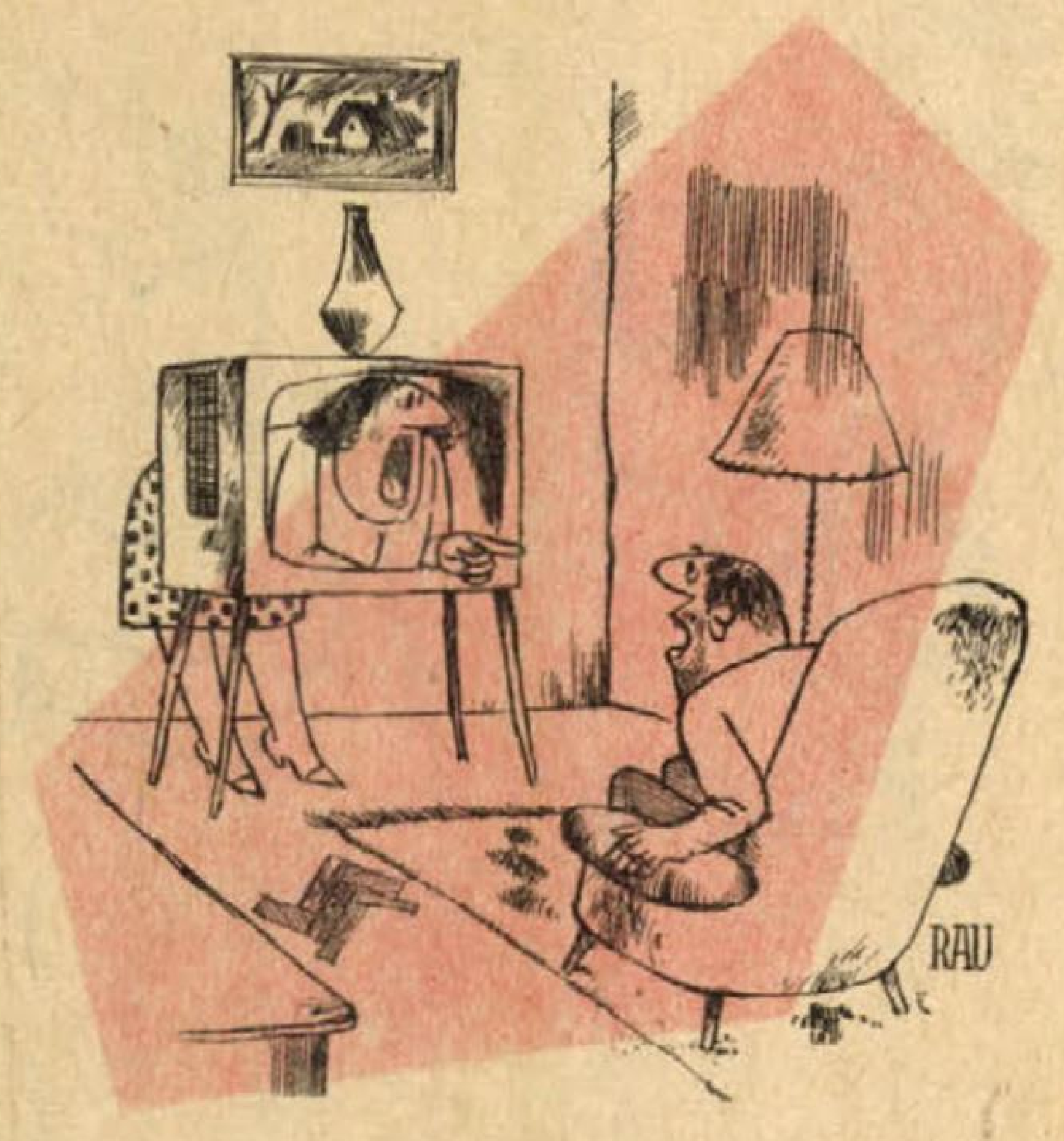

– Így talán rám is figyelsz, fiam!

Bérletek

Bérletem van uszodába,
Bérletem van villamosra,
Bérletem van operába,
Meg a liftre, meg a buszra
S egész nap csak hurcolászom
Hátizsáknyi bérletem
És e rogyasztó munkáért
Nem fizetnek bért nekem!

Darázs Endre

Befejezetlen szimfónia

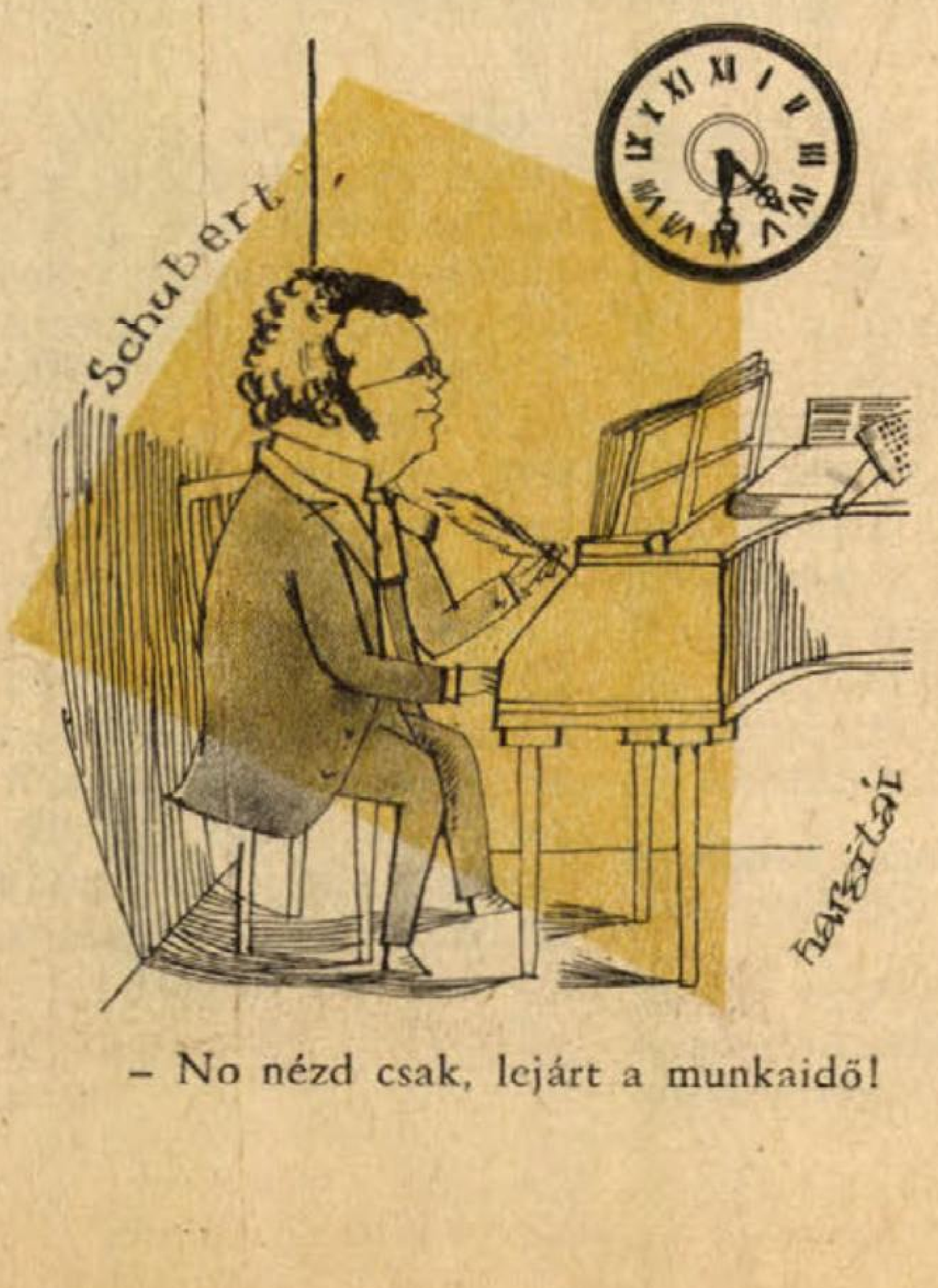

– No nézd csak, lejárt a munkaidő!

GOLDWATER, A BŐSZ VITÉZ

Panaszos hangon kelt ki Goldwater, az 1964-es amerikai elnökválasztás bukott jelöltje, McNamara hadügyminiszter ellen.

— Háromszor jelentkeztem önként a vietnami frontra, és McNamara mind a háromszor visszautasította a kérésemet.

Goldwater, aki egyébként tartalékos vezérőrnagy, repülőnek jelentkezett, mert személyesen akarja bombázni a vietnami iskolákat, kórházakat és egyéb katonai támaszpontokat.

Miután eddig visszautasították, most új formában jelentkezik: saját repülőgépével akar bevonulni a „közkedvelt" háborúba, mint ahogy békében a gazdag huszárönkéntesek saját lovukkal jelentkeztek alakulataiknál.

A rideg McNamara azonban ezúttal is nemet mondott. Nem kívánja amatőrökkel kiszélesíteni a háborút — magyarul: nem óhajt propagandafegyvert nyújtani a kormány politikai ellenfelének.

Hó vége

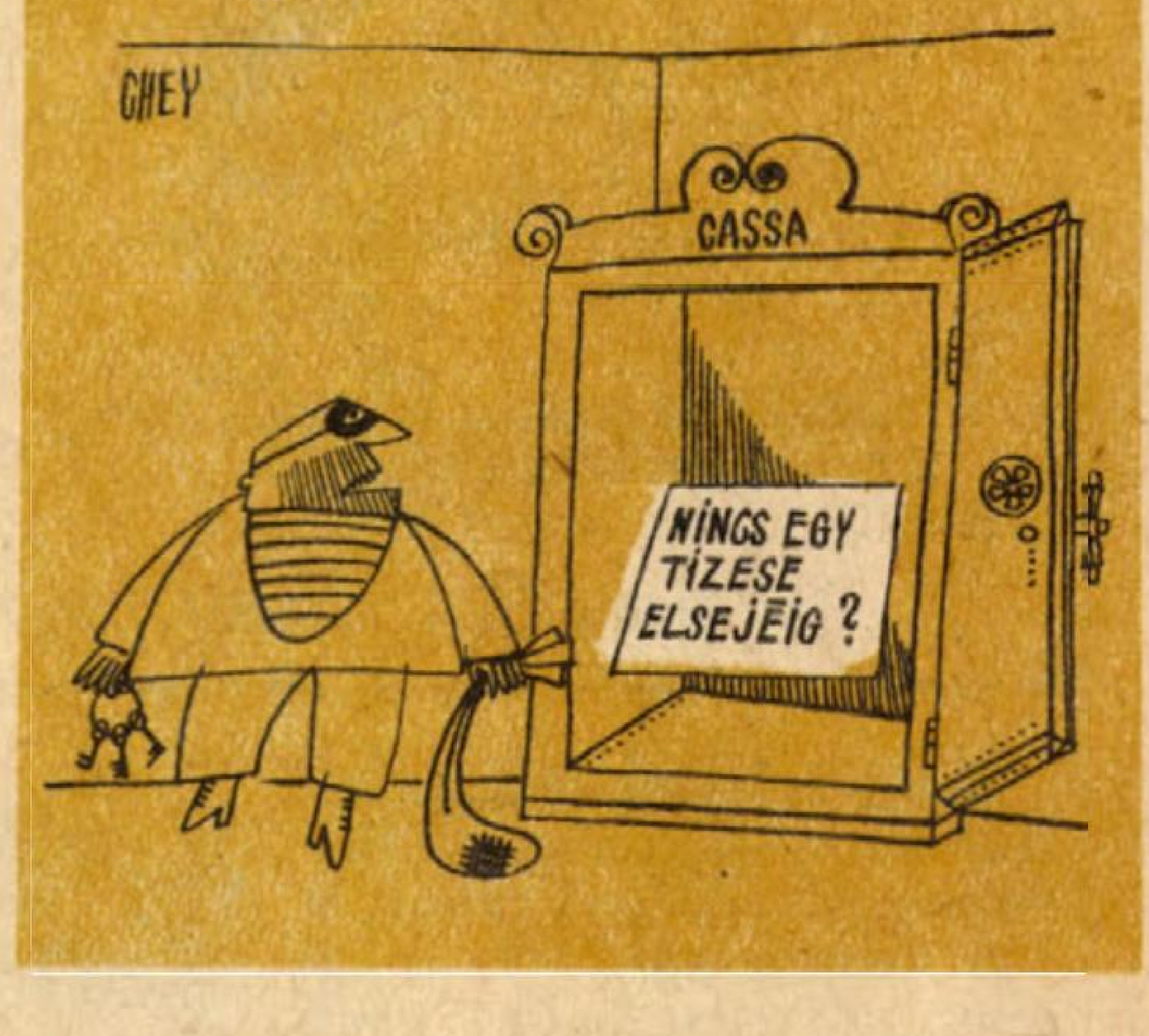

Vállalati rangsor

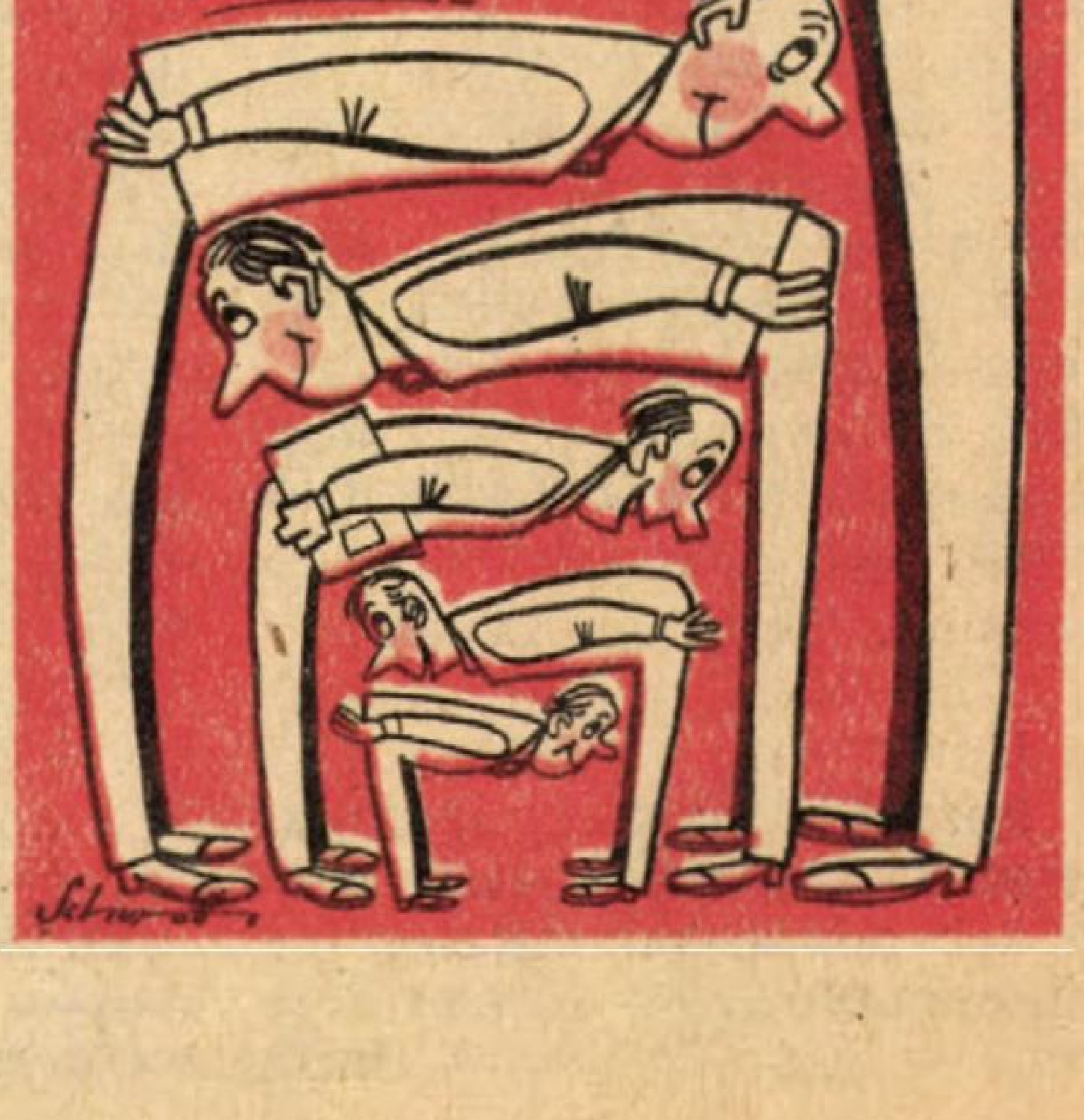

Hands up, itt a Mikulás!

Jó ötletekért szívesen megyek a szomszédba, és még a kapitalizmustól sem szégyellek tanulni. Persze, a tőkés világ vívmányait a világért sem mechanikusan óhajtom alkalmazni a mi viszonyainkra, hanem alkotó módon, azaz maximálisan figyelembe véve a helyi sajátosságokat.

Mindezt csak azért bocsátom előre, mert nem szeretném, ha félremagyaráznák azt az őszinte elragadtatást, amelyet egy újsághír váltott ki belőlem. Azt olvastam ugyanis, hogy egy nyugat-európai kisvárosban bankrablás történt. Egyik délelőtt egy tetőtől talpig Mikulás-ruhába és hosszú fehér szakállba öltözött férfi jelent meg a pénzintézetben, revolvert fogott az alkalmazottakra, majd, miután a kassza tartalmát magához vette, diszkréten távozott.

Hogy mit ki nem találnak a fiúk odaát!... Szinte magam előtt látom a bank állig felfegyverzett, marcona kapuőrének széles mosolyra húzódó arcát, amikor megpillantja a galambősz Mikulást. Talán még viccelt is vele:

— Alázatos szolgája, tisztelt Mikulás úr! Erre tessék, hehehe!

A tisztviselők is először nyilván valami mókamestert, esetleg ötletes reklámembert sejtettek a maskura alatt, és csak akkor kezdett kicsit gyanús lenni nekik a dolog, amikor kiderült, hogy a Mikulás pisztolya nem csokiból van...

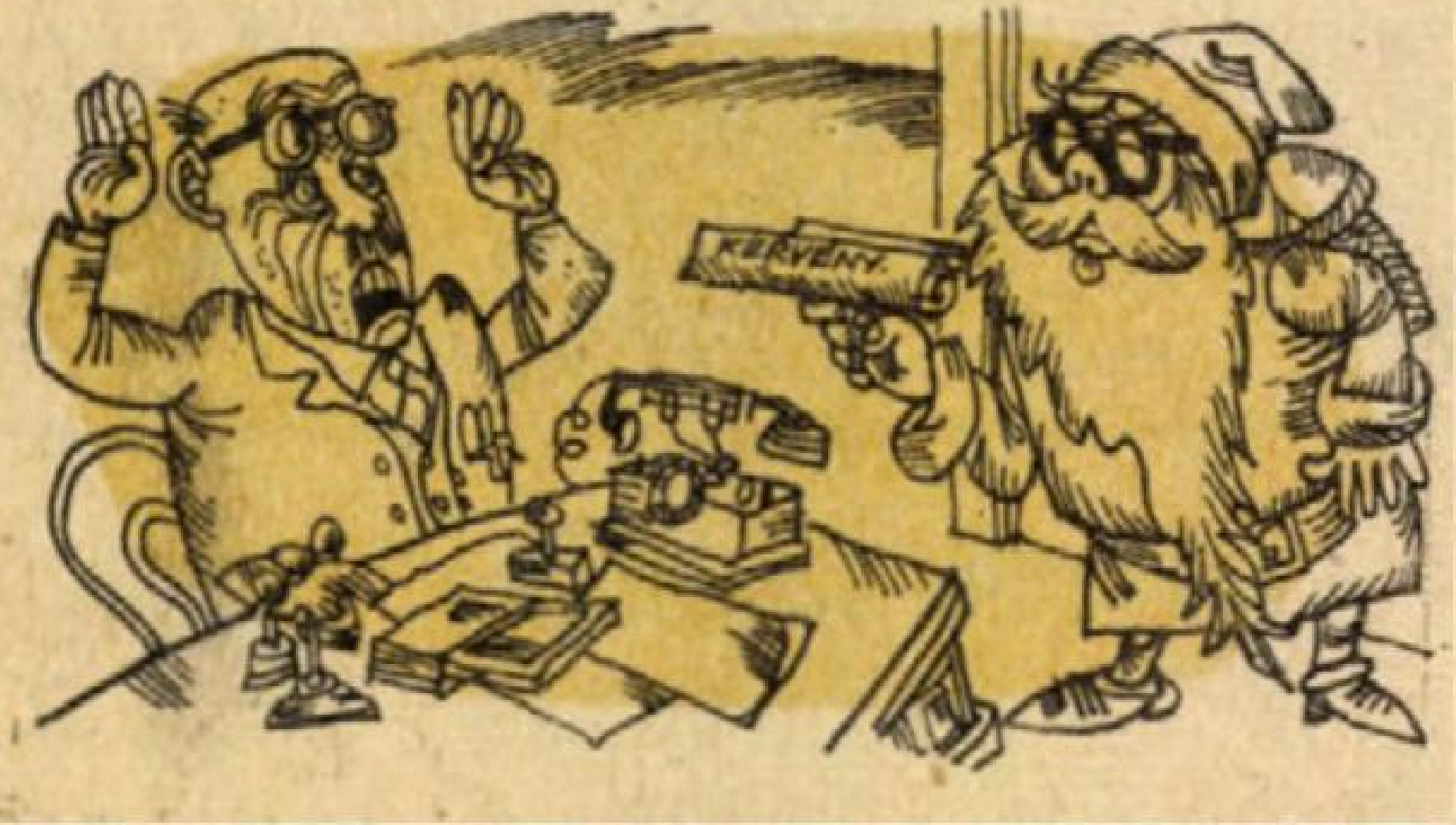

Úgy megtetszett a remek tipp, hogy legott elhatároztam, én is kipróbálom. No nem éppen bankrablással, mert nálunk a bank az államé, az állam viszont a miénk, és mi értelme volna a pénzt az egyik zsebemből a másikba tenni?! Sokkal hasznosabb akciót tervezek ismeretlen gengszter kollegám príma alapötletéből.

Van nekem egy ügyem, aminek az elintézését az illetékes főelőadó, bizonyos Zabhegyi Ernő hosszú hónapok óta csak nyújtja, halogatja, mint a rétestésztát. Képtelen vagyok vele zöld ágra vergődni. Napnál világosabb igazamat szakértői véleményekkel támasztottam alá, de ez sem használ. A rossz nyelvek szerint azért, mert Zabhegyi olyan lusta, mint a sötét éjszaka, és hogy ne kelljen elolvasnia a kérvényeket és a hozzájuk tartozó mellékleteket, inkább folyton letagadtatja magát. Ezért aztán pokoli nehéz őt személyesen elcsípni. Nekem még nem is sikerült, habár már számtalanszor megpróbáltam.

De most kitolok a fickóval. Mikulásnak maszkírozva fogok bejutni hozzá! Képzelem, mekkorát néz majd, amikor a puttonyból praliné helyett a beadványom hiteles másolatát veszem elő...

Dalmáth Ferenc

Pinceszínház

Hegedűs István rajza

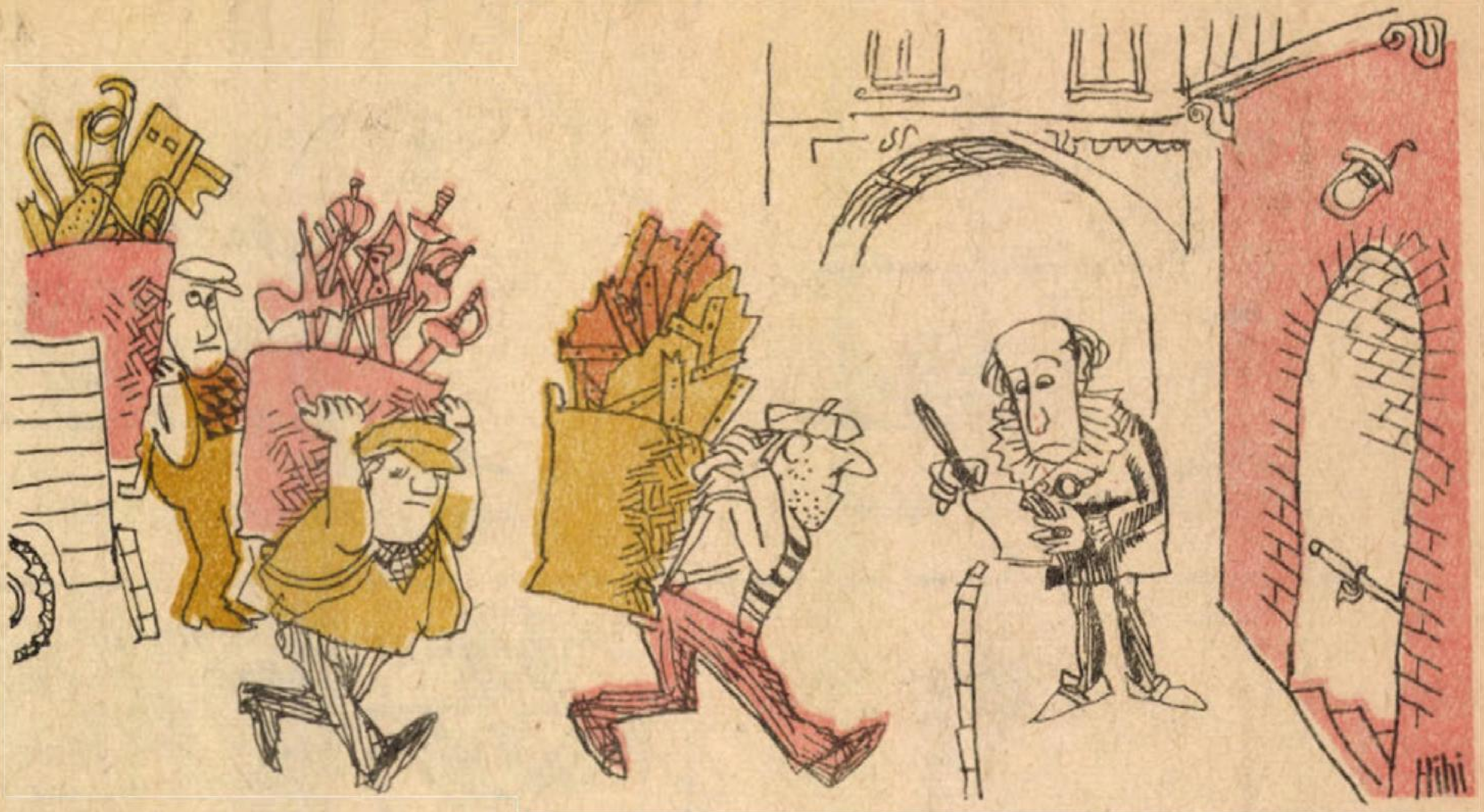

A tilosban

Endrődi István rajza

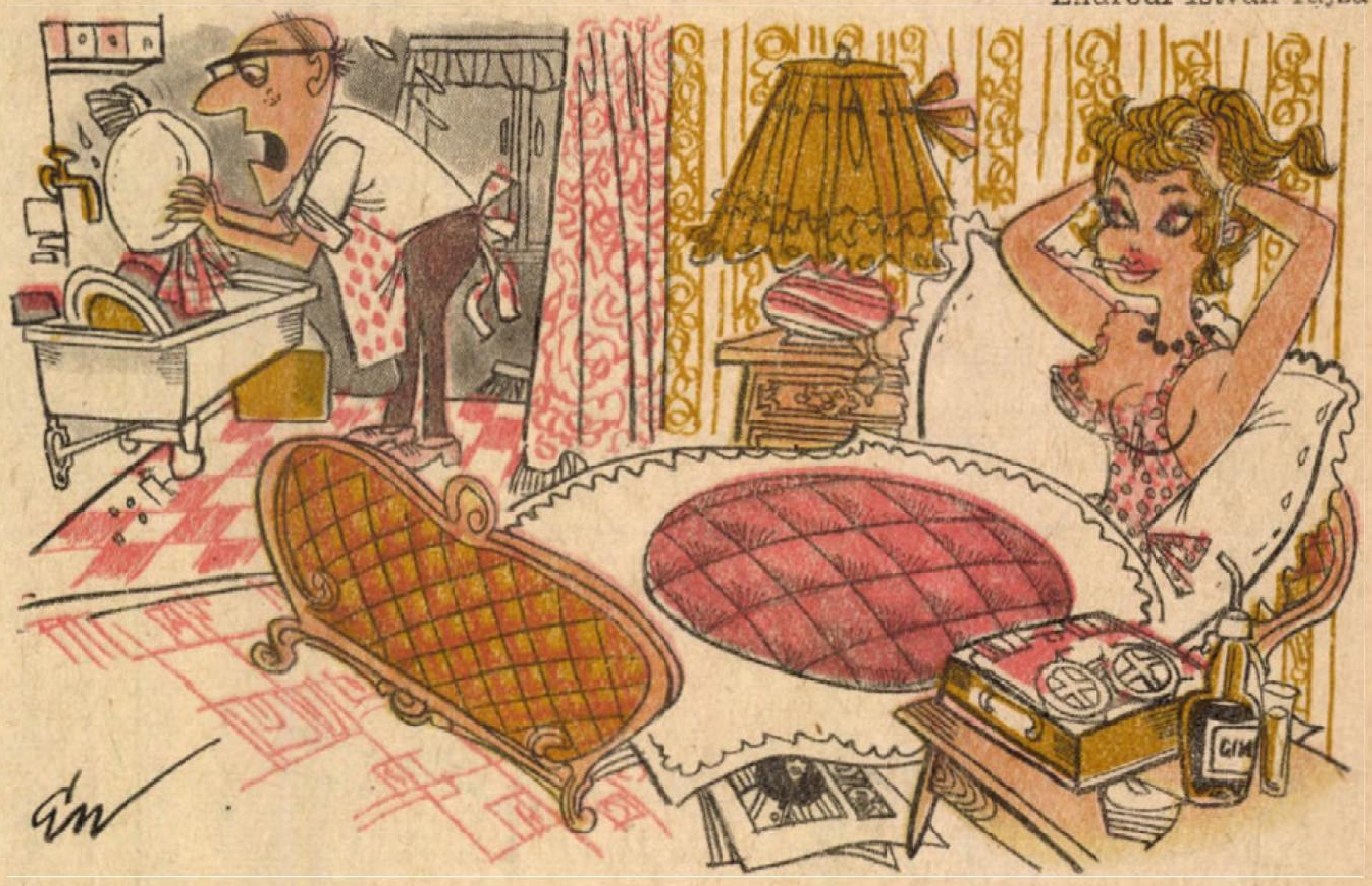

– Jaj, csak a feleségem meg ne tudja, hogy ilyen házias vagyok...

Csúnya királykisasszony

Balázs-Piri Balázs rajza

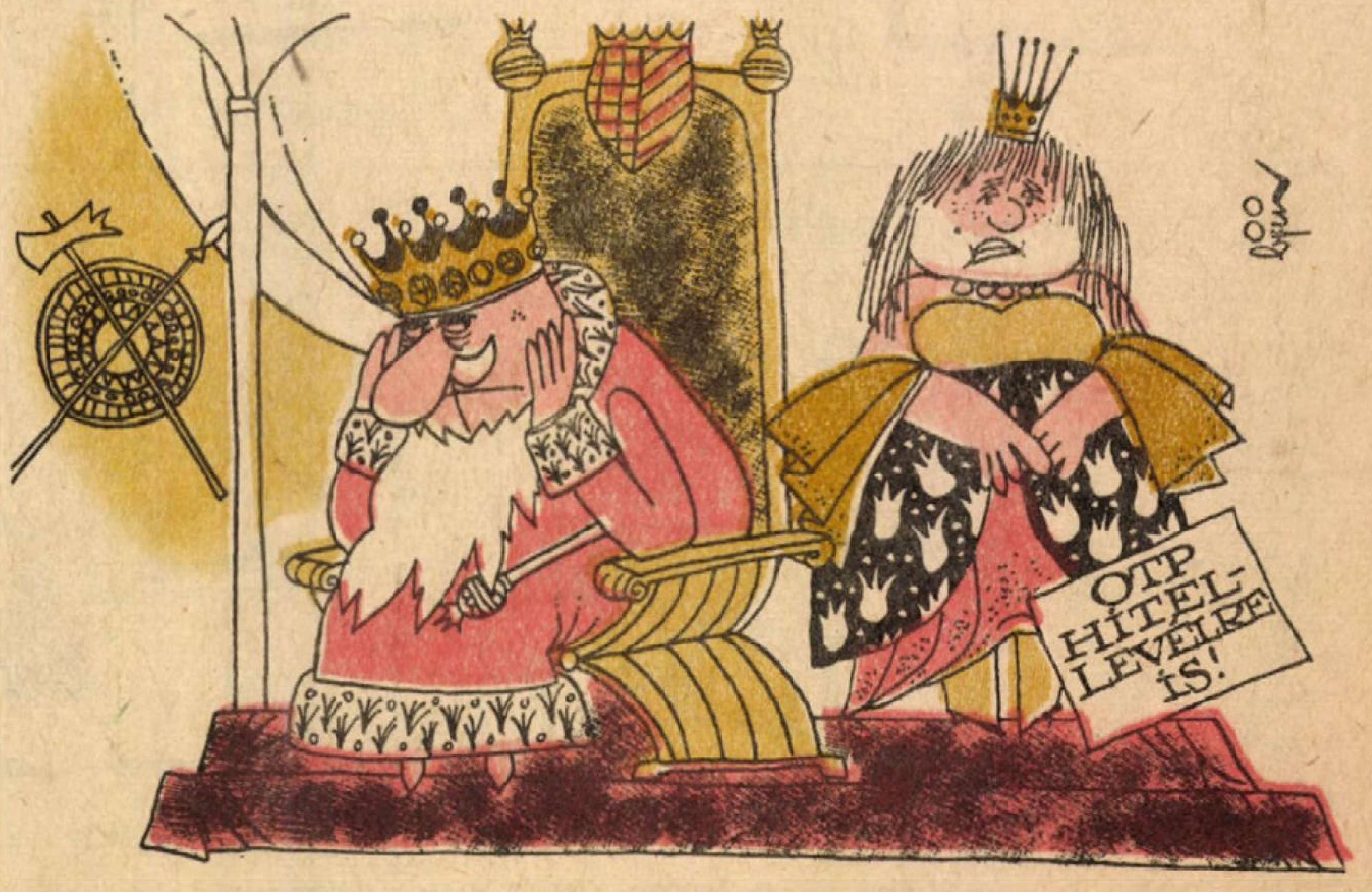

Prospektusok

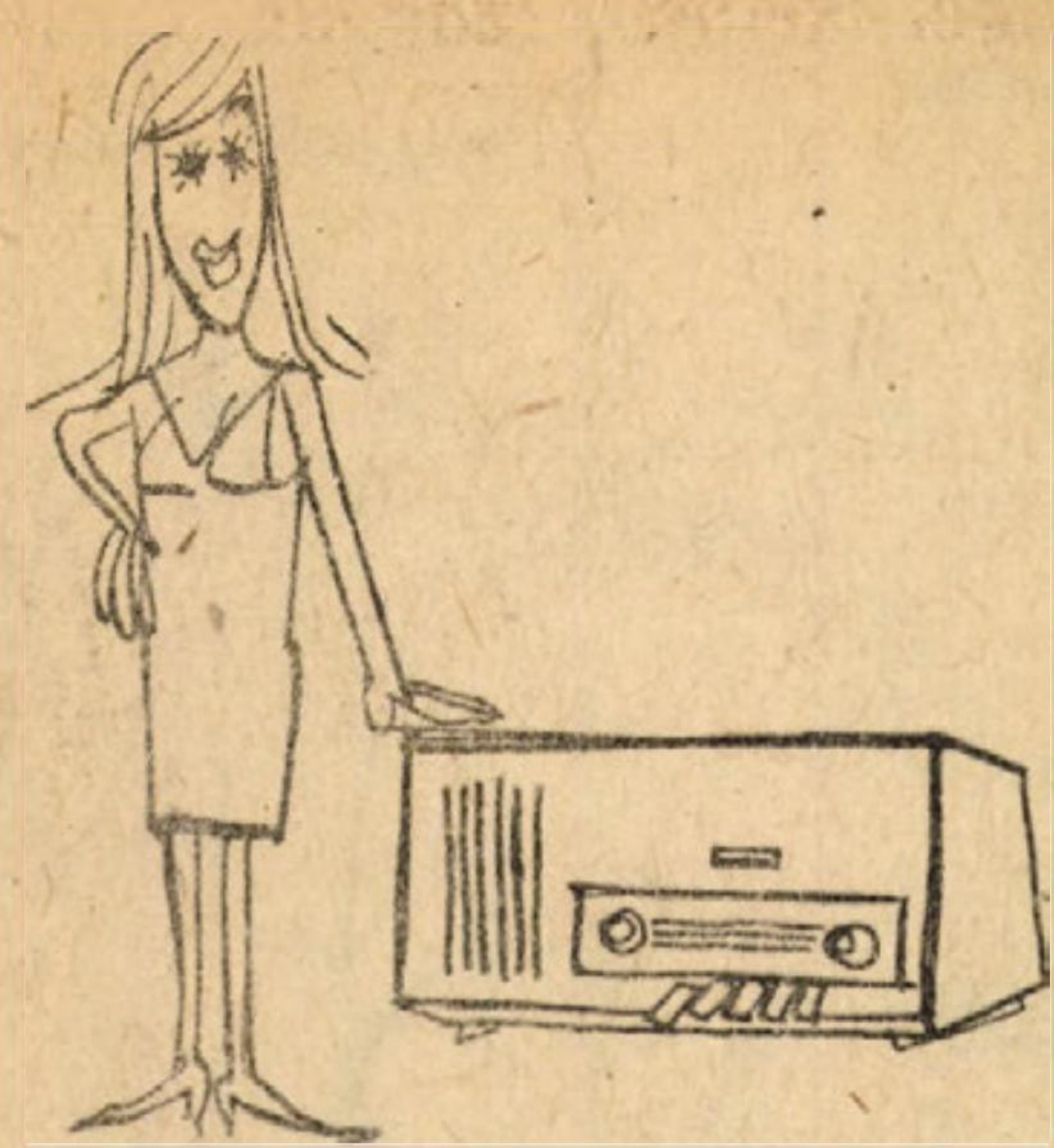

Külföldön inkább a szögletes . . .

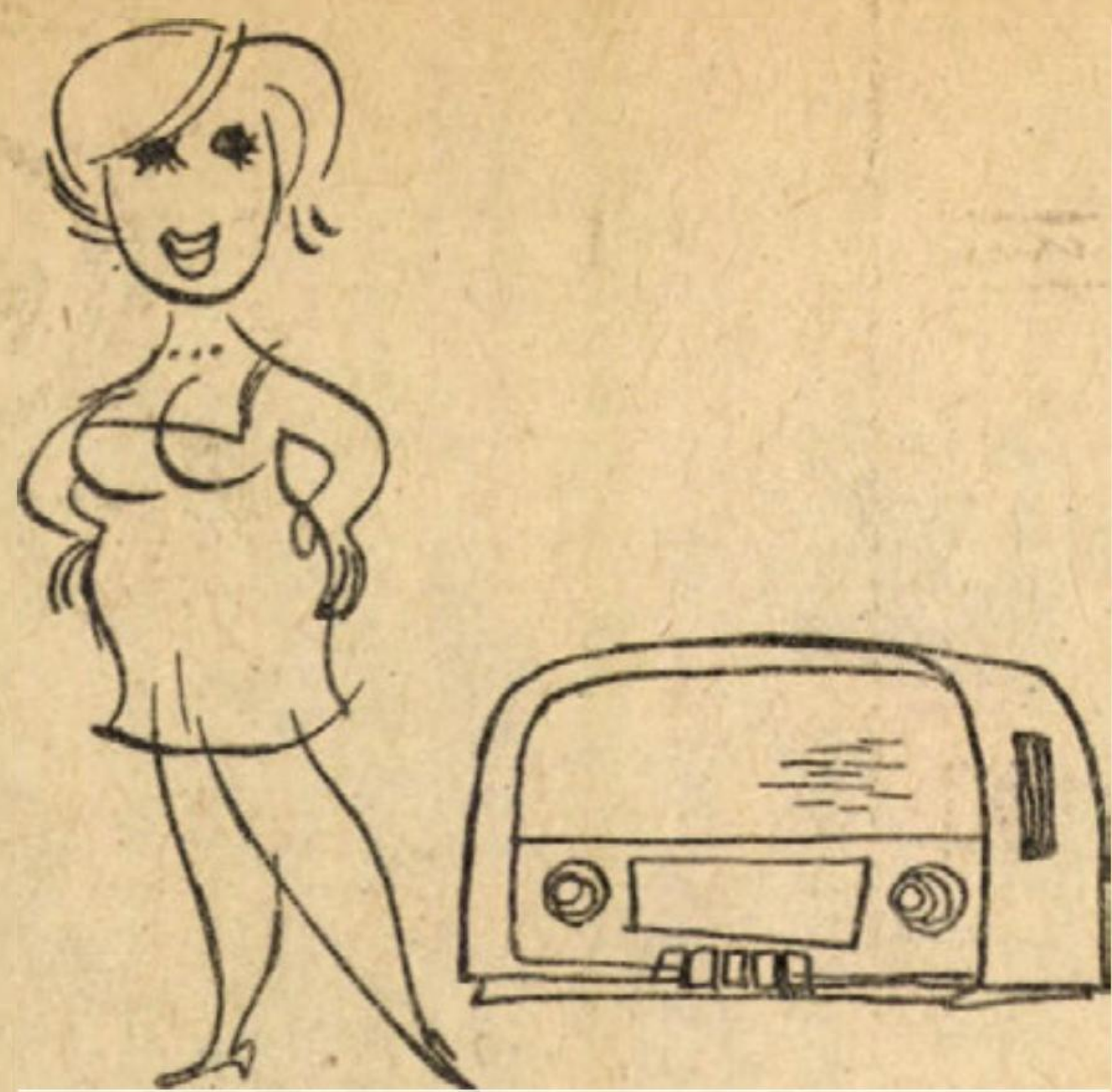

. . . itthon a gömbölyűbb formákat szeretik.

1500 darab alkatrész van egy készülékben

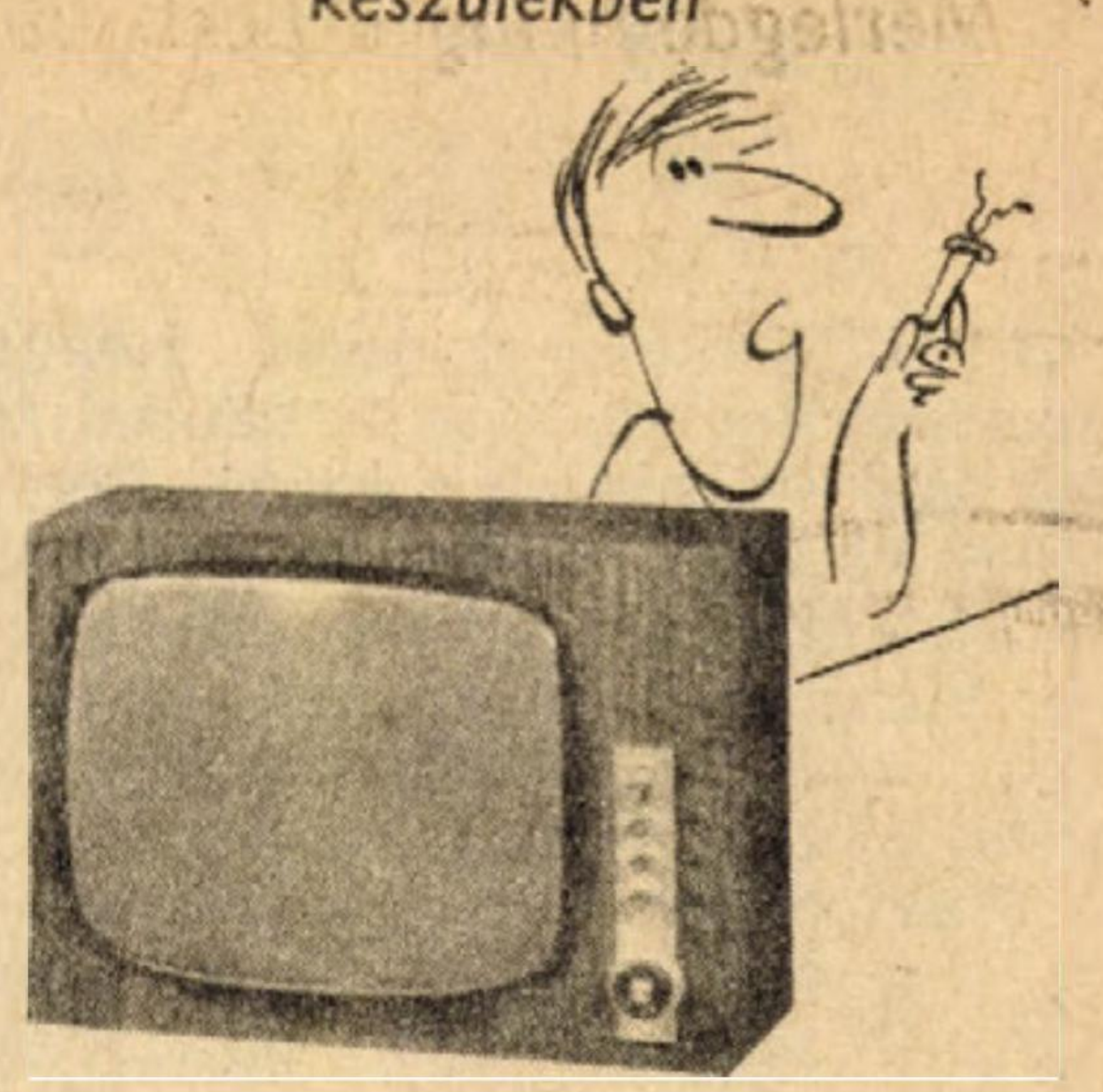

– Művezető szaktárs, valami baj van, ez már nem fér bele!

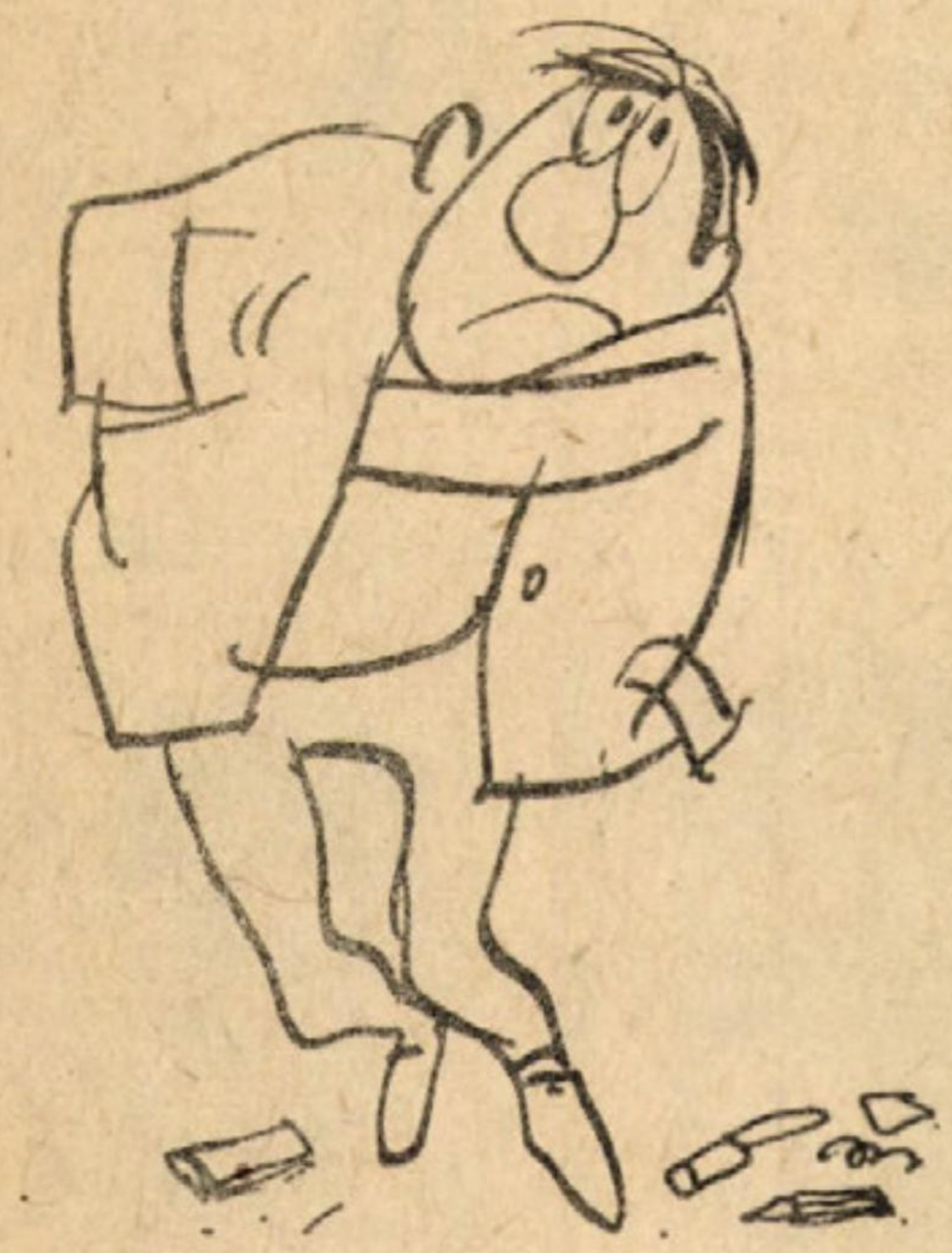

– Bemutatjuk az új zsebrádiót, de hova is tettem?

Televíziógyártásunk vidéki fellegvárában, a székesfehérvári VTRGY-ben, ilyen táblát kellene kifüggeszteni a kapukra: *„Szakmunkásokat és névadó szülőket felveszünk!"*

A jámbor kívülálló ugyanis azt hiszi, hogy egy új televízió- vagy rádiótípust csak megkonstruálni és legyártani nehéz – elnevezni már gyerekjáték! Pedig nem így van – a „keresztelővel" sokszor több a gond, mint a gyártással.

Fehérvárott – többek között – a festészet köréből igyekeztek névforrásokat fakasztani. Előbb a festőkkel kísérleteztek: *Munkácsy* még csak szerencsés ómennek bizonyult, *Benczúr* már kevésbé. Most a festmények kerülnek sorra: a jövő évi ajánlatok között ott mosolyog *Mona Lisa*, amely már nemcsak Leonardónak, de a VTRGY-nek is *legszebb terméke*. Ám ez az út nem sokáig járható, hiszen nem lehet egy tévének azt a nevet adni, hogy *„Az utolsó vacsora"* vagy azt, hogy *„Csendélet"* – mert még félreértenék.

És nemcsak a készítményeknek, de magának a gyárnak is jó nevet kellene találni végre. Mert a mostanit (Villamossági-, Televízió- és Rádiókészülékek Gyára) nincs ember, aki megtanulja. Rövidítését, a VTRGY-t nem lehet nyelvtörés nélkül kimondani. Marad tehát, jobb híján, a kétbetűs monogram, a VT. A gyár kollektívájának viszont azon kell fáradoznia, hogy ez a két betű a köztudatban ne sokáig jelentse azt, hogy *Váltakozó Teljesítmények*, hanem azt, mielőbb, hogy: *Világszínvonalú Termékek*.

(radványi)

Két szomszédvár

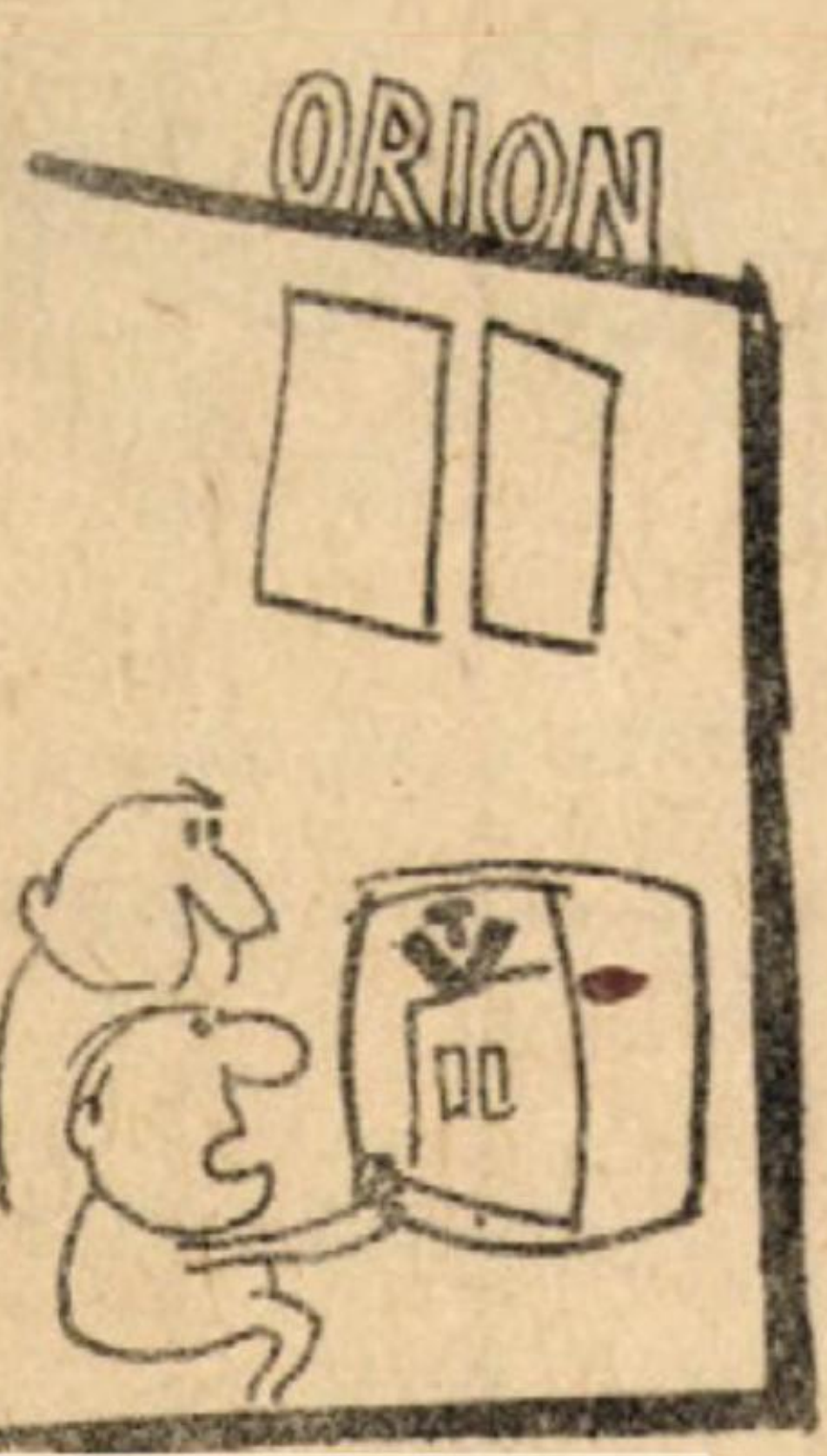

– Mit csinálnak?

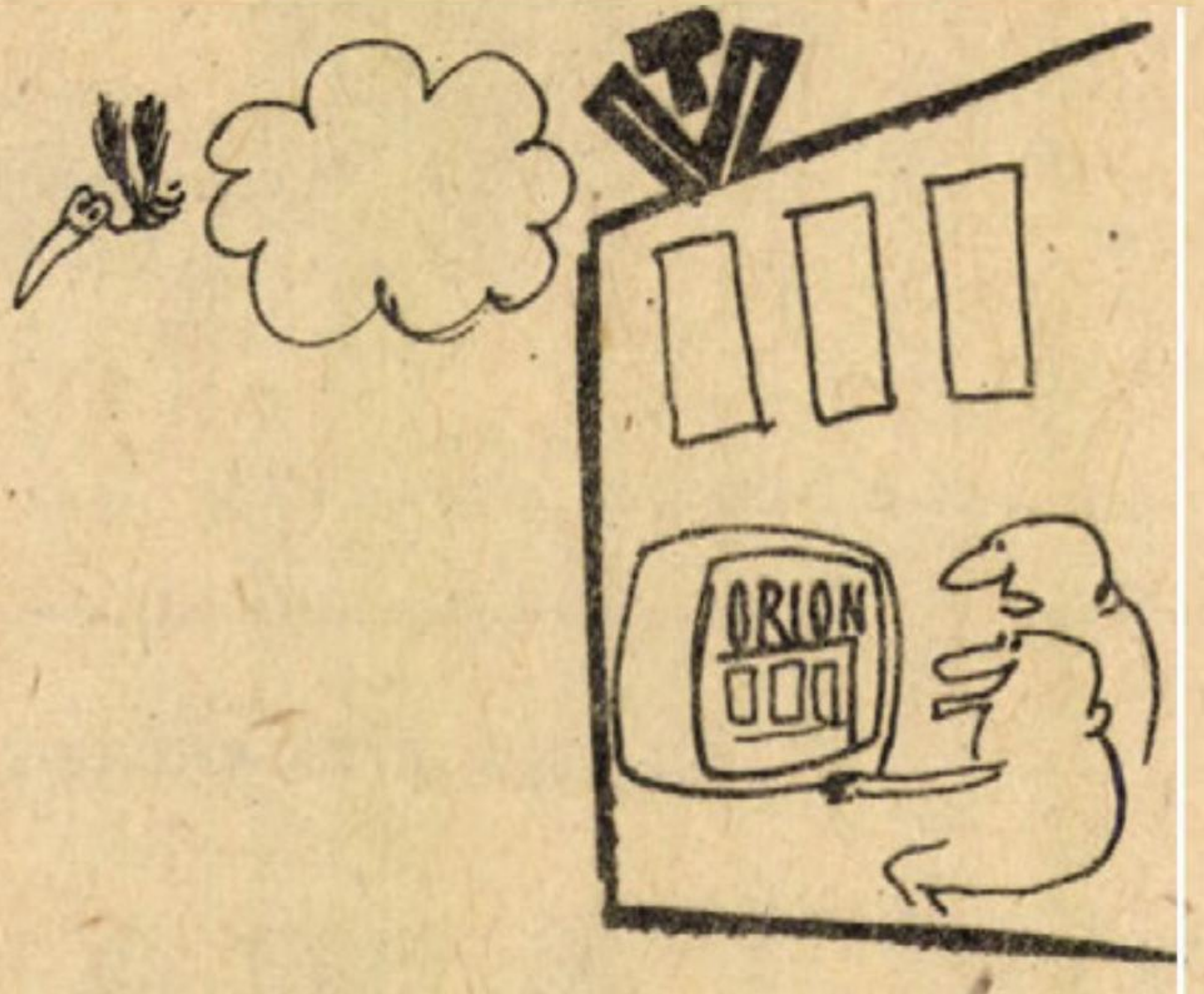

– Mit csinálnak?

A bemutató teremben

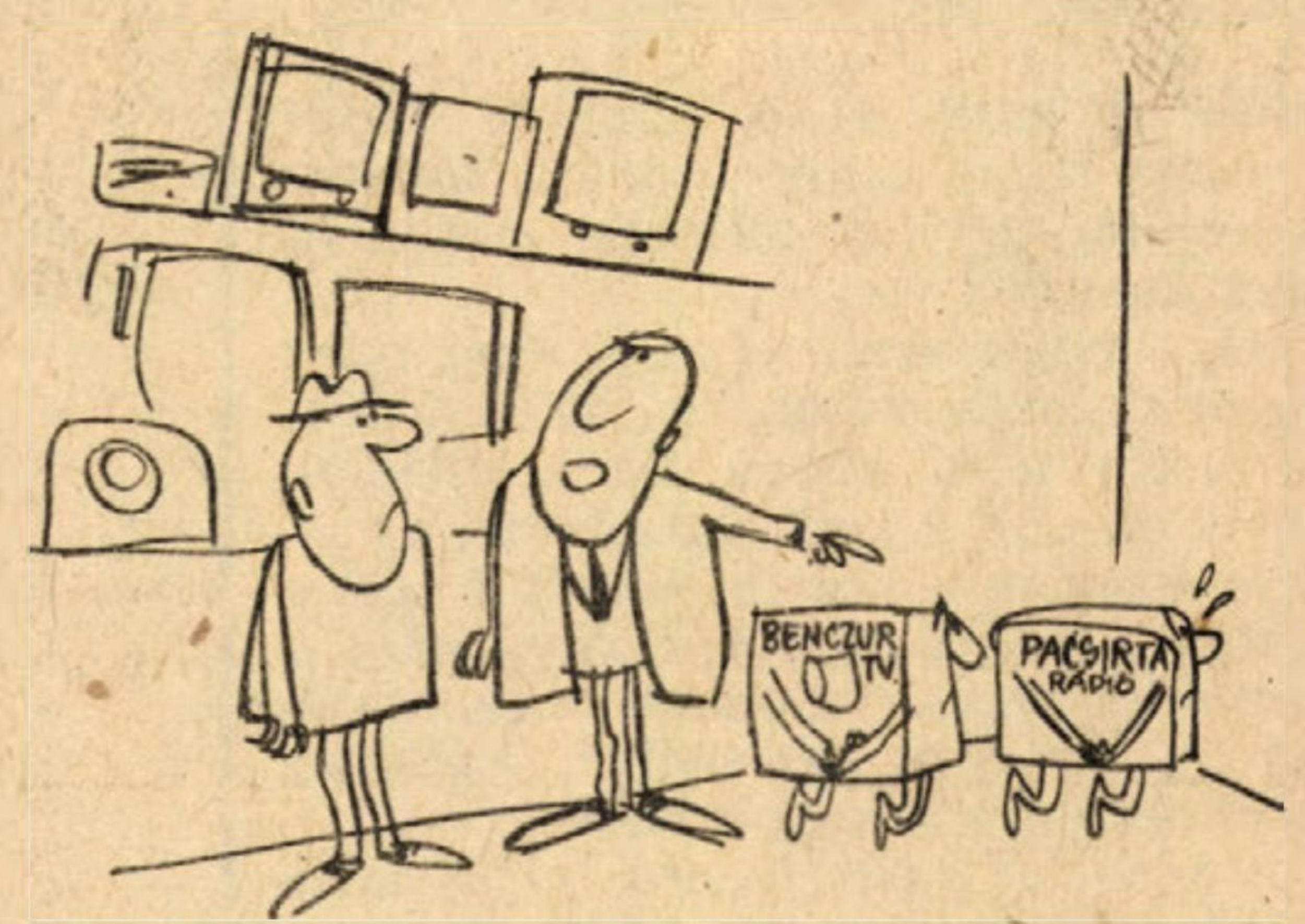

– Rosszak voltak!

Hordozható tévé 1967-ben

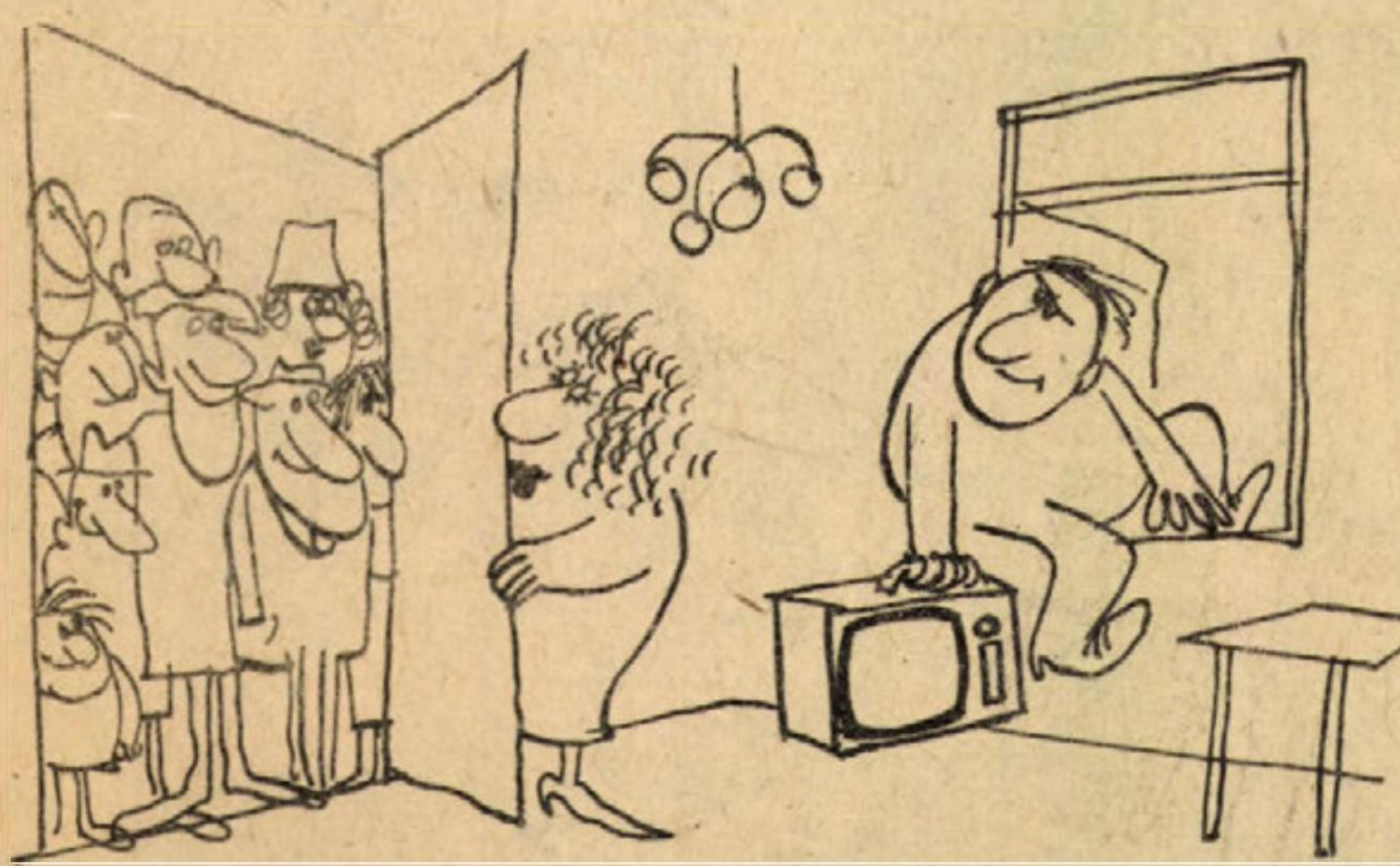

– Jöttünk tévét nézni!

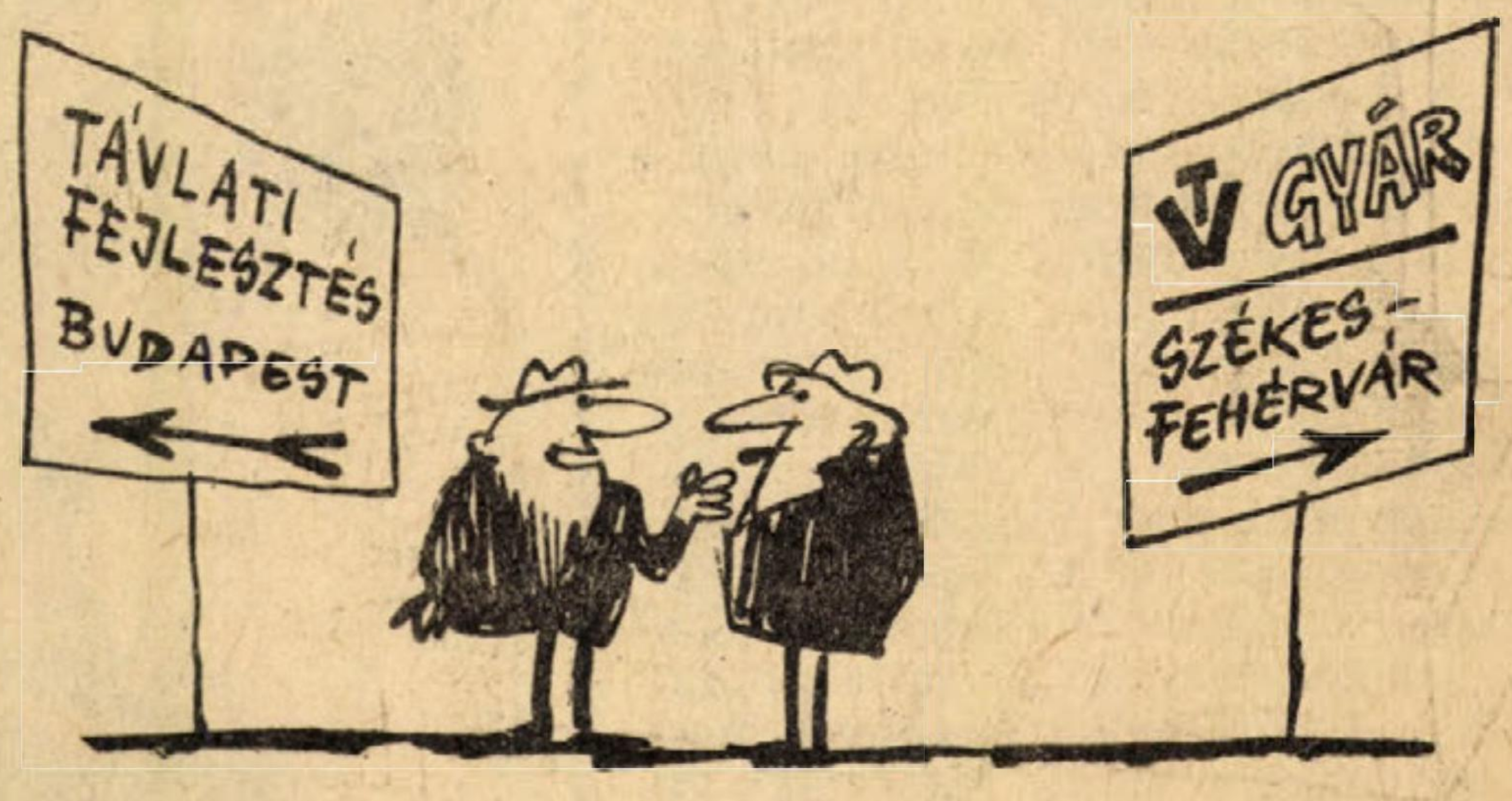

– Ez aztán a távlati fejlesztés! Hatvan kilométer!

Sajdik Ferenc rajzai

Mérlegdömping a pesti utcán

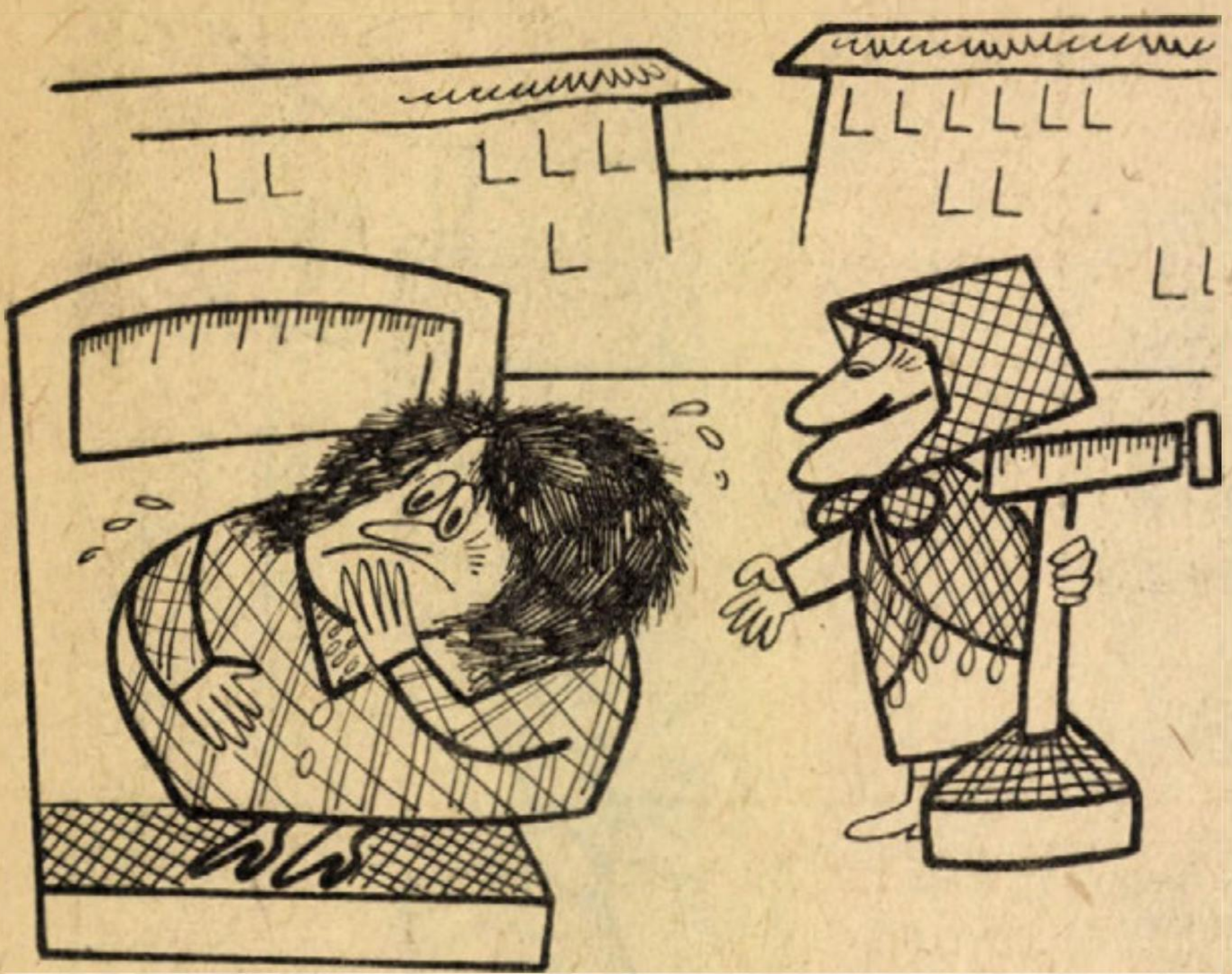

– Tetszett volna hozzám jönni, akkor megúszta volna nyolcvan kilóval.

Vetélkedő Nyugat-Németországban

Barát József rajza

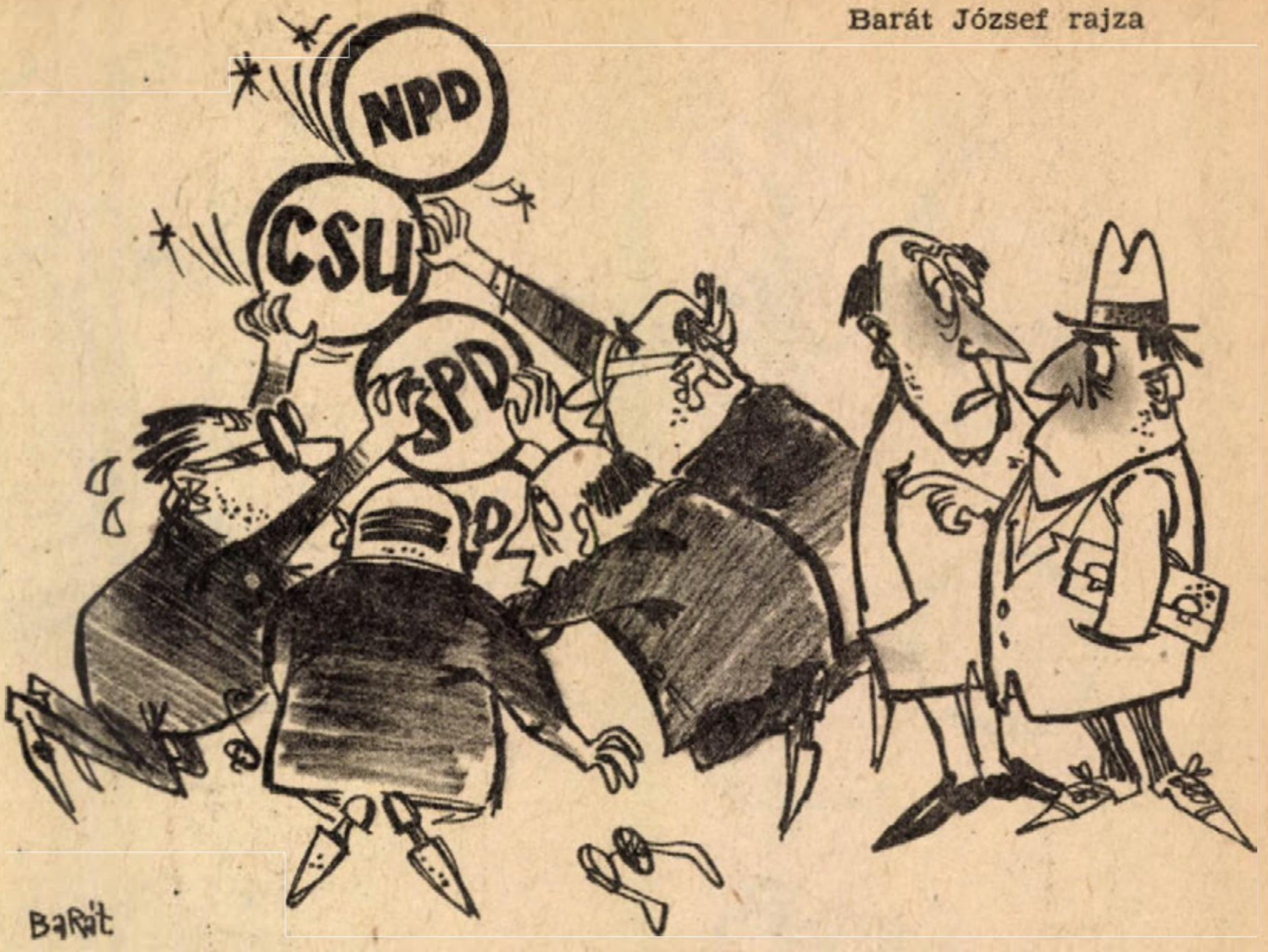

– Egy stabil nagy kormánykoalíciót akarnak létrehozni . . .

Dilemma

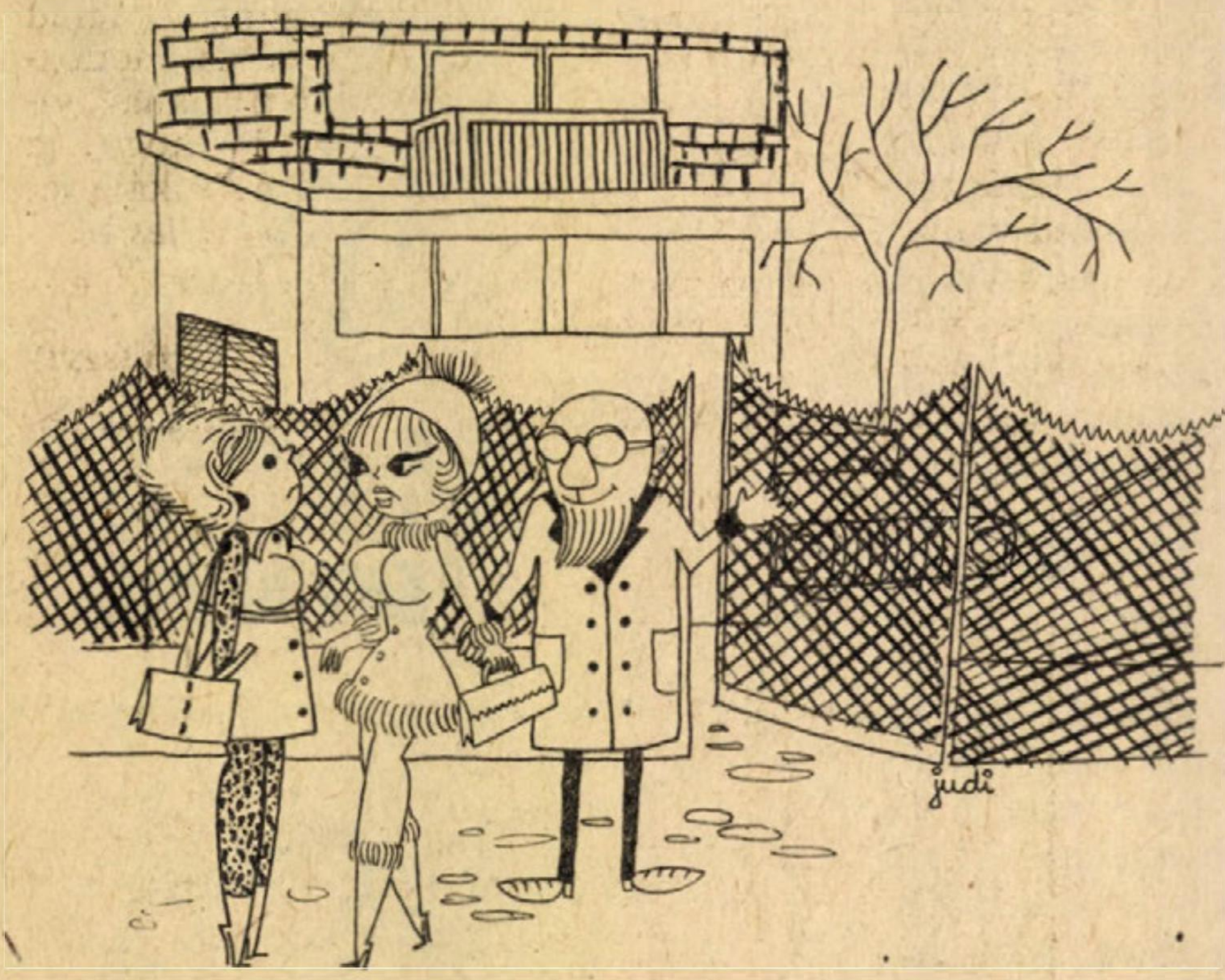

– Mit gondolsz, házasságot vagy eltartási szerződést kössek vele?

Nyűgös dolgozó

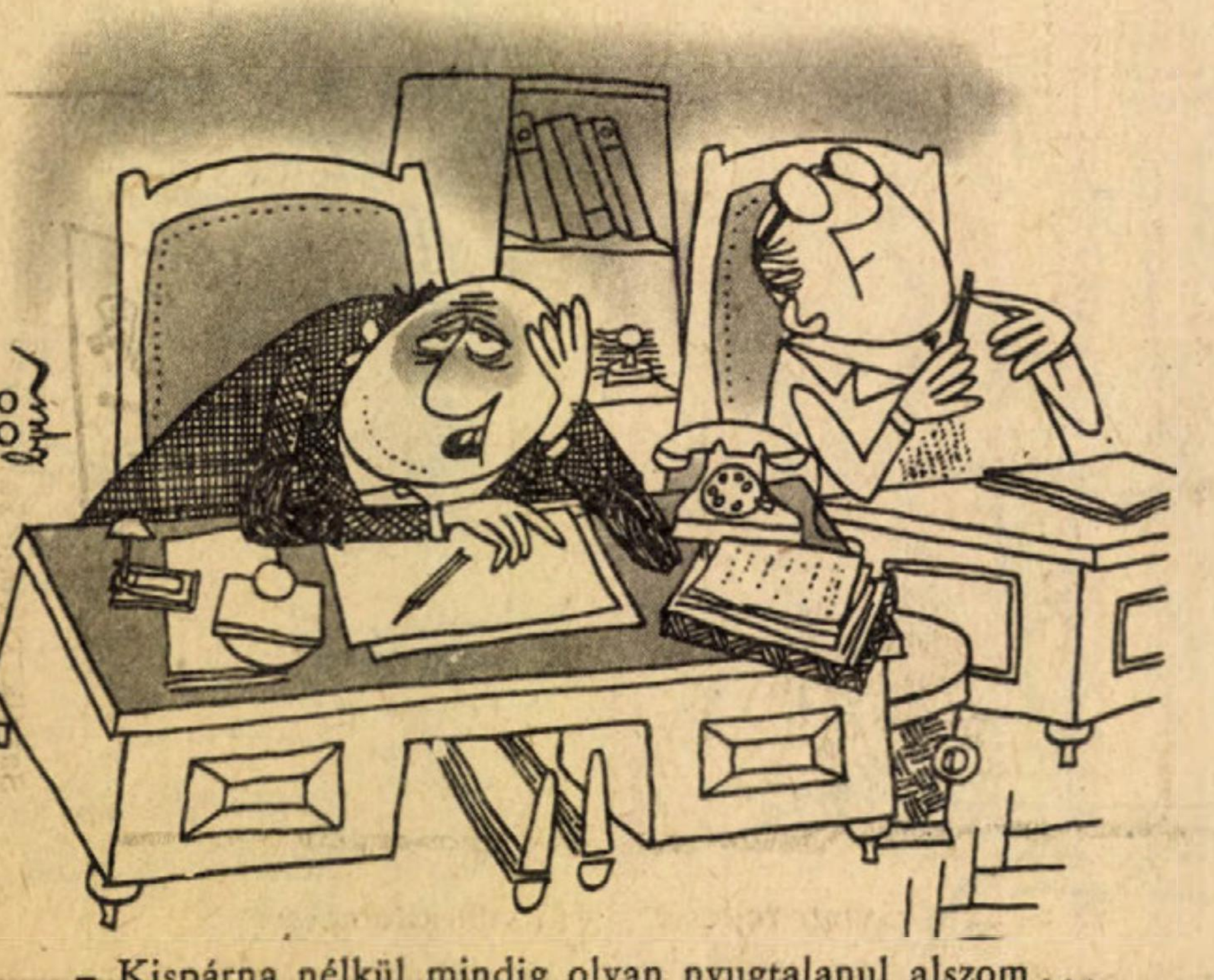

– Kispárna nélkül mindig olyan nyugtalanul alszom . . .

A GYÓNÁS

(Német népi anekdota)

Egy nyolcvanéves vén anyó
templomba ment, s a gyóntató
hallgatja ott a rács megett,
egykor mily szörnyen vétkezett.
Lelkét legjobban terheli,
— a vétek útján véle járván —
egy nyalka, szép legény, deli . . .
— Mikor történt ez? — szól a káplán.
— Még ifjú voltam, gyermeteg . . .
— S azóta még nem gyónta meg?
— Sokszor bizony, mint semmi mást,
és nyertem is feloldozást!
Nem értheti a pap sehogy,
ha abszolúciót is nyert,
a múltról most miért csacsog?
— Ily bűnt az ember nem felejt.
Uram, hadd mondjam el megint —
esdekli, rí a nyolcvanéves —
azért idézem fel e bűnt,
mert még emléke is oly édes!

(Fazekas Anna fordítása)

Krimi

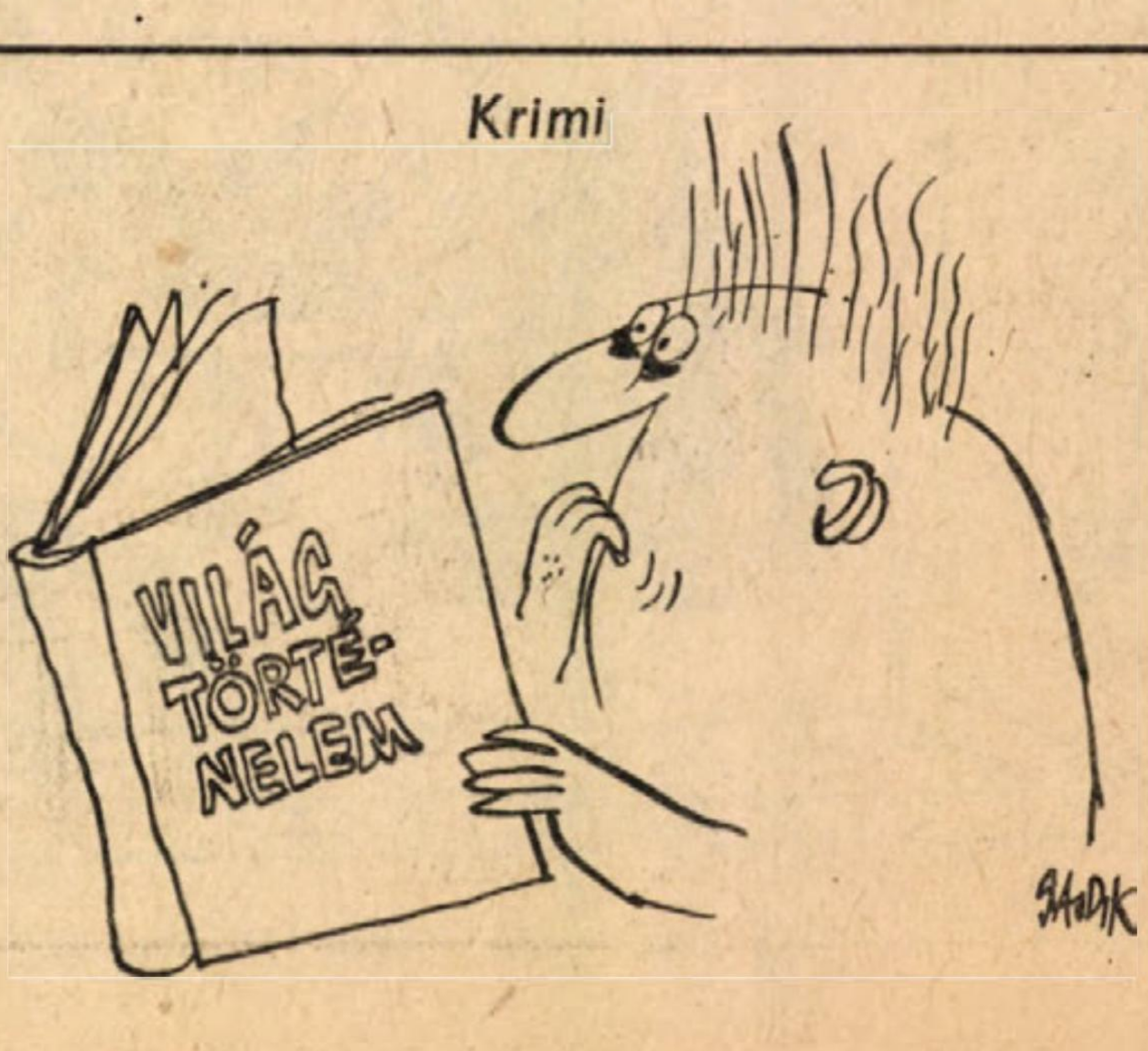

Feledékenység

Hegedűs István rajza

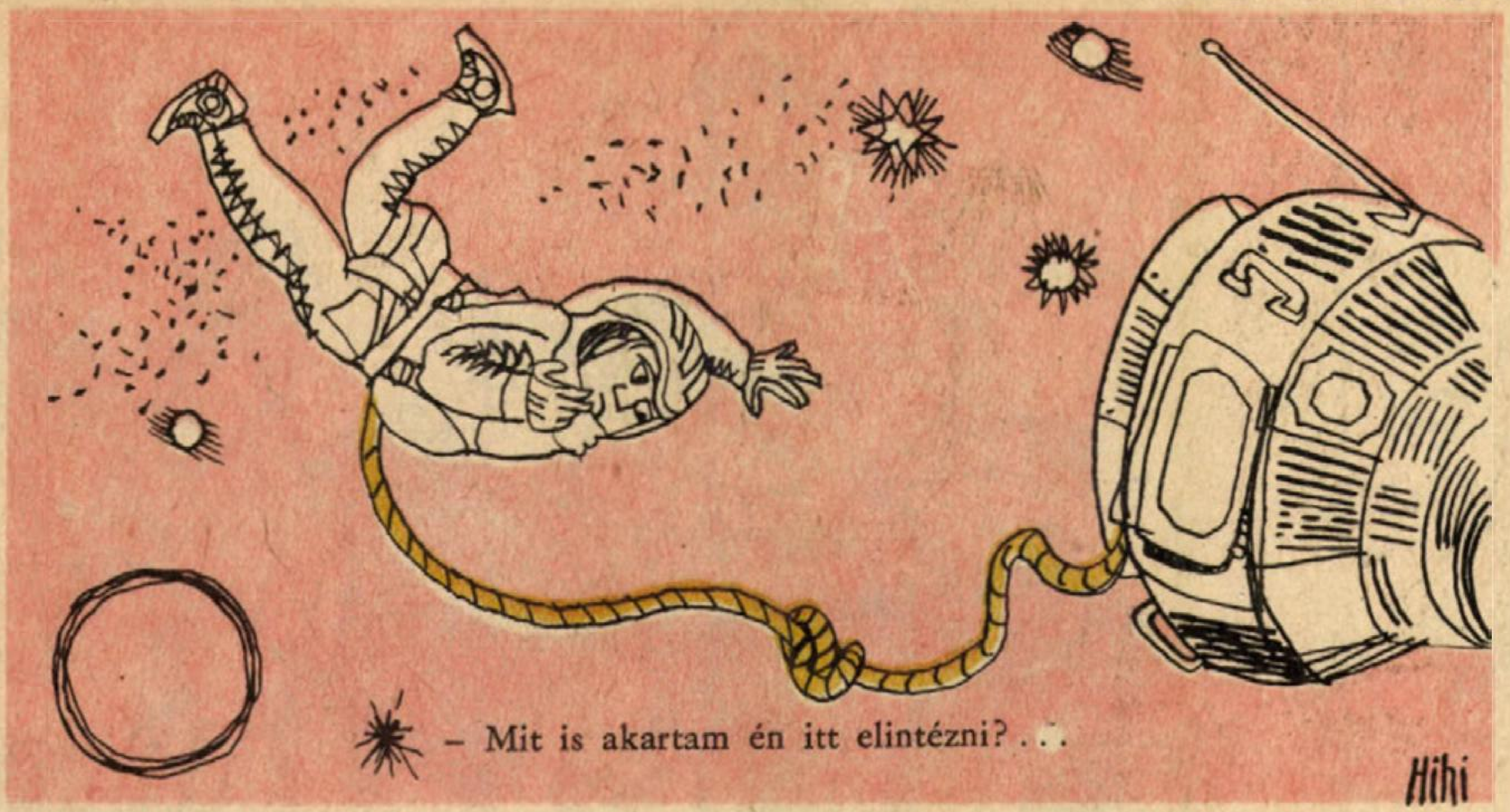

– Mit is akartam én itt elintézni? . . .

Toronyház

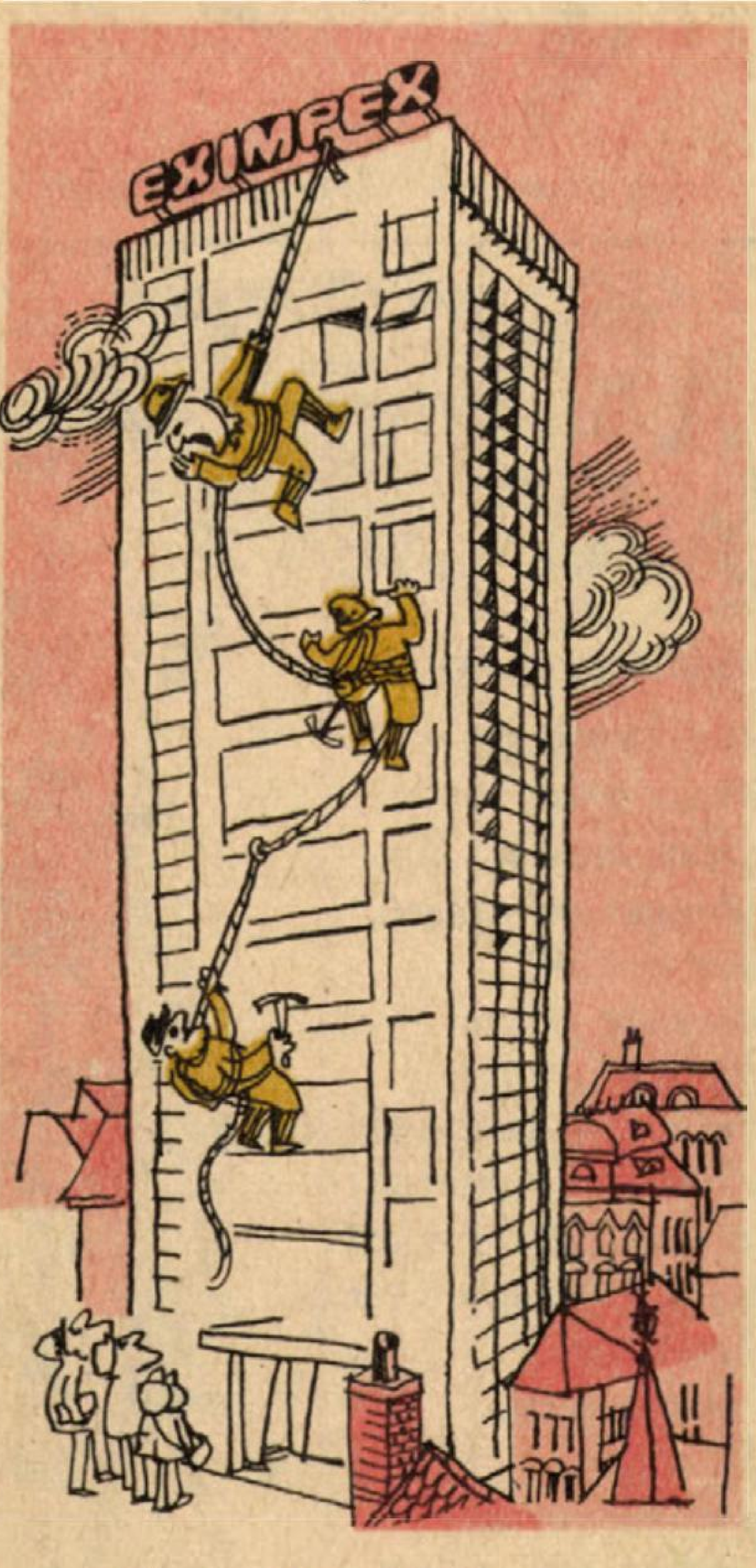
EXIMPEX
Hihi

– Tényleg házon kívül van . . .

FELESLEGES ERŐFESZÍTÉS

A nyugat-németországi Karlsruhe rendőrsége letartóztatta Reinhardt Ruppe és Erich Lundner ifjú legényeket, a gazdag náci-utánpótlás szépreményű tagjait. Lőszereket találtak náluk. Bevallották, hogy a „Náci bűntettek központi vizsgálóbizottsága" ludwigsburgi archívumát akarták felrobbantani.

– A dokumentációs anyag megsemmisítésével azt akartuk elérni – mondották vallomásukban –, hogy ezáltal megszüntessük az összes még folyamatban levő náci-pereket.

Nyilván a kihallgatást végző rendőrtiszt sem értette meg, hogy mire való ez a felesleges buzgalom. Csak nem képzelték ezek a hóbortos náci-tagjelöltek, hogy tisztán a bizonyíték miatt egyetlen gyilkost is elítélnek?

Kiöregszenek a budapesti férfiszabók

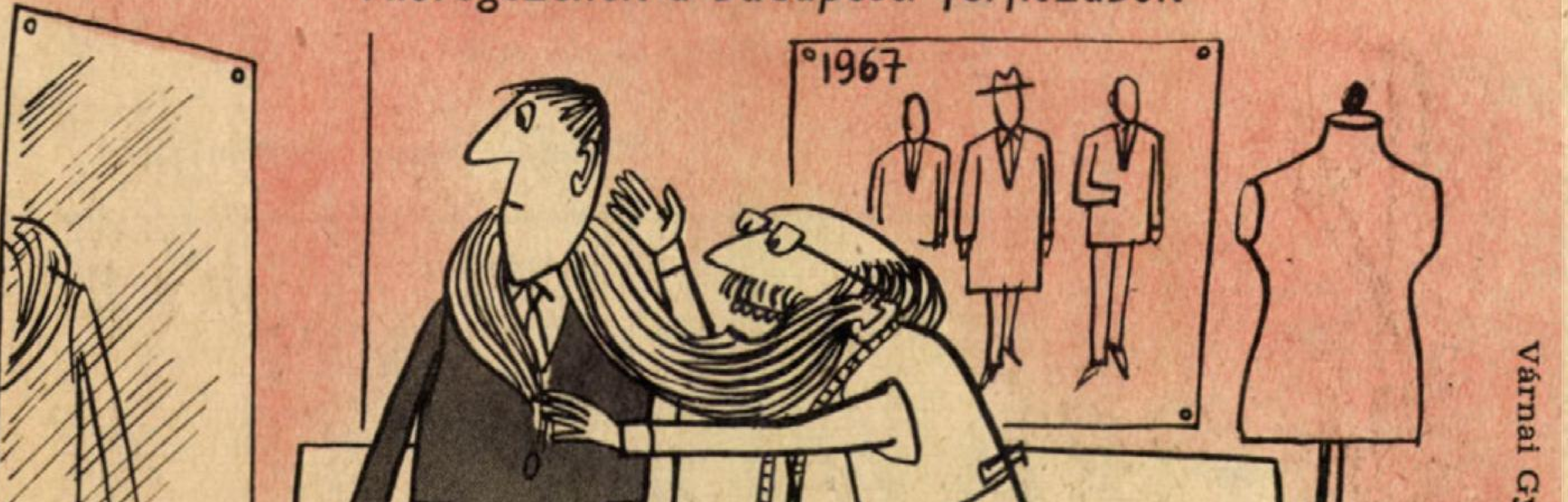
°1967
várnai

Várnai György rajza

– Tessék nézni, milyen jól állna egy szőrmegallér . . .!

E heti hirdetéseink

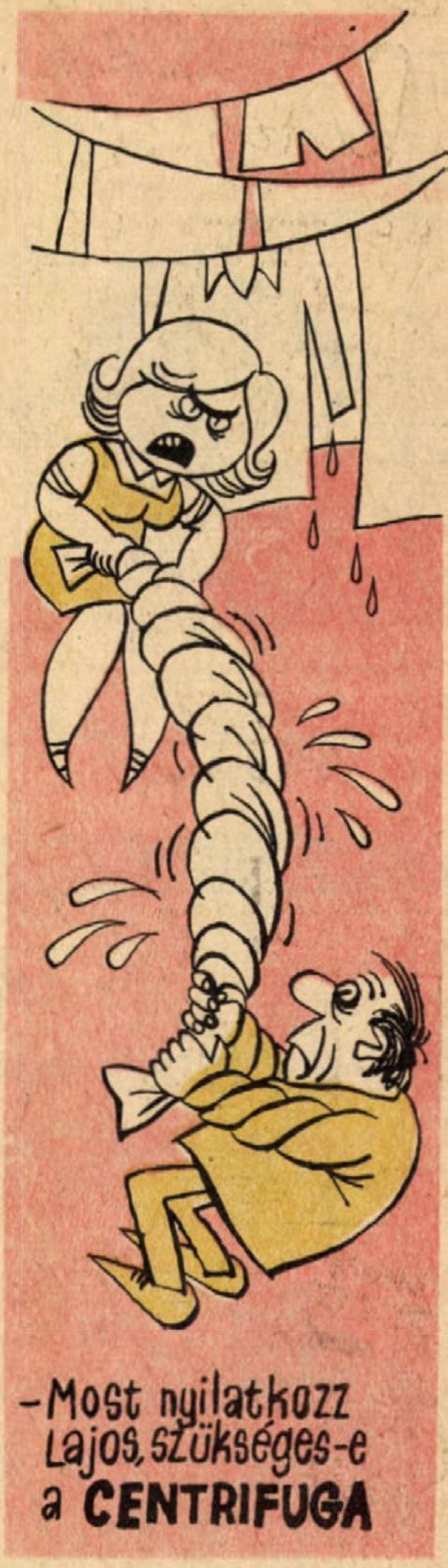
–Most nyilatkozz Lajos, szükséges-e a CENTRIFUGA

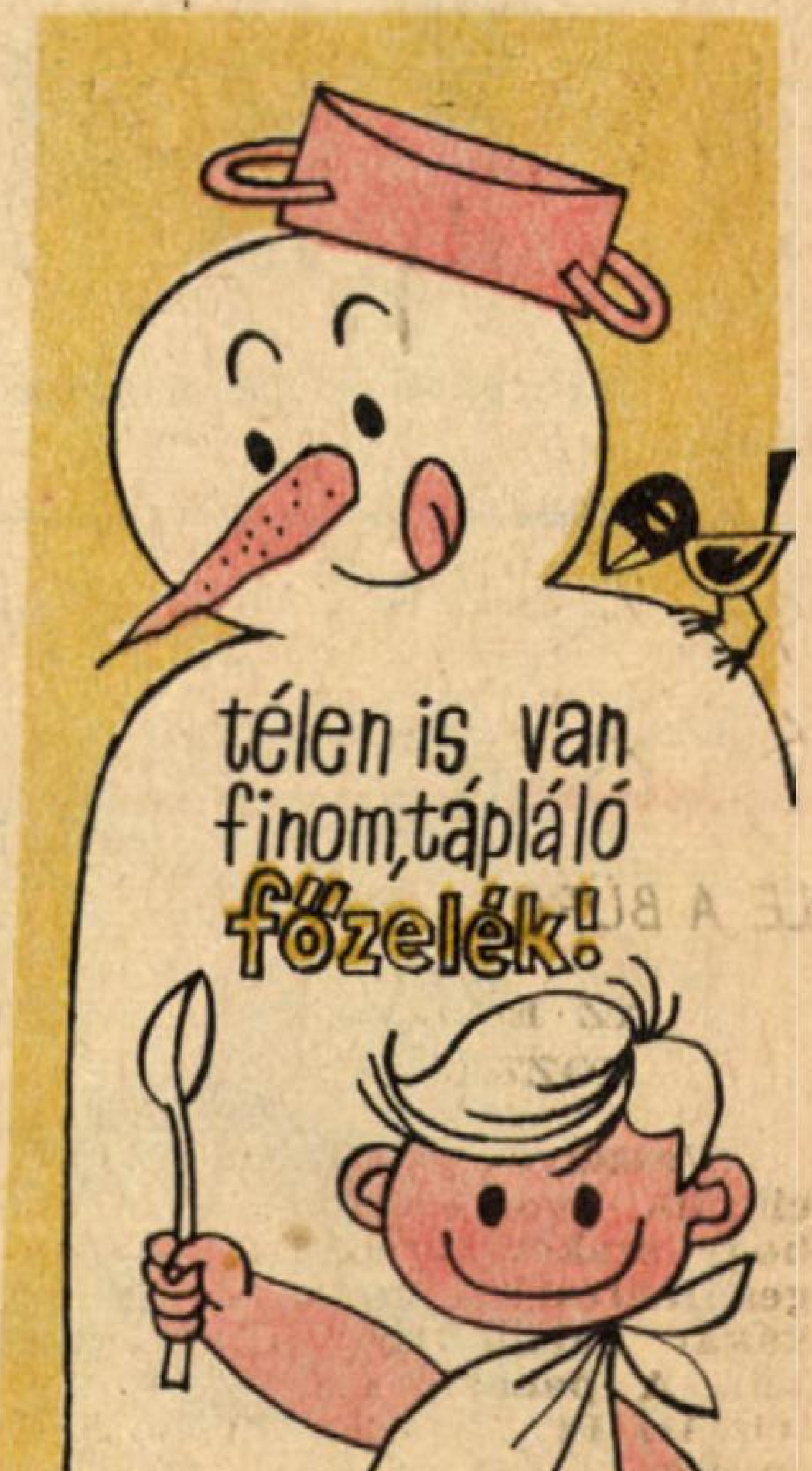
télen is van finom, tápláló főzelék!
bébi étel
10féle változatban hús és májpéppel dúsítva

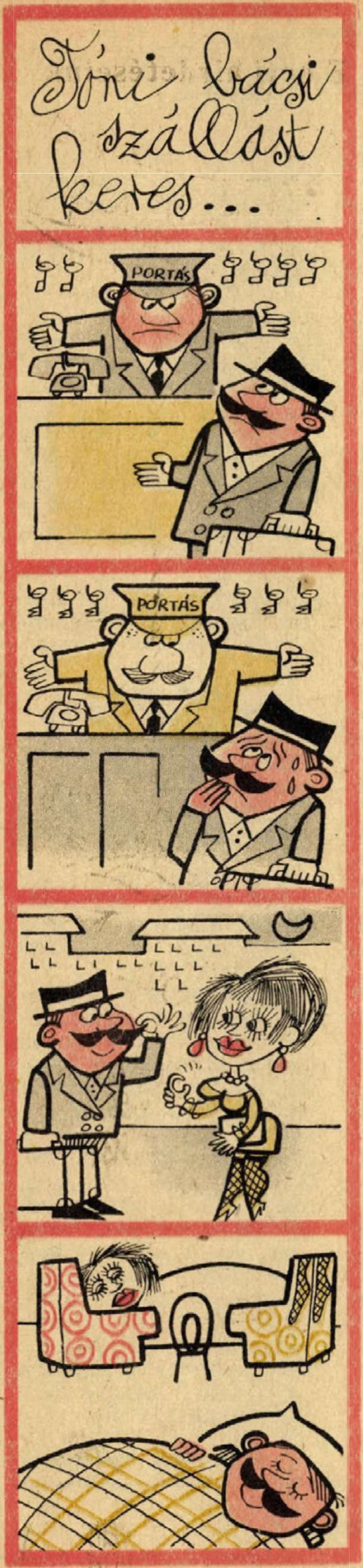

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„Veszélyes huzavona" című cikkük nyomán intézkedtünk, hogy szakembereink a szükséges méréseket és egyéb munkákat haladéktalanul elvégezzék. A panaszosnak a befizetett 111 Ft 30 fillért visszatéríttettük.

Békési Dezső ig.
Fővárosi Javító Szerelő V.

A „Se kosár, se válasz" című cikkükben foglalt bírálatot elfogadjuk. Mulasztásunkat azonnal pótoltuk: még a cikk megjelenésének napján eljuttattuk a panaszoshoz a reklamált kosarat.

Bittera Kálmán elnök,
Budapesti Kosárfonó HTSZ

Szolgáltató ipar

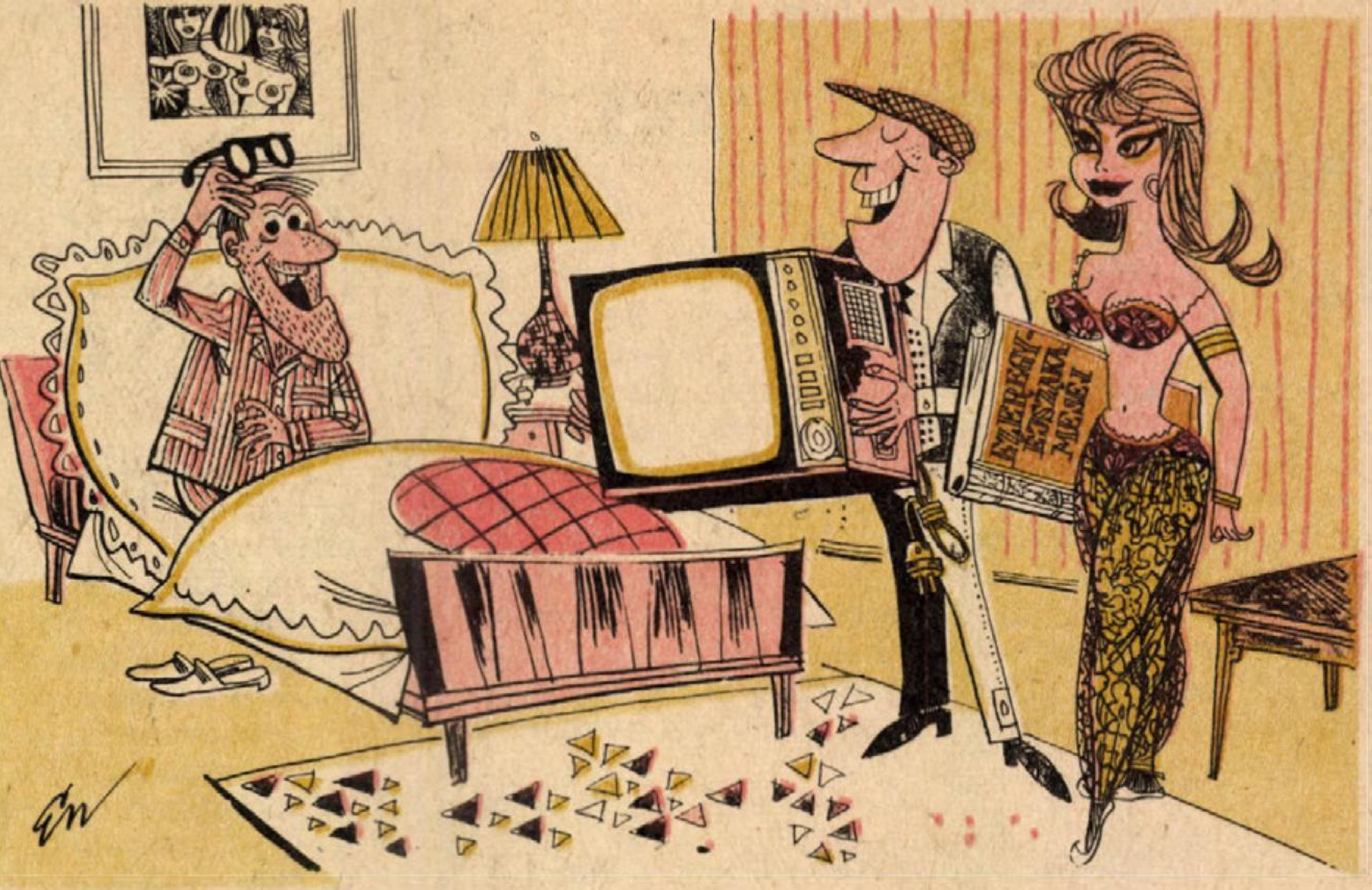

– Amíg a tévéjét megjavítjuk, a kartársnő fogja szórakoztatni . . .

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

JÓ ÖTLET

A belvárosi Kossuth Lajos utcában van egy lakberendezési üzlet, nyitvatartási ideje hétköznap 11–19 óráig tart. Egy pénteki napon 17.30-kor bementem. Dohányzóasztalt akartam vásárolni. Körülnéztem. Megláttam. Rámutattam. Ezt kérem, mondtam az eladónak, aki készségesen kiállította a blokkot, kezembe adta, melegen a szemembe nézett, és megkérdezte: Szállítás? Mondom, hogy itt lakom a szomszédban, kifizetem és viszem. Mire ő: Kifizetni lehet, de elvinni nem, mert nincs árukiadás. (Másfél órával az üzlet zárása előtt!) – Hát mikor? Holnap. Mikor vannak nyitva? 8–15 óráig, de csak 13 óráig van árukiadás.

Az ebből adódó kérdések sorozatának felvetését mellőzöm, de én mint vásárló ezúton tennék egy javaslatot: Bemegyek az üzletbe, körülnézek, meglátom stb. . . . Eladó készségesen kiállítja a blokkot, melegen a szemembe néz, és megkérdezi: Szállítás? Mondom, hogy fizetem és elviszem. És most ő: Parancsoljon elvinni, de szíveskedjék holnap bejönni, és kifizetni, mert a pénztár már nincs nyitva!

Jó ötlet, ugye? Kíváncsi vagyok, megvalósítják-e?

Fischer Tibor
Bp. V., Petőfi S. u. 6.

VIDÁM TÜKRÖK

A napokban kétoldalas, nagyítós borotválkozótükröt akartam venni a Népköztársaság útja 6. szám alatti drogériában. Hullámpapír ládikát tettek elém: tíz tükröcske volt benne, de egyik rosszabb, mint a másik.

A Műszaki Üvegipari Ktsz szeptemberben készített termékei nem, vagy alig nagyítottak, s a tükör másik oldaláról rémpofák meredtek rám: túl kövérek és túl soványak, aszerint, mint forgatom a tükröt.

Ha nevetni akarok tükörképemen, akkor kimegyek a Vidám Parkba . . . Ha dühöngeni, akkor felidézem a különös készletet, amelyben volt egy repedt, egy hibás keretű, összesen kilenc torzító és egyetlen valamennyire elfogadható.

Miféle MEO és miféle termelés lehet a Műszaki Üvegipari Ktsz telepén! Ezt jól illusztrálja a 95 százalékos selejtjük egyetlen drogéria árukészletében!

D. E.

Elkényeztetett gyerek

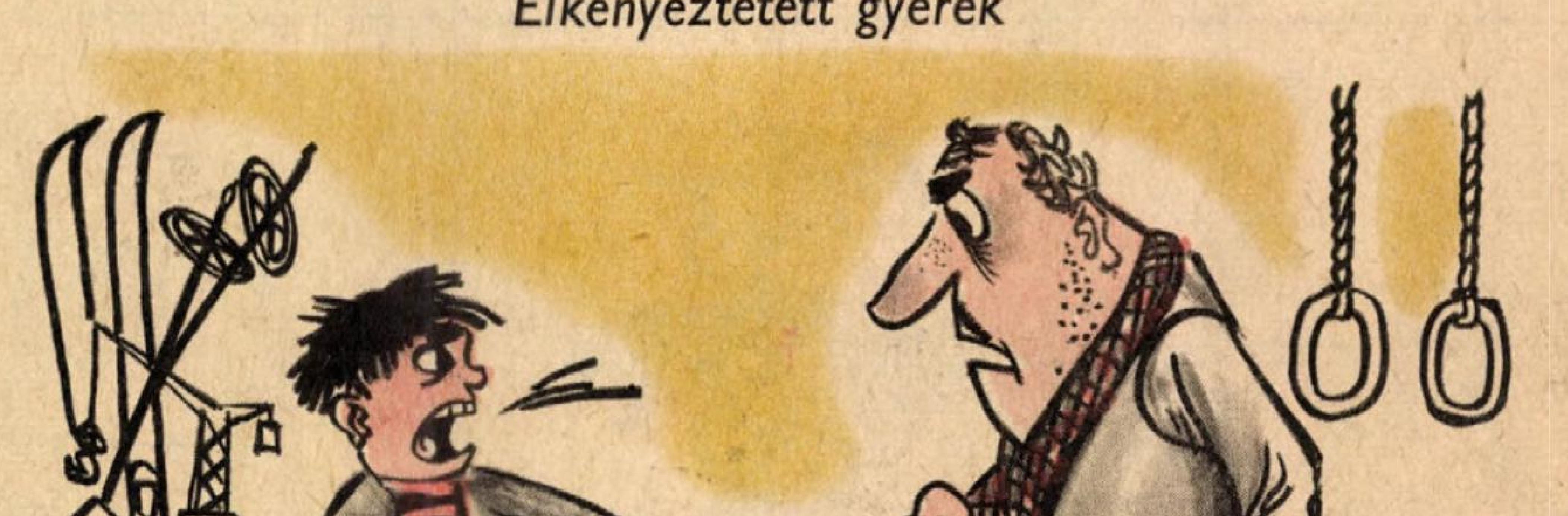

– De apu, hetvenféle új játék került forgalomba, és ez csak hatvankilenc!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

VIRÁGBOLT — hiány — dömping

Vendégségbe mentem egy budai ismerősömhöz, s virággal szerettem volna köszönteni a ház asszonyát. De hiába barangoltam be a Villányi utat, a Karolina utat, a Bocskai utcát – sehol egy szál virágboltot nem láttam nyiladozni. Nagyon mérgelődtem! Másnap még jobban mérgelődtem, amikor a Mártírok útján végigbandukolva azt láttam, hogy az utca két partján – ötszáz méteren belül! – négy virágbolt is pompázik. (Emellett két sarki standon utcán át is mérik a virágot.)

Azóta is azon fohászkodom, hogy bárcsak akadna szép fővárosunkban egy olyan szerv vagy intézmény, amelyik megvalósítaná a virágboltok igazságos elosztásának elvét, s áldásos tevékenységével végre felvirágoztatná a Karolina út kietlen környékét is. Akár úgy is, hogy a Mártírok útjai virágkorzóról áttelepítene egy-két felesleges boltocskát arra a vidékre!

(r.)

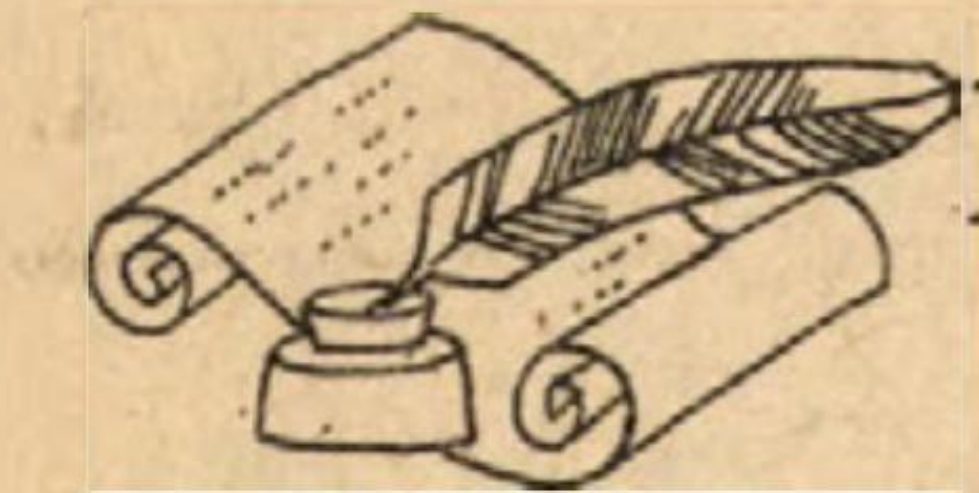

kis pesti versek

A FÉRJ CSODÁLKOZIK

„Megfoghatatlan! Nézem, nem értem
– Hátamon átfut a hideg –,
A ruhaszámla egyre hosszabb,
S a szoknya egyre rövidebb!"

PESTI HAL

A horog végén sovány koszt lebeg.
S a mélyben egy halacska szinte mondja:
– „Lesheted, amíg bedűlök neked!"

CSAK ÍGY TOVÁBB!

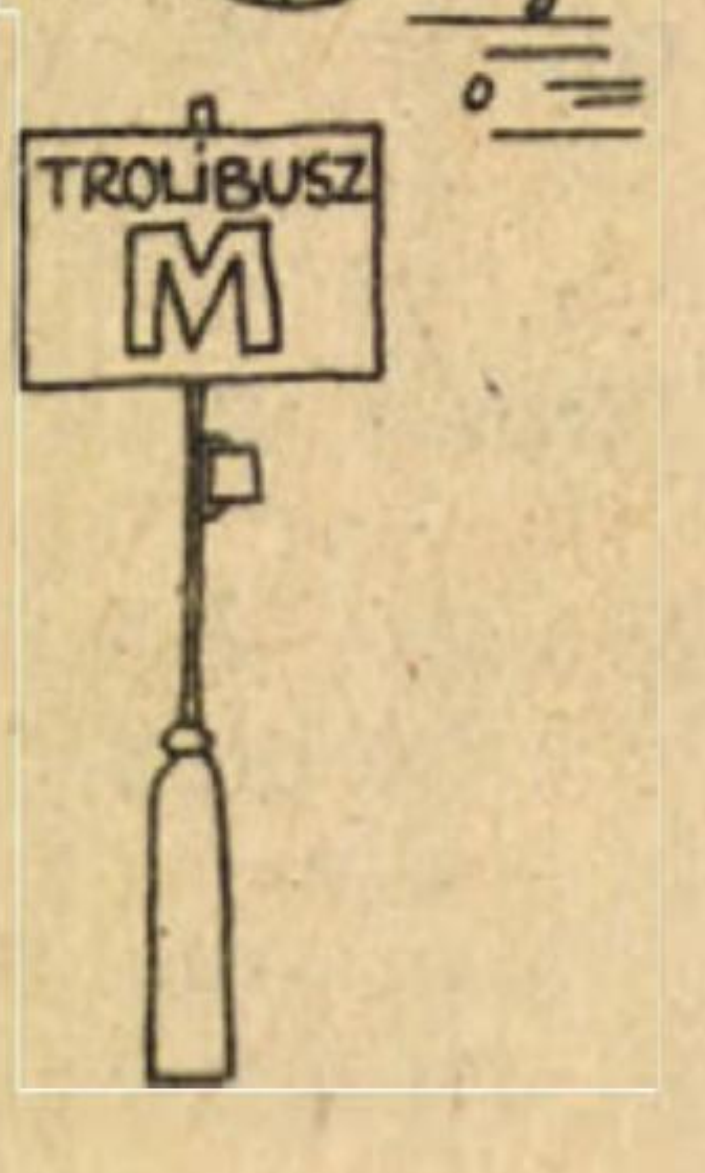

Könnyen, lengén lép a trolira föl.
Fején lila kendő, aranyszegélyes.
Ruhája tarka: mégsem feltűnő,
Szép lábán hegyes orrú kis cipő – –
A nő mindössze – hatvanhárom éves.

Farkas Imre

Panaszlevél

A felháborító eset megtörtént. Glazurek Béla a XXIV. kerületi Szappan utcai zöldség-gyümölcs üzletben negyedkiló lasponyát kért. Az eladó kimérte az árut, Glazurek fizetett. Ezt követően fedezte fel, hogy a zacskóban egy túl érett lasponya is hevert.

– Ezt cserélje ki, legyen szíves! – kiáltott fel erélyesen a vevő.

– Dehogy cserélem. Nem válogathatok. Nekem az egész árut el kell adnom – mondta a kereskedő.

– Velem aztán jóval kezd ki! Figyelmeztetem, hogy a panaszommal elmegyek a legfelsőbb fórumig! – lihegte dühösen Glazurek, és becsapta maga mögött az üzletajtót. Bement a szomszéd trafikba, kért másfél kiló levélpapírt, aztán munkához látott. Panaszlevelet írt a Népszabadság szerkesztőségének: „. . . A komoly nemzetközi helyzetben mért engedik meg a túl érett lasponya árusítását? Kérem panaszom azonnali kivizsgálását!"

A Magyar Nemzethez írt levelében hangsúlyozta: „. . . A Hazafias Népfront érdeke, hogy rendet teremtsenek a lasponyapiacon. Vallásos és materialista egyaránt fogjon össze, és repüljön a Szappan utcai vétkes eladó!"

A Népszavának írt levelében ez állt: „. . . Évek óta pontosan fizetem a szakszervezeti tagdíjat. Joggal kérhetem, a Szakszervezeti Tanács hasson oda, túl érett lasponyával ne károsítsák meg a dolgozókat."

Az Esti Hírlap „Itt a budapestiek beszélnek" rovatával közölte: „. . . Épülő, szépülő fővárosunk szégyene a Szappan utcai zöldség-gyümölcs üzlet eladója. A pesti ember már a középkorban is szép, egészséges lasponyát evett. 1966-ban kell eltűrnie, hogy túl érett lasponyával károsítsák meg? Vesszen az eladó!"

A Ludas Matyi „Le a bürokráciával!" rovatát figyelmeztette: „Régi példányonkénti előfizetője vagyok lapjuknak. Hassanak oda a szatíra fegyverével, hogy túl érett lasponya ne ronthassa az egyébként vicces kedvű emberek hangulatát. Nem bánnám, ha egy Jucikát is rajzolnának a Szappan utcai merénylőről."

Glazurek panaszlevelet küldött még az őt ért sérelem ügyében a Rádiónak: „. . . Küldjenek ki egy riportert, és vegyék hangszalagra ezt az átok zöldségest. Egyébként adhatnának több magyar nótát is a műsorukban."

A panaszlevelek papírtengere nyomán a szervek, intézmények lefolytattak az ügyben 647 telefonbeszélgetést, elfogyasztottak 800 ív levélpapírt, 4 üveg tintát, 1400 munkaórát. Végül is kötelezték a XXIV. kerületi Szappan utcai zöldségest, hogy Glazurek Bélának cserélje ki a túl érett lasponyát. Az eladó rosszkedvűen, dühtől reszketve kicserélte a gyümölcsöt, majd, mivel nem értett egyet a reklamáció jogosságával, bement a szomszéd trafikba, másfél kiló levélpapírt kért, aztán munkához látott . . .

Galambos Szilveszter

Mindent a vevőért

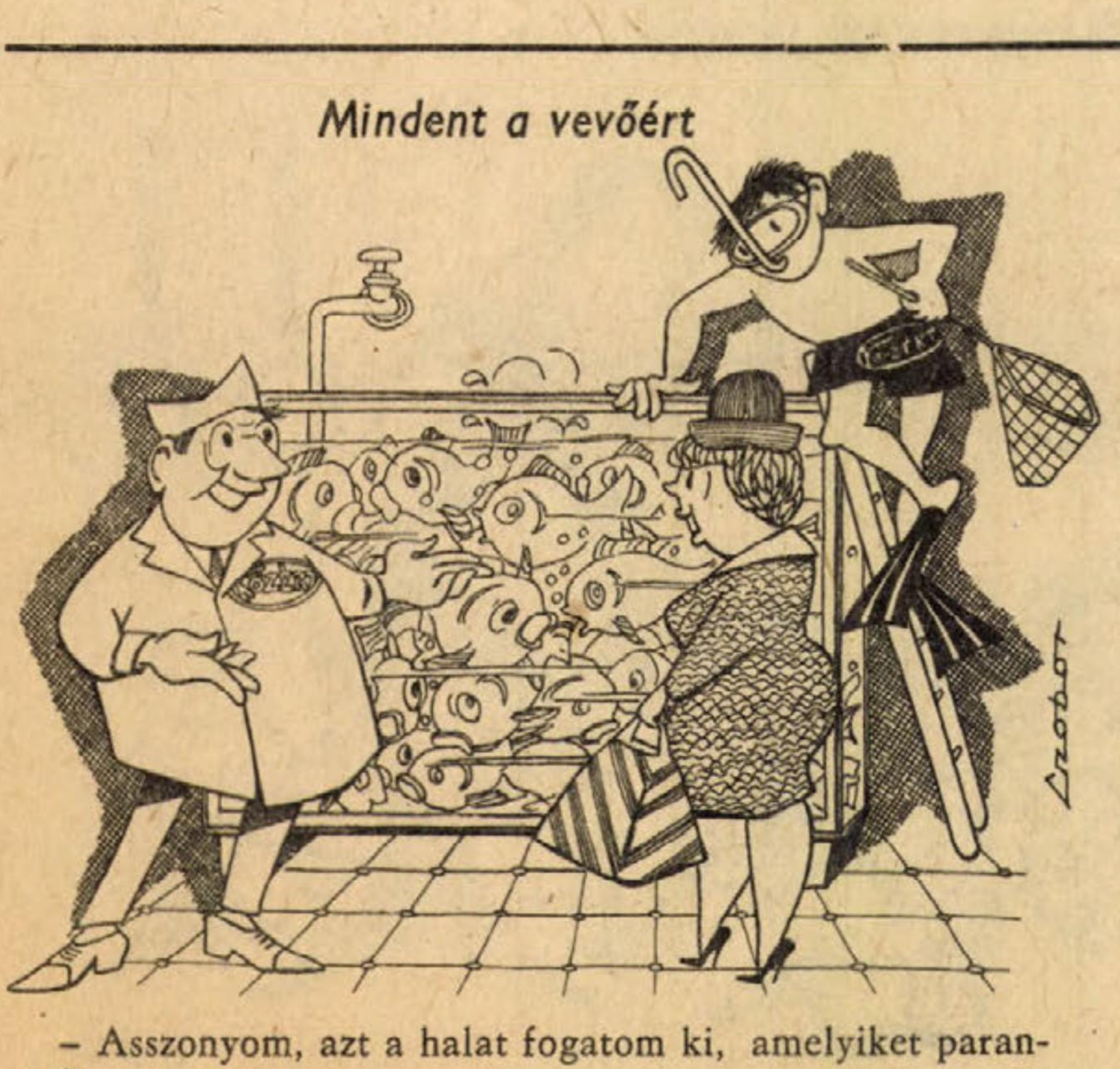

– Asszonyom, azt a halat fogatom ki, amelyiket parancsolja.

Makacs vevő

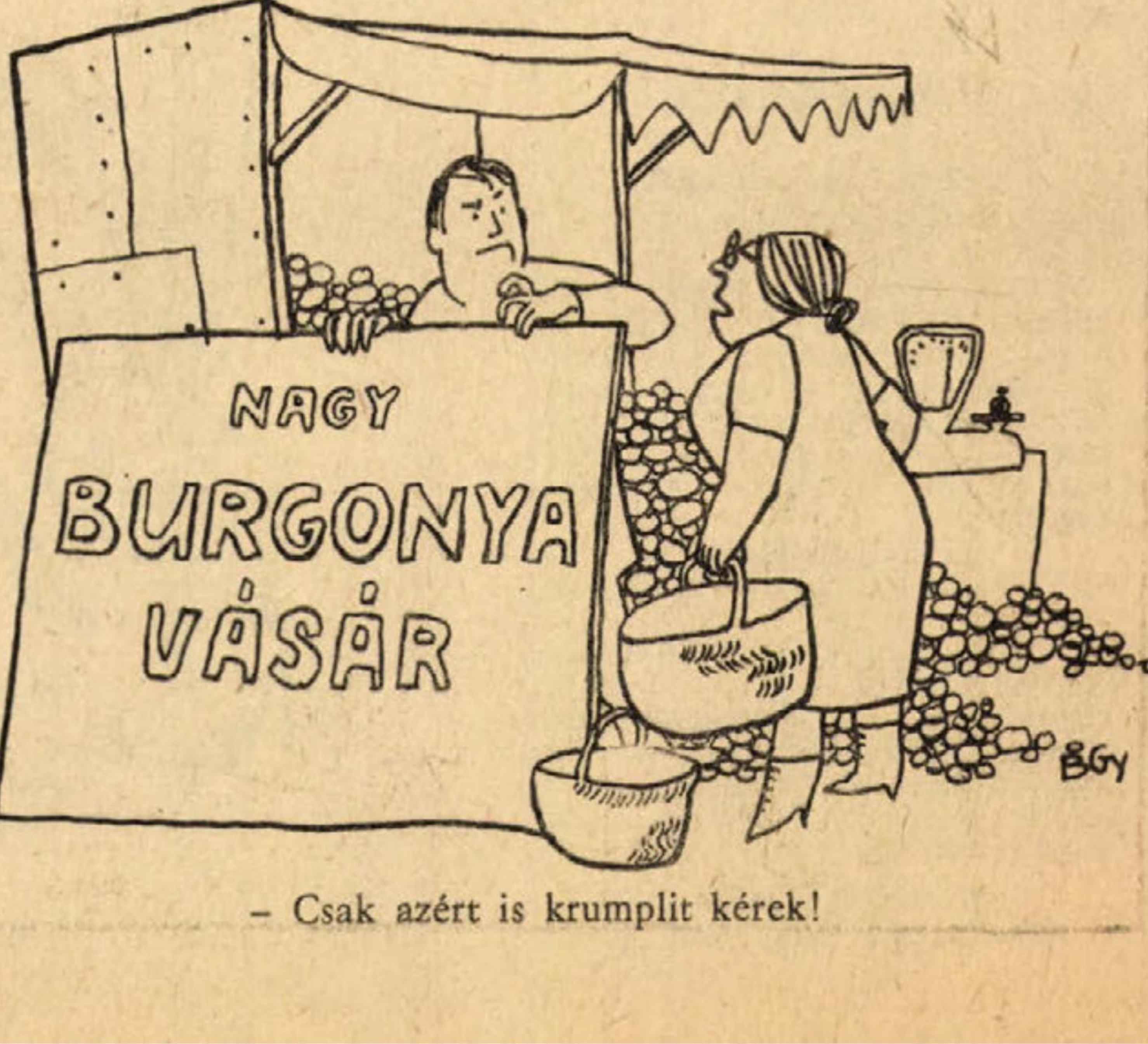

– Csak azért is krumplit kérek!

Mini a divat

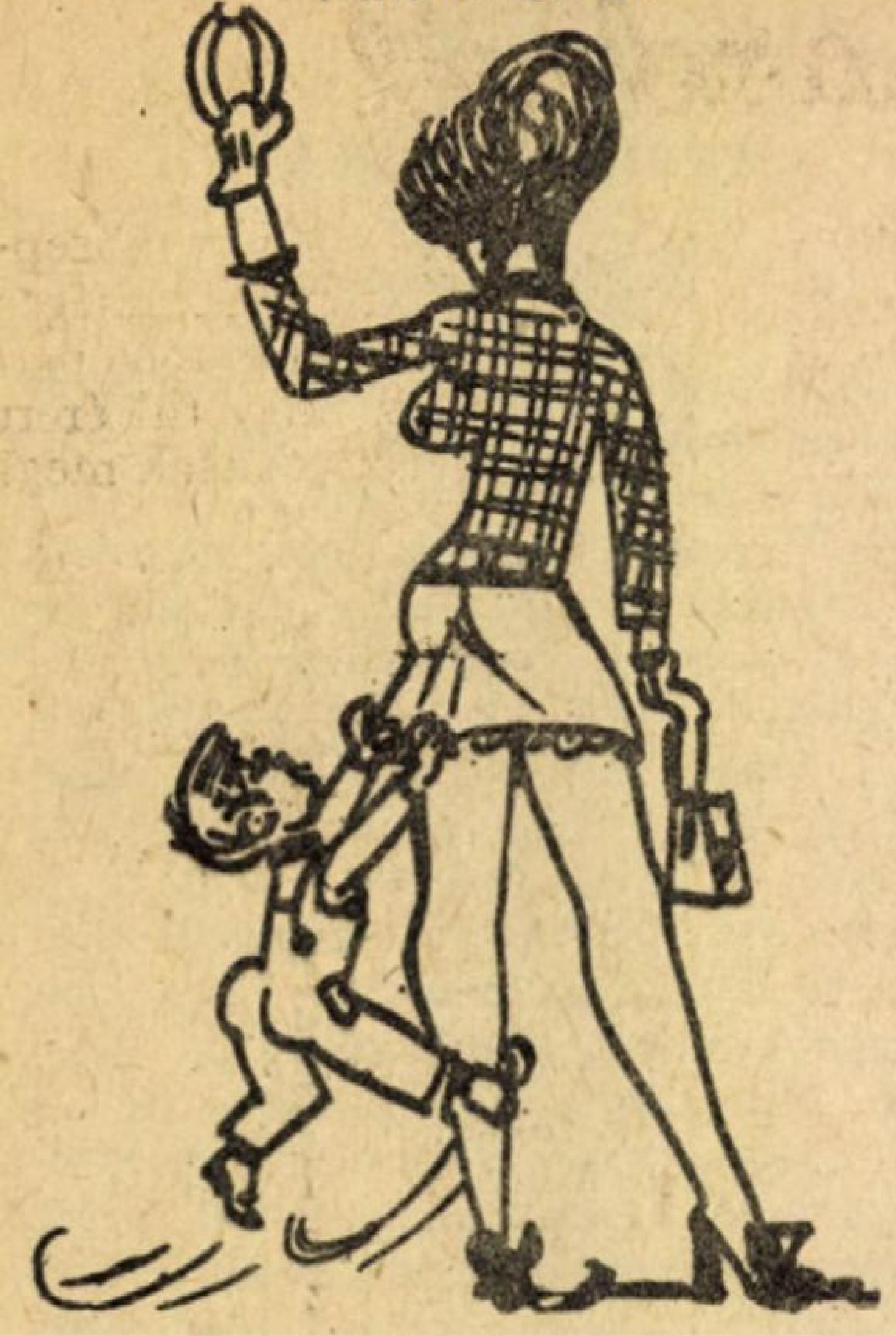

– Kapaszkodj meg a szoknyámban, fiacskám . . .

Hosszú haj

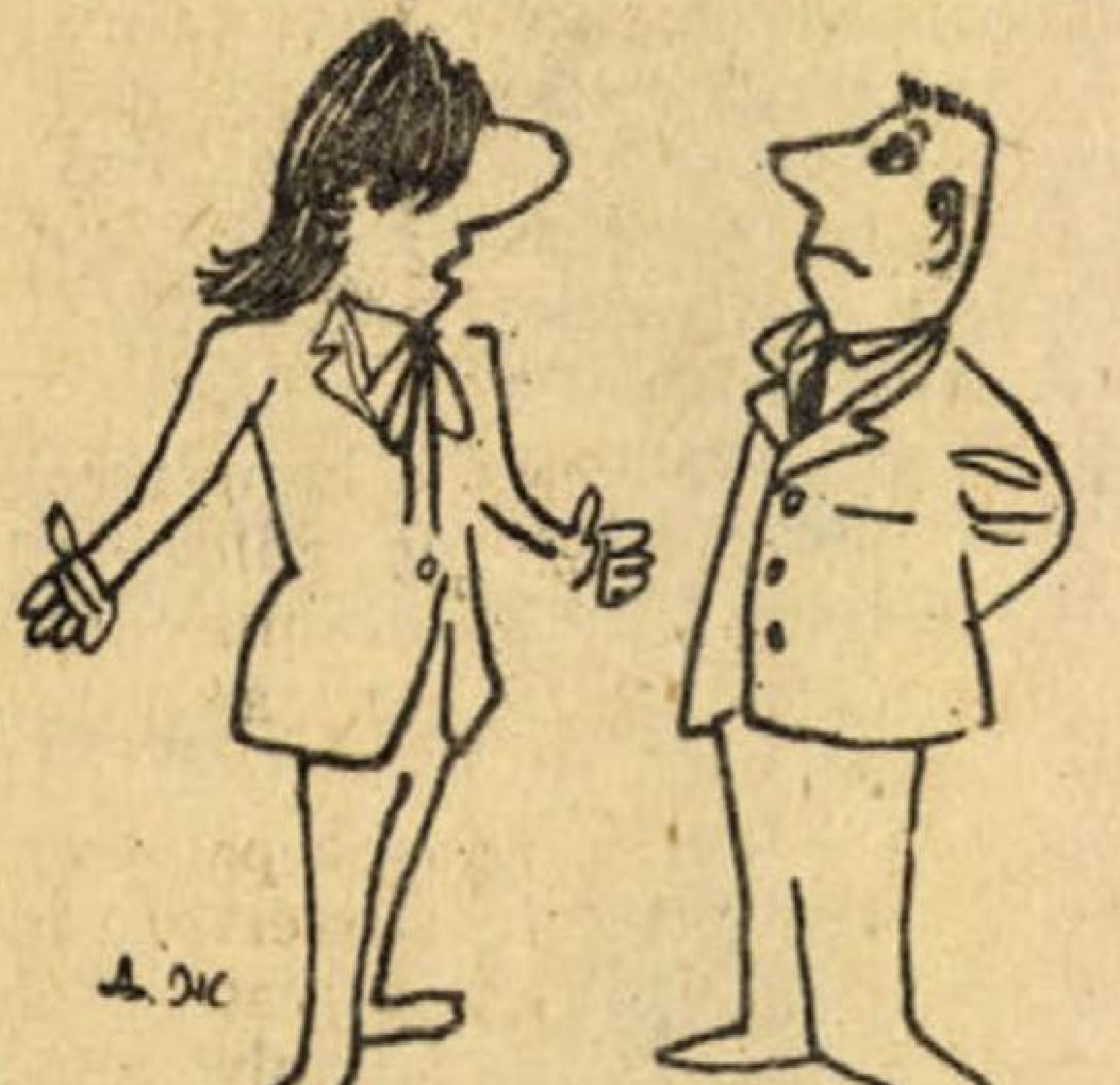

– Nem látok magam előtt semmi perspektívát . . .

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mit kérdeznének munkatársainktól?

Ki lopta el már megint a ceruzámat?

D. F.

Semmit. Nem vagyok kíváncsi a véleményükre.

F. Gy.

December 8-án este rosszkedvű lesz-e Herrera, az Inter edzője?

G. Sz.

Elmennének-e humoristának termelőszövetkezetbe vagy állami gazdaságba?

K. A.

Azt kérdezném munkatársainktól, hogy mit kérdeznének munkatársainktól?

M. Gy.

Mi lesz pénteken a lottó öt nyereményszáma?

P. L.

Nem unják még, hogy folyton faggatják őket?

R. B.

Kinek volna egy százasa másodikáig?

S. P.

Semmit, mert ha az ember sokat kérdezősködik, könnyen azt a látszatot kelti, hogy nincs elég dolga és akkor isten ments, még rásózhatnak valami munkát.

S. A.

IMPORT HUMOR

(A belgrádi „Jezs"-ből)

A hajótörött főnök

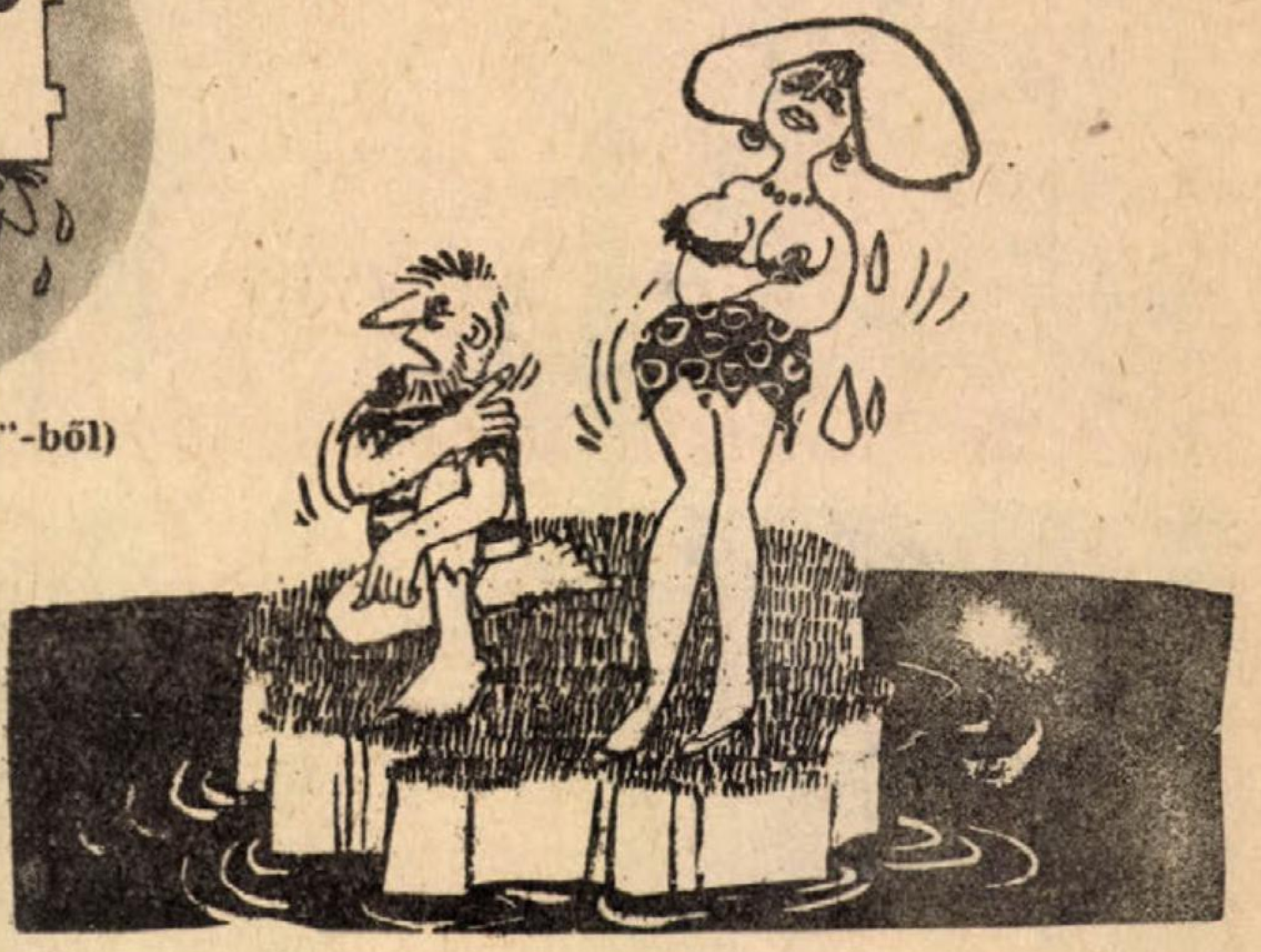

– Menjen innen! A végén még fegyelmit kapok, hogy visszaéltem a hatalmammal.

Fejlődik a technika

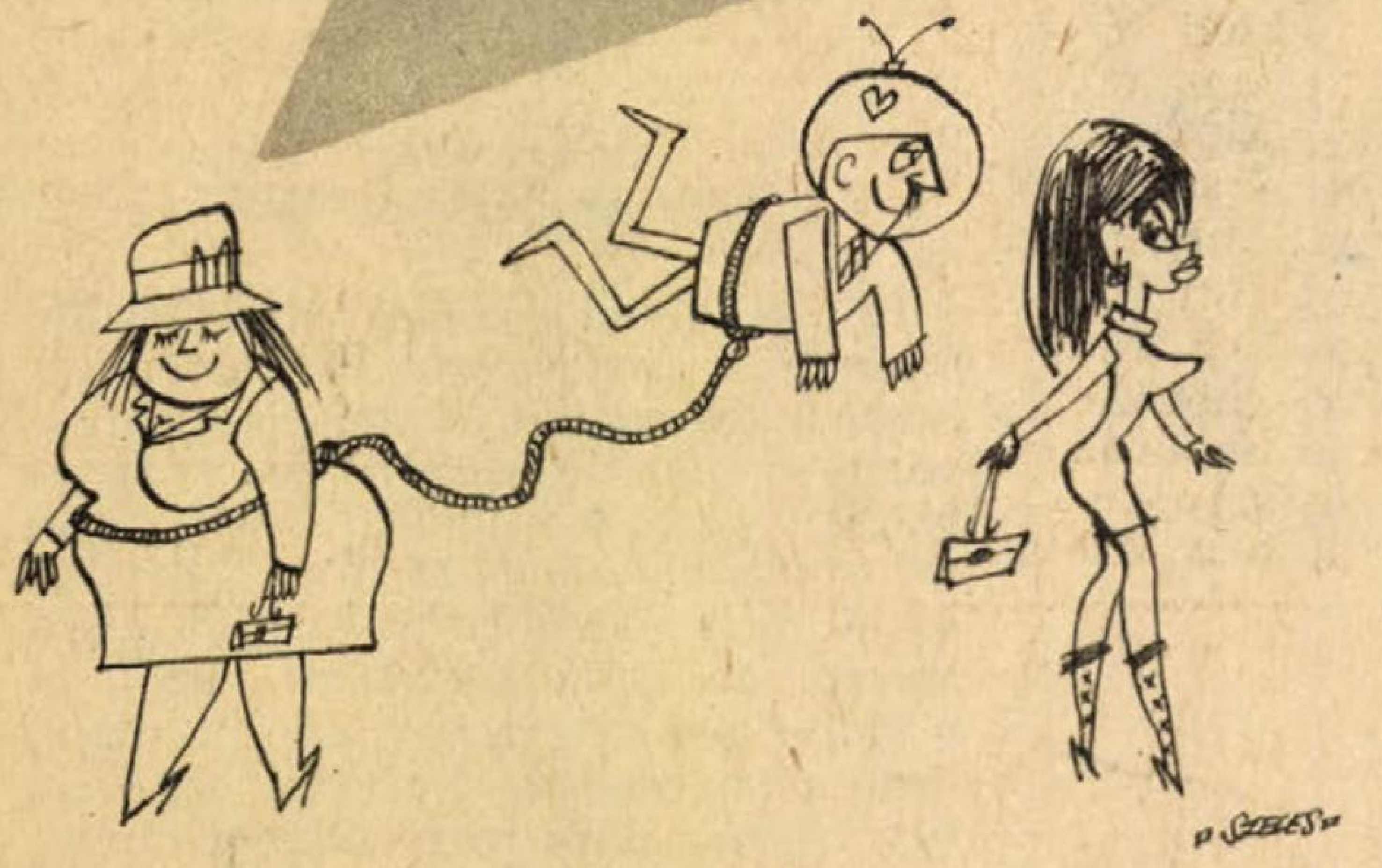

Bosszú

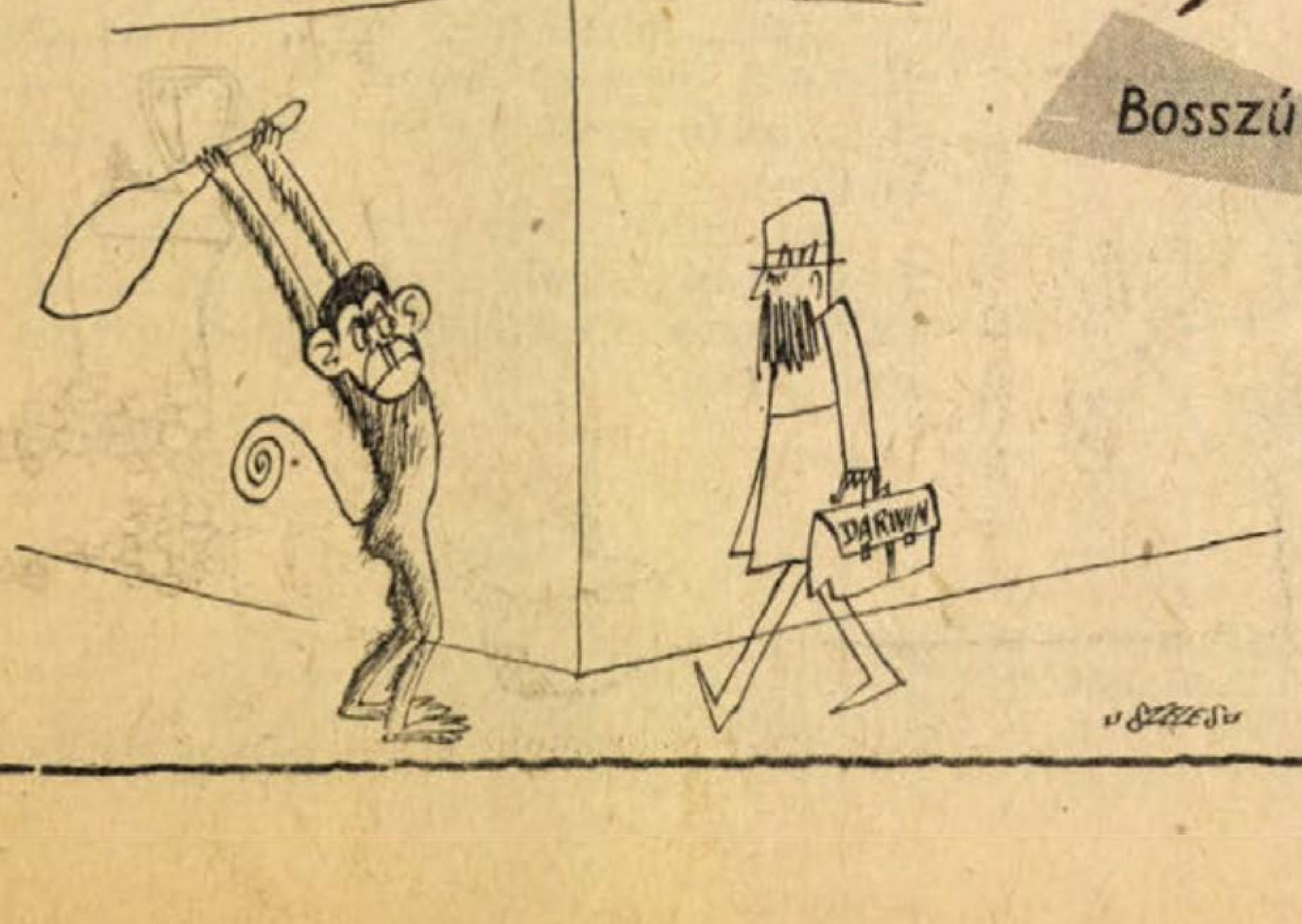

Telefon

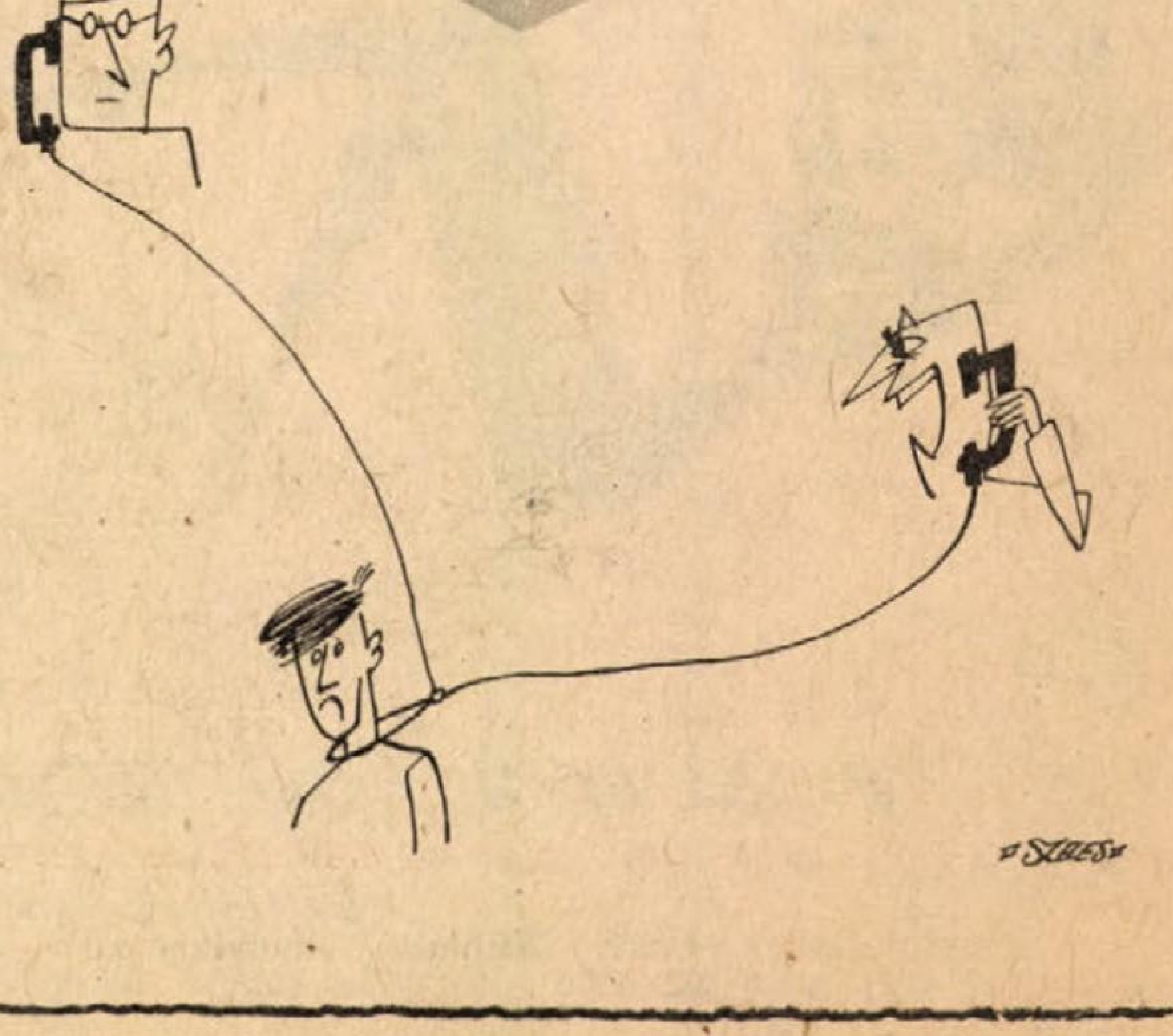

Szűr-Szabó József rajzai

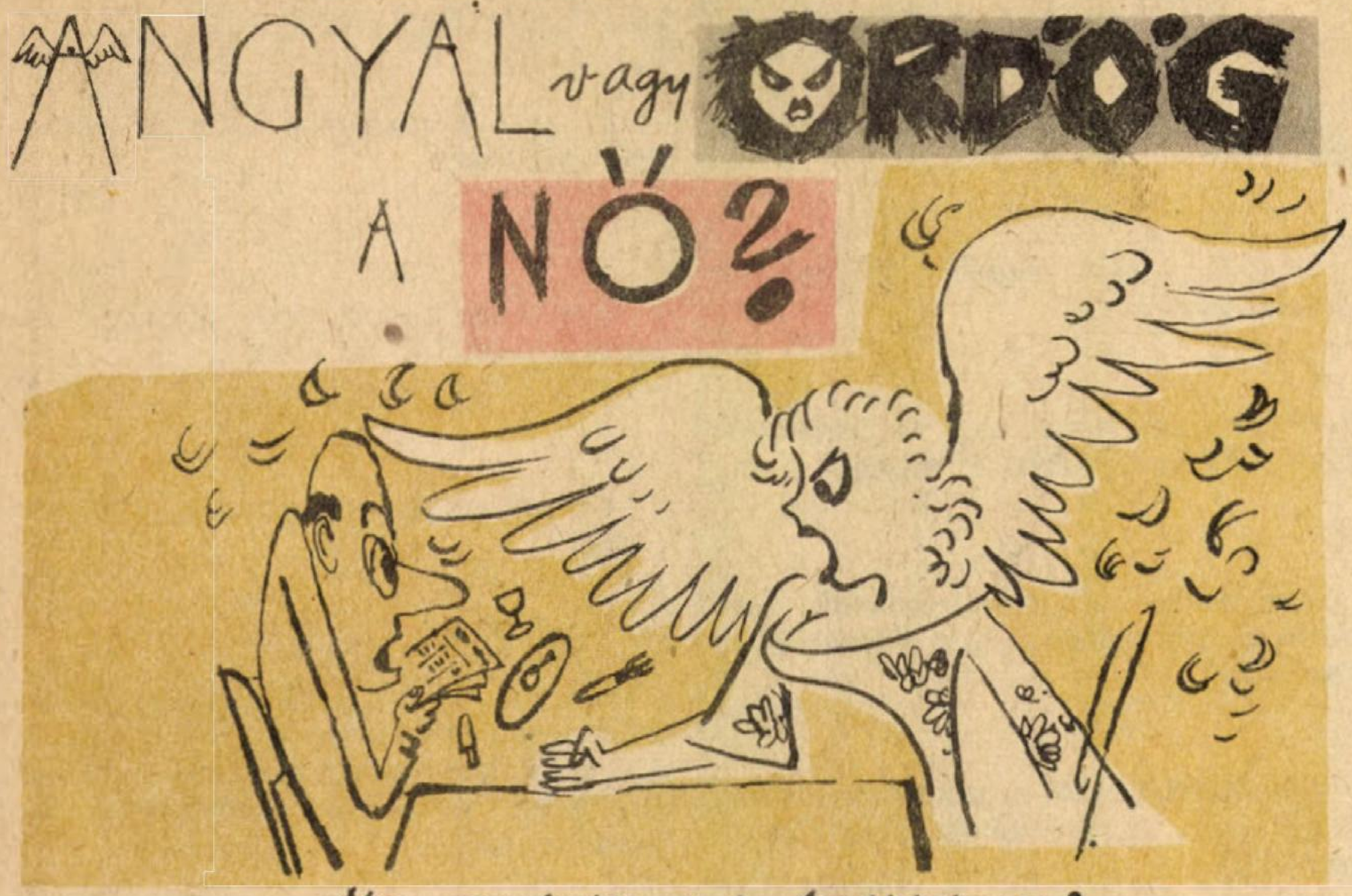

— NE CSAPKODJ, ANGYALOM!

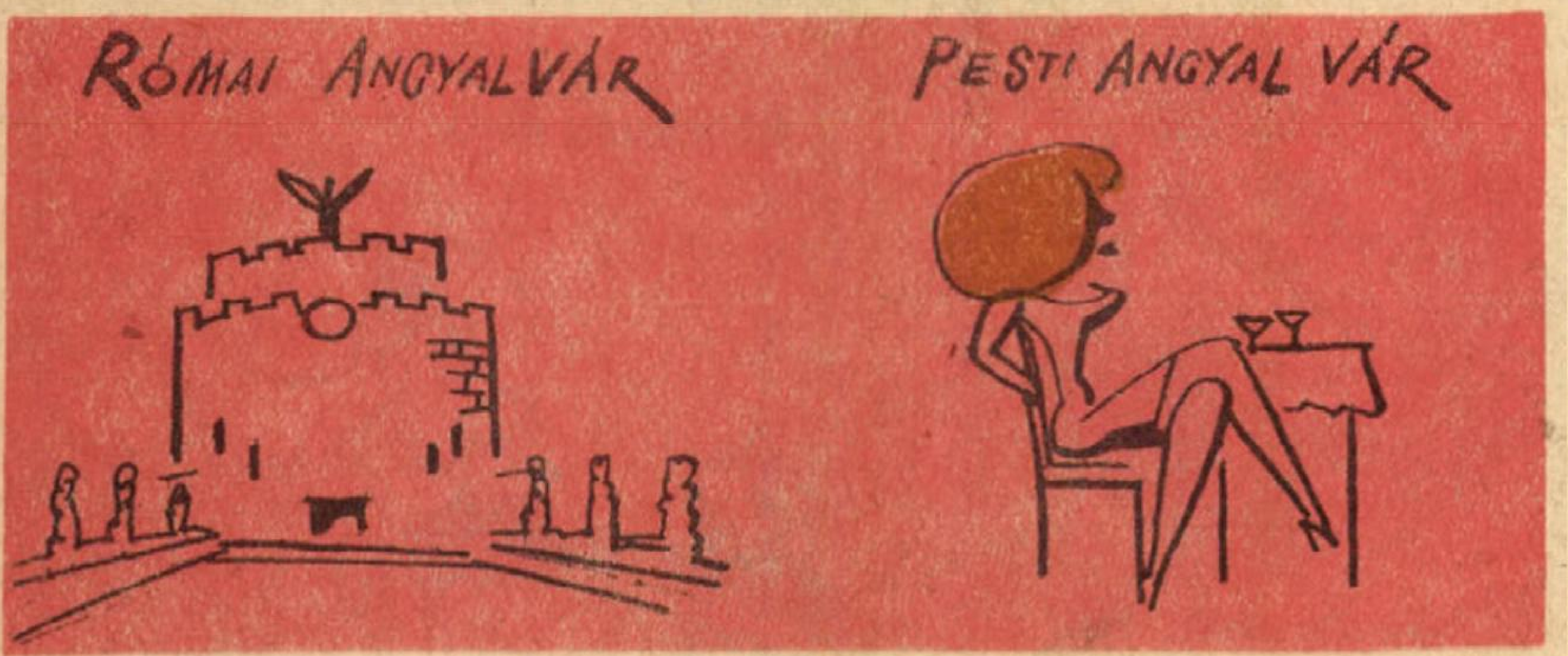

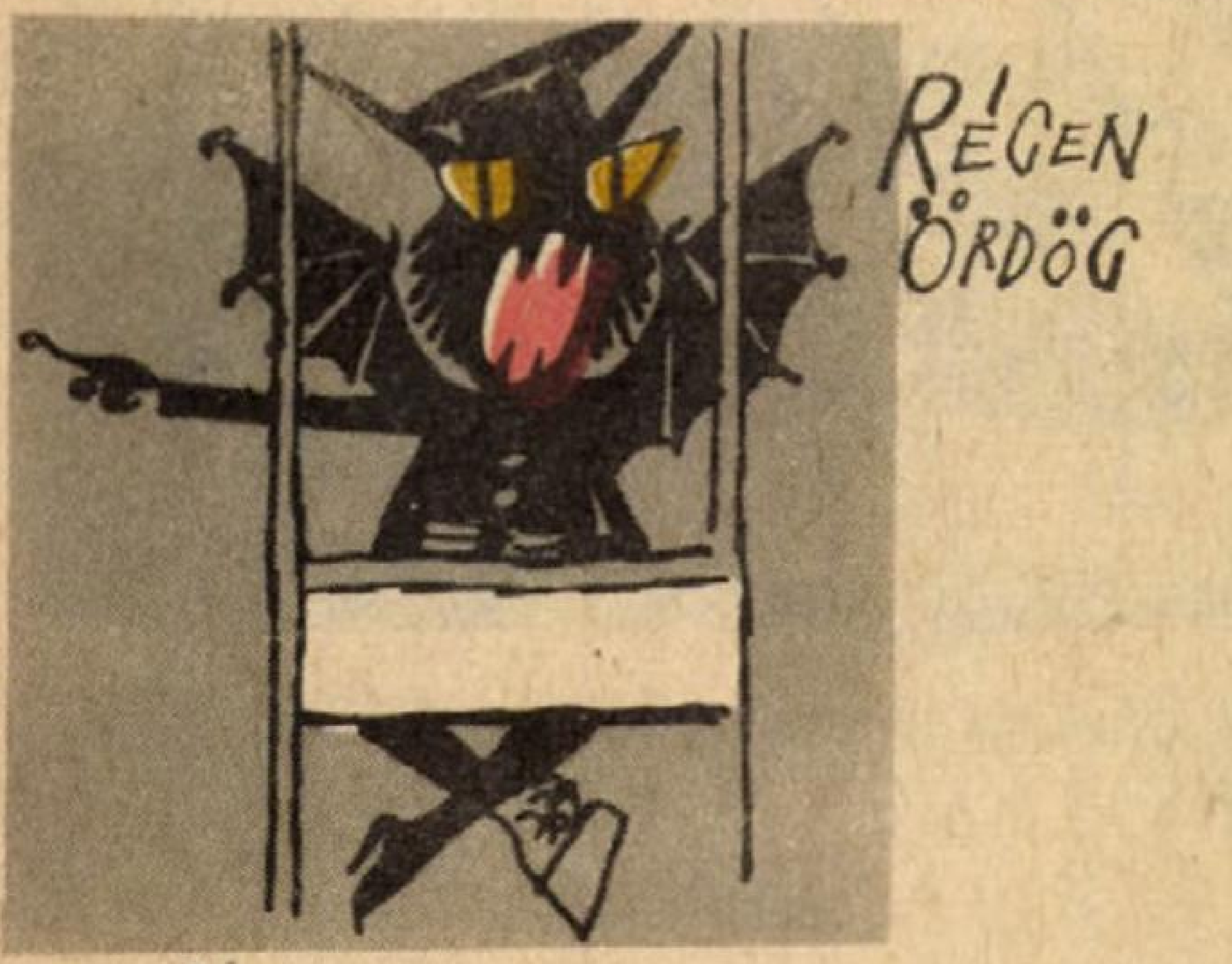

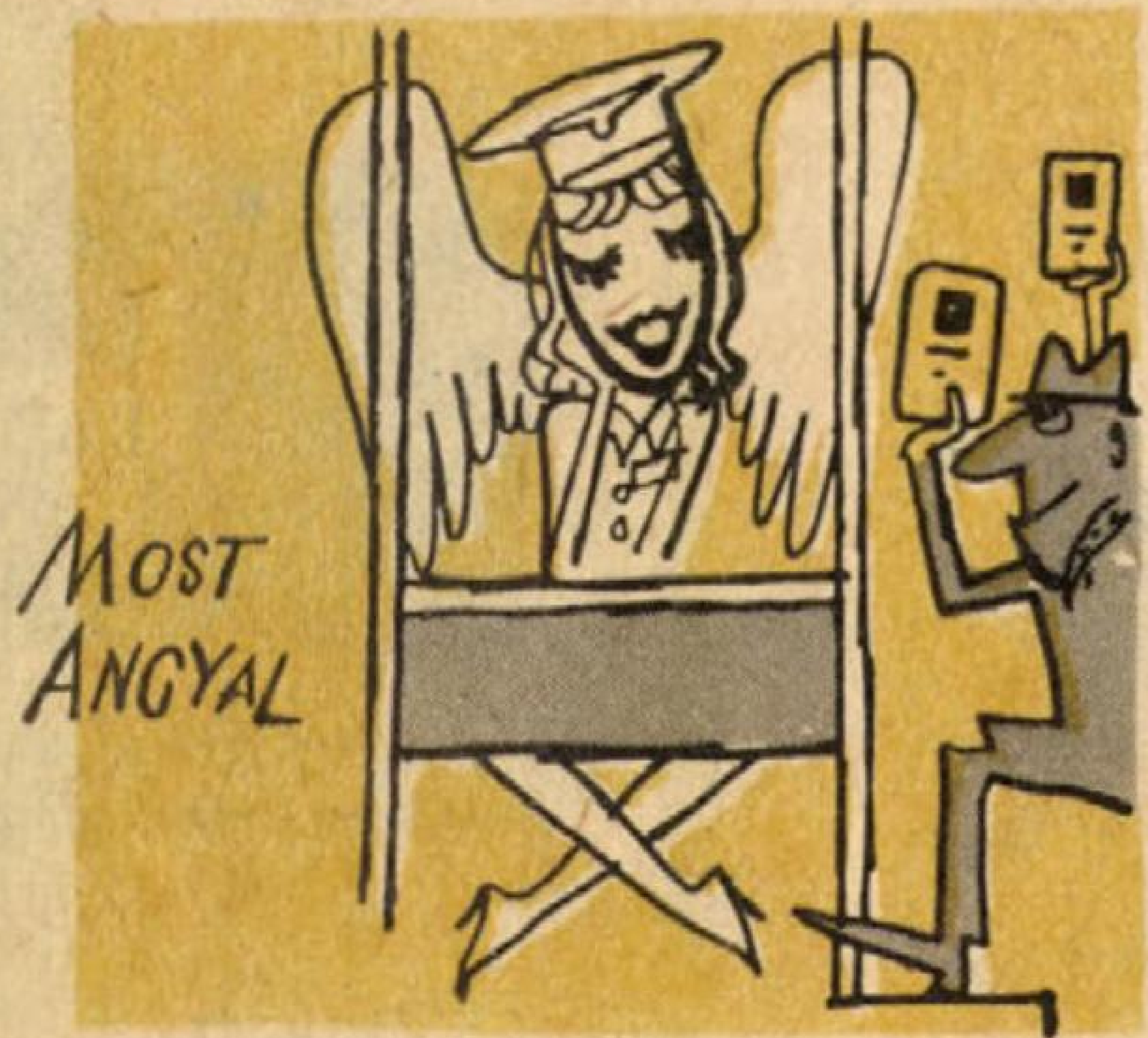

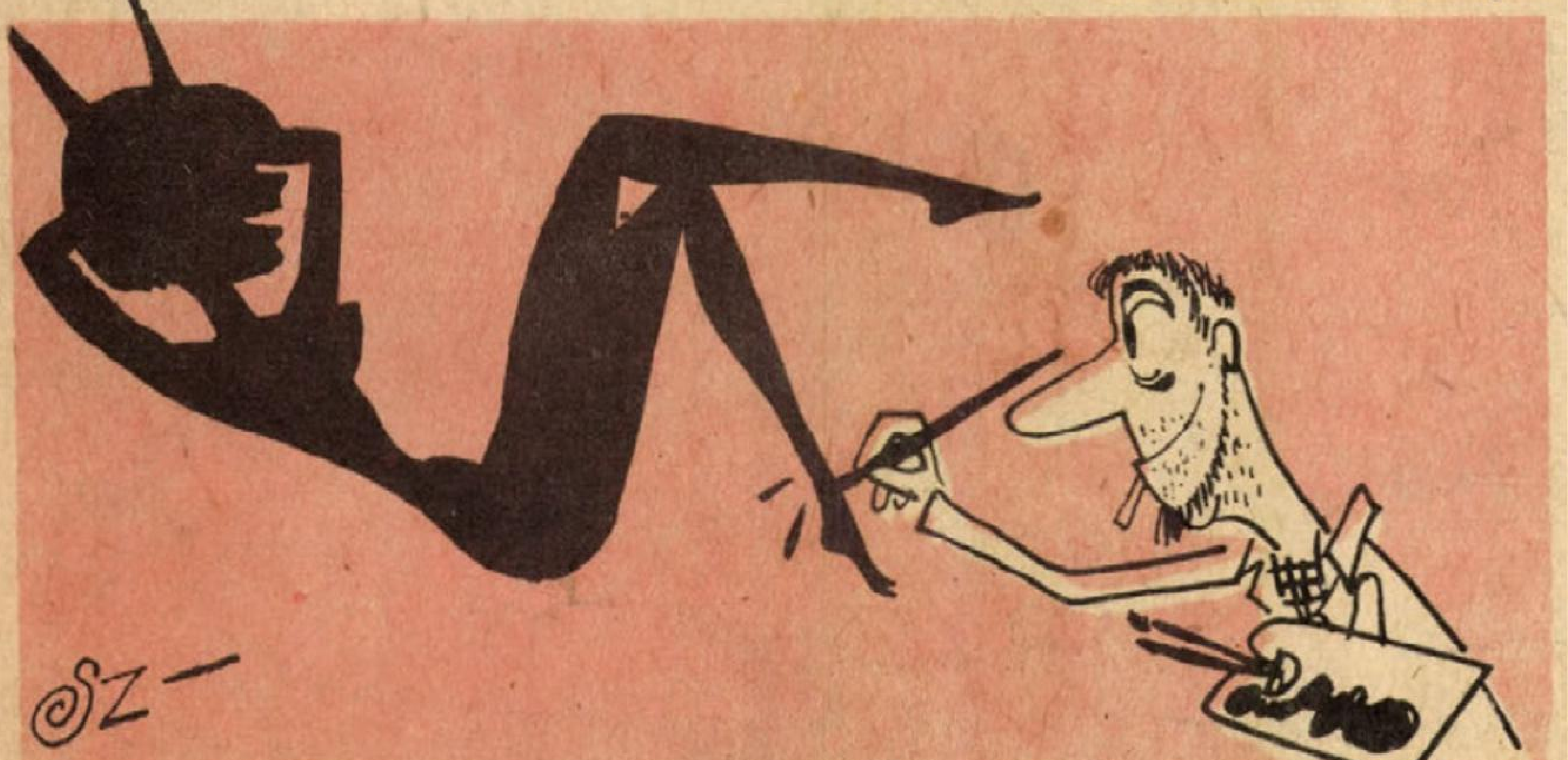

FALRA FESTI, HÁTHA MEGJELENIK

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KÉT DÍSZTÁVIRAT

Káplár utca

Születésnapi dísztáviratot küldtem egy barátomnak a Káplár utca 31-be. A posta visszaértesített azzal a megjegyzéssel, hogy a Káplár utcában nincs 31-es számú ház. Mivel a házban én aznap is jártam, kételkedtem az értesítés helyességében. A háznak ott kell lennie – mondtam a postának, és megmagyaráztam a Káplár utca bonyolult helyzetét, egyben elismerve azt, hogy a ritkán ott járó táviratkézbesítő valóban nem is találhatta meg a 31-es házszámot. A Káplár utcát ugyanis valamikor derékban kettészakították a Ganz Villamossági Művek épülettömbjével. Hiába kerékpározta tehát végig az utca alsó részét a táviratkézbesítő, nem találhatta meg a 31-es házat, mert az az utca felső részén van, a Ganz épülettömbjén túl, a Kisrókus utca és a Keleti Károly utca közötti szakaszon.

A Fővárosi Tanács illetékes szervei végre tudomásul vehetnék már az utcának ezt a kettészakítottságát, s az egyik felét meghagyhatnák Káplár utcának, a másikat pedig átkeresztelhetnék (esetleg szolgálati érdemeinek elismeréséül előléptethetnék *Káplár*-ból *Szakaszvezető*-vé), hogy végre ne bolyongjon sem a táviratkézbesítő, sem más, aki ebben az utcában egy-egy házat keres.

(i—g)

A lassúság nem boszorkányság!

Egy beváltatlan ígéret második évfordulóján dísztávirattal akartam megbosszantani valakit. A bosszantás túlságosan jól sikerült, még nekem is jutott belőle a posta jóvoltából. A dísztáviratot november 16-án 11 óra 48 perckor adtuk fel a József körút 8. szám alatti postán, az egyik szemközti házba. A posta 11 óra 55 perckor máris továbbította a távírdának. A távírda azonban, úgy látszik, ráért (vagy talán nem nagyon ért rá?), és így történt, hogy a dísztávirat csak másnap, 17-én, 11 óra 10 perckor érkezett meg a címzetthez. Nem tudom, mi a világrekord a táviratok gyors kézbesítése terén, de az az érzésem, hogy a Magyar Posta ezzel a teljesítményével még a dobogóra sem kerülne.

Nem lehetne egy picit meggyorsítani a táviratok továbbítását, s még aznap kézbesíteni a délelőtt feladott sürgős üzeneteket?

(r—a)

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 66.2509 – Kossuth Nyomda, Budapest
Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25504